

رۆمان

حەسەن و مەریەم

مەنتدی اقرا النقاڤی

www.igra.ahlamontada.com

داستانی بەستی هەنگوین

کەریم کاکە

قەرەش ۲۰۰۸

رومان /

حه سه ن و مريه م
داستاني به ستي ههنگوين

كهريم كاكه

- ناوی کتیب: حەسەن و مریەم- داستانێ بەستی هەنگوین
- نووسەر: کەریم کاکە
- نەخشەسازی ناوه: ناوهندی مەم و زین
- نەخشەسازی بەرگ: پەپوولە یوسفی
- مۆتیف: قەرەنی جەمیل
- ھەلەبەر: سەرکەوت وەلی
- بابەت: رۆمان
- نۆبەتی چاپ: یەکەم - ۲۰۲۲
- تیراژ: ۵۰۰ دانە
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار

لە بەرپۆشەرایەتیی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان

ژمارە ی سپاردنی (۸۶۴) ی سالی (۲۰۲۲) ی پتدراوه.

سەرچەم مافەکانی ئەم کتیبە پارێزراوه بۆ ناوهندی روشنییری مەم و زین ©

هه‌بوو، هه‌یه، چ شتی له ئه‌وین مه‌زنتر نه‌بوو، مه‌زنتر
 نیه. کچی هه‌بوو له ناو ره‌نگان سه‌رتۆپ بوو، له ناو
 میوه سه‌رتا بوو، دلی به‌ کوپیکدا چوو، له‌ فریندا
 سه‌رقه‌تار بوو. ئه‌وینی ئه‌و کچ و کوپه‌ وینه‌ی نه‌بوو. ه‌ی
 له‌ به‌ستی هه‌نگوین، چ جی له‌ زه‌وی ئه‌وینی له‌و ته‌رزهی
 لی نه‌پسکا بوو.

به‌ستی هه‌نگوین زگی پر بوو له‌ هه‌نگ و گول، له‌
 شه‌وبا و نمه‌ی باران، له‌ کلوو به‌فر و جووکه و جریوه‌ی
 مه‌ل، له‌ گزنگ و زه‌رده‌په‌ر و تریفه‌. به‌ستی هه‌نگوین له‌
 فرین و نیشته‌وه‌ زگی پر بوو، هه‌زار سال له‌ زگی خوی
 هه‌لیگرت. هاوینی به‌ره‌ژانی هاتی، ژانی گرت و له‌ به‌راییی
 زستانێ زگه‌که‌ی دانا. ئه‌وینیکی سه‌رت‌ر له‌ ئه‌وین هاته‌
 دنیا.

ئەو ئەوینە دەژى، تا ئاسمان نەمەيەكى مابى بۆ زەوى،
تا با ھەناسەيەكى تىدا مابى بۆ زەوى، تا مەلى مابى بۆ
زەوى بخوینى، تا گوللى بۆ زەوى پىكەنى، تا تىسكە
تىرۆژى، تریفەين دابەزىتە سەر زەوى، ئەوینى وان
دەژى.

داستاننوس، تۆ بىژە من، لە کام سەرە داوھە بە
دواى ئەو ئەوینەدا بچم؟ سەرم تىدا مايە! ئەو داستانە
بەرايى ھەيە، لى بنى نايە. ئاویزانی رووبار و حیلە و
بايە، ئاویزانی...

داستاننوس، ناو لەو ئەوینە بنى داستانى بەستى
ھەنگوین. لە زارى منەوہ بنووسە: ھەر کەسنى زریان
لوولینەدایى، بە ناو بەستەلەک و سەر شەختەدا رى
دوورى نەبریبى، نەخوینیتەوہ.

ھەر کەسنى لە زمانى ئەسپ نەزانى، ھاوپىيەتى
کارمامزى نەکردبى، نەخوینیتەوہ.

ھەر کەسنى رۆندک و لەخۆدانى کۆترى نەديبى، ھەر
کەسنى وەک سەگ ئەمەکدار نەبى، نەخوینیتەوہ، با
نەخوینیتەوہ.

پیشترئ زور جاران ریت که وتوته وئ به ستن، لی
 له وه تهی به سهر داستانیکی گه نجینهیی که وتووی، له
 دیدی تۆوه به ست به ستنی بهرئ نیه، به ستنیکه له چ
 به ستان ناچئ.

گه یشتیه به ستنی ههنگوین. به ست و به ست
 لیژبووینته وه. ئاقاره که به دونده که ده ناسیه وه. ریی
 ترومبیل نه ما. دابه زییت و به بهری باشووردا هه یپهت
 لیکرد. خه رمانانه، لی شه مالی هه لیکردوه، گه رماکه ی
 شکاندوه. ئاسمانیش شین شین، روون روون، له
 ئاسمانی خاکه لیوه و گولان ده چئ.

تاته بهرده کهت دپته وه. له ناو چهند رسته یه که وه،
 وینه ی ئه و دوند و تاته بهرد و به ستهت به رهنگی له
 بینایی خۆت نه خشاندبوو، خۆت له ناو ئاوینه دا
 نه ناسیه وه، ئه وانه ده ناسیه وه. تاته بهرد هه مان تاته بهردی
 ناو گیرانه وه ی پیری گیرانه وه یه. سه ده یی به سه ریدا

رابردیه، شتیوهی نه گۆراوه، به لام دونده که ی ئه و بهر،
نزمتر خو پیشانده دات. به سته کهش، ناوه که ی لیتایه ت.
ئه و ناوه سهیر شتیواوه.

له سه ر تاته به رد مینا پشیل هه لئو و تکاوی. ئه و تاته
به رده ی بهر له سه ده یی ئه سپه شی به دوو سواری له
به سته له که وه هاتوو، بینیکی له سه ر دابوو. چاوت له
گوماوه که بری. بیست چرکه یی پیلووت نه ترو وکاند. له و
ماوه یه له قوولایی گۆمه وه که ده تگوت شینایی خوی له
ئاسمان خواستوو، ره شاییه ک که وته جووله. هیدی
هیدی سه رده که وت. له گه ل هه ر ته کانێ شتیوه ی شتیکی
ده گرت. دوو په نجه یه کی مابوو بگاته رووی ئاوه که،
ره شایی به رهنگی خۆیه وه بووه مه لیکی گه وره. کات
نه ما تا لێ وردببیه وه و بیناسیه وه. ئاخو تۆ ده بوو تا
بیست بژمیری، نه که متر نه پتر. له گه ل بیست ده بوو
سه ر به رزبکه یته وه، چاو له دونده که ی ئه و بهر ببری و
تا بیستی دی بژمیری.

ئێستا برژانگت به دونده که وه گریداوه و ژماران
ده ژمیری: یه ک، دوو، سێ، چوار...

نه گه یشتبوو یته بیست، دیتت مه لی ناو ئاوه که به رهنگ
و شتیوه ی خۆیه وه وا به سه ر دونده که وه. هینده ی
پینه چوو، مه ل بووه هه لۆ. هه لۆیه کی زهرد، هیند زهرد

دهتگۆ له شانەى هەنگوینەوێ ترووکاوێ و له زەرەدەپەرەوێ
 بـالـى گرتووێ. هەلۆى زەرد بـالـى له بارى هەلفرپـى
 کردۆتەوێ. تا دى نزیكدەبیتەوێ. دەستت کەمى درێژتر بـا،
 دەگەیشـتە دەندووکی. ناسیتەوێ، هەوێ، هەلۆى ناو
 داستانەکەوێ. گیانى بەرزەفرى کۆرە ئەشقیاکەوێ. چاوت
 شل بوو، ترووکاندت، مەل نەما. له دیتنى تیر نەبوویت.

دواى جفارهخۆرى دووبارەى بکەیتەوێ، هەلۆ
 زەرەدەکە له دوندەکەوێ پەیدا دەبیتەوێ.

گۆتەى پیری گێرپانەوێت بیرکەوتەوێ. دیسانەوێ
 چاوت له گۆماوێکە برى. هەمان رەشایى دەرکەوت و
 هەمان مەلى نەناسراو، دیسانەوێ له سەر دووندەکە
 نیشـتەوێ و زەردایەتى وەرگرت و بۆوێ هەلۆى ناو
 داستان. ئەو داستانەى پیری گێرپانەوێ گێرپابوویەوێ.

سێ چوار جار بە شینى گۆمەکە مەست بوویت. بە
 دیتنى هەلۆ زەرەدەکە شاد بوویت. وەها شاگەشکە
 بوو بوویت، له سەر تاتەبەرەدەکە بە دواى هەناسەى
 ئەسپەشیدا دەگەرپايت. له ئاسمانى چاوت له هەلۆى زەرد
 دەگێرپا.

مەستانە هەستایت. چاوت بە بەسەتەکەدا گێرپا.
 دەتویست ئەو شوێنە ببینەوێ کە ئەسپەکە لێى
 پەریوەتەوێ. پەرییتەوێ، داتەوێ باسکە سەختەکە. باسک

سۆركە و لە دوورپا سۆردەچیتەو، سۆریکی خەنەیی.
 ئەو باسكەى دەتباتەو هیلانەى هەلۆ، دەتباتەو
 ئەشكەفتى ئەوین. هەلگەپایت، پیت دەخزی، دەكەوتی. لە
 هەندئ جئ بە چنگەپنئ سەردەكەوتی، لئ كۆلت نەدا.
 هەلگەپایت، باسك تا بلیى بلند و باریكە. لە هەندئ جئ
 هئند باریك دەبیتەو، بە ئاستەم شوینی پئ دەبیتەو.
 پیت بە هەر لایەكدا بروات، خۆت لە كەندئ دەبینیتەو. تا
 گەیشتیە نزیک ئەشكەفتى ئەوین كە هیلانەى هەلۆى لە
 سەر سەرى خۆى بە بەرزایی دوو بەژنئ هەلگرتووه،
 زۆرت پتچوو. ئارەقەى شین و مۆرت دەردابوو.

لێرەو رئ سەختە و رەنگبئ گەیشتن پئئ ئەستەم
 بئ. لەوئ پشوویكى باشت دا. گەپایتەو ناو دەفتەرى
 گێرپانەو كە بە وێرگول و پنتەو لەبەرتە. ئاوپت لە
 بەستى هەنگوین دایەو و لاپەرەى بەفرە ئەستوورەكەت
 هەلدایەو. دەفتەرى گێرپانەو پیری گێرپانەو كە دیار
 نیە چ داستاننوو سیئ لە زارى و یەو بە تام و خوئی
 خۆیەو نووسیویەتیەو.

داستاننوو، خۆى نەناسندوو. لە بەرایى
 داستانەكەدا تەنها ئەو چەند دێرەى لە بارەى خۆى و
 داستانەكەو نووسیو:

((ئەو داستانە پەر نا پەریکی شانەى ھەنگوینە. ئەوینیکی لیوہ دەپژئ، لە چ ئەوینی نەمدیتووہ، نەمبیسستووہ. ئەو داستانە پەر نا پەریکی بویریہ، بویریہک رەگاژوی ئەوینە. ئەوینیکی ئاکامەکەى رۆندک و خوینە. بویریہک لە چ داستانان تەرز و وینەى نیہ. لە داستانەکەدا بویری و ئەوین بە رەنگی ئاویزانی ئیکدینە، لە چ داستانان رەنگی نیہ.

داستان لە تەمەنى من نیہ، کۆنە. وەبیرمدی منداڵ بووم، دایکم زۆر شەوان لە سەر جئ شتی لەو داستانەى بۆم دەگێپرایەوہ. زیاتر بە لای ئەوینەکەدا دەچوو، کەمتر خۆى لە فرمیسک و خوینەکە دەدا. لەو سالانەى دوایى کەوتمە سۆراغى داستان. ھەر کەسە و بە شیوہی دەگێپرایەوہ. تیدا ماووم کامیان بنووسمەوہ. زۆر گەپام و زۆرم پرسى. تا خوا کردى تووشى ئەو پیاوہ بووم. کە خۆى لە ناو داستانەکەوہ ھاتووہ و دیدقانە بە سەرپەوہ. کاتی زانی من شیت و شەیدای داستانم و دەمەوئ بینووسمەوہ، ورد و باریک بۆى گێپامەوہ. منیش وا دەینووسمەوہ))

داستاننووس خۆدیکەکەشى خستۆتە چەند رستەپەکەوہ:

((ئەو نەينۆكە ئاسايى نى، پې رازە. ھەر كاتى لە لاوہ
تىچاويكى دەدەمى، ھەسەن و مريەمى تىدا دەبينم.
ھەموو بەستى ھەنگوينى تىدا دەبينم))

دەفتەرى گىرآنەوہ كە لە سەر بەرگەكەى بە خەتيكى
درشت نووسراوہ (پيرى گىرآنەوہ)، تەمەنى نيو سەدەى
رىكە. وىدەچى بە ناو زۆر مالىسووتان و گۆزەگۆزدا
ھاتبى. لى دەلىى ھەر ئىستاكە نووسراوہ تەوہ. رەنگى
نەگۇراوہ، پەرىكى نەگەچراوہ. ھى لە لاپەرەيەك و چەند
وشەيى، ھىچى رەشنەبۆتەوہ. داستانىكە رەنگى بە
شووشتنەوہى كات نەچۆتەوہ. وشە وشە بە رەنگ و
بۆى خۇيانەوہ، بە زايەلە و زرينگەى خۇيانەوہ داستانى
بەستى ھەنگوين پيشاندەدەن و دەيلينەوہ.

بەفر دایکرد، دایکرد و بیست روژ تئیکرد و بۆ تاوئ
 لیئە کردەو. دواى ئەوێش تاو تاو دایدەکرد. ئەو سالا
 رێبەندان لە بەفرانباری هات. ژیان وەك بلی جوولەى
 لیبراى، وای لیها. زەوى چل روژ هیندەى ناولەپى
 رەشایى تینەكەوت. ئالىك نەما. بزن لە ناو هۆل قشپلى
 خۆى دەخوارد. بالدار و ئازەلە کئوى برسیتی برستی
 لیان برى. گورگ و مامز خۆیان رادەستى ئاواى مریەم
 کردەو، لەگەل سەگ ئاشتبوونەو. هرس بە هرسایەتى
 خۆى بەرگەى بەفرى نەگرت. ئەو چەوراییەى بۆ روژى
 رەش لە لەشى خۆى دایکردبوو، بەشى نەکرد. پەناى بۆ
 ئاواى هینا. باشووکە و سویتسکە و کەو خۆیان بە
 کۆلیتى مریشکاندا دەکرد. چۆلەكە لە بن گویتسوانان
 نەدەحەوانەو و هاتنە سەر کۆشى مندالان و بە دیار
 ئاگردانەو و هەلکۆرمان. تاکە بالدار بەرگەى گرتبن،
 رەنگبى هەلۆ زەردەكە بووبى. ئەو ملی بۆ بەفر و
 سەرماوسۆلە نەداى. هەلۆ لەو دەمانەى بەفر بیتىكى

دهدا و دنیا بۆ تاوئ رووناھی تیده کهوت، بۆ چند ساتی
له ئاسمانی دهرده کهوت. له بن به فریش با، نیچیریکی
دهدیته وه و هه لیده گرت و دهیبرد.

به فری ئه و ساله کاریکی کرد، بالدار و بالدار، ئاژه ل و
ئاژه ل، بالدار و ئاژه ل و مروئی پتکدی ئاشتکرده وه.
به لام ویناچئ مروئ و مروئ پتکبینه وه. ئاواپی مریه م
ئامیزی بۆ بالدار و بیتبال کرده وه. ته نها بۆ کوپه
ئه شقیای نه کرده وه. وا دیاره کوپه ئه شقیای و هه لوی
زهرد هه ر ده بی به کتیوانه وه بمیننه وه.

به فر لیناکاته وه و کهس ماله و مال ناکات. هه موو له
دوړ ژوړئ به دهوری ئاگردانه وه دانیشتون. نزای
هیوربوونه وهی ئاسمان و توانه وهی به فر و
به دیار که و تنه وهی زهوی ده کهن.

له نیوه شه ویکی وا کوپه ئه شقیای به پتدزه خوی به
ئاواپی مریه مدا کرد. دایکی که هه ر هینده ی گولدانیکی
لیمابووه، زوری له خوی کردبوو، تا پشتی که من
قیتبکاته وه. دهسته له رزۆکه کانی بۆ ساپته دووکه لایه که
به رز کردبووه وه و به دهنگیک که له هی مندالیکی سی
چوار ساله ده چوو، نزای خویندبوو:

خودایه، خودای ئه و دیوی به فرئ، خودای سه ر
هه وری، چ چاوی کوپه که ی منی نه دیبی. چ گوینی دهنگی

پیتی کوپه که ی منی نه بیستب. چ زاری زمانی له
کوپه که ی من نه دابن.

ویناچی نزاى دایکه کلۆله که بگیری.

ئاخر شهوی دواتر که به فر نیو به ژنی که وتبوو، له
سی باری نیوه شهوی، کوپه ئه شقیا دهستی گراوی خۆ
دهگری و سهری خویان هه لده گرن. به فر شوینپینانی
شاردهوه و کهس نه یدۆزینهوه.

به ر له مالاوایی کوپه ئه شقیا دایکی له ئامیز دهگریت
و ماچی دهکات و دهلی:

داین، من هیچم به سه ر ناین. به فر دهروستم ناین.
میریهم له گه ل بی، به فر ده بیته خۆله کهو، ئهوین
سه هۆلبه ندان ده توینیتتهوه.

دایک به گریانتهوه:

برۆ کوپم، برۆ، به فر له بن پیتان بیته په مۆ، ساردیی
هه موو به فری ریوبانان بیته له شی من.

کوپ:

داین، وا مه لی، ساردیی تۆش بیته من، من
به رکه ده گرم.

دایک دهلی:

كوپم وا چاڪه، ئهسپهكه بيهن، ئهو دهربازتان دهكات.

كوپ دهلي:

رهنگبي ئهو شويتهى بوى دهچين، جيئى ئهسپى نهبي.

دايك:

ئى، كاتى گهيشته جي، ئهسپهكه بهرهلا بكه، ديتتهوه.

كوپ:

بهفرهكه ئهستوره، دهترسم ري دهرنهكات و
لهدهستمانبجي.

دايك:

كوپم، ئهسپهشى ريدهرنهكات، ئهنگو ري دهردهبهن!

كوپ:

وهك گوتم، ئيمه ئاگرى ئهوينمان پتته.

دايكى حهسهن دهست له ملي مريهم دهكات:

بووكه جوانهكه، زنى ئهشقىا دهبيت تفهنگچى و
نيشانشكين بيت. زوو خوت فيربكه.

مريهم:

وا دهكه، ناهيلم حهسهن تهنيا بيت.

دایکی ههسه نیش کاتی خوی تفهنگچی بووه.
دهگیرنه وه له زۆر شهپان شان به شانی میرده
ئه شقیاکه ی شهپری کردووه.

بابی کچه که له سهه لیواری گۆپ بوو، چهندی
کردبووی و کۆشا بوو، کچه ی پێرانه گیرابوو. ناچار
هاتبوووه رای:

بپۆ، کچم بپۆ، تۆ له سهه دهستووری خودا و
پینگه مبهه هی ئهوی و ماره بپی وی. خودا ئه وه بده فانه
بگری، زه ماوه نده که ت بهو شیوه ی لیها ت، به فر ده تانبات.
خودایه، کارئ بکه، که لیتنی له وه به فره بکه وه. ده ربازیان
بکه. خودایه، مه رگی کچه تاقانه که م نه بینم. له دنیا یی
ته نها ئه وه م ماوه.

کچ خوی به سهه بابیدا ده دات و ده لئ:

بابۆ، خه م له من مه خۆ. هه سه ن ده مخاته باخه لی
خۆیه وه. به فر سی هی نده ش بکه وی، ره قه ه لئا یه م.
مه ترسی، به فر به ئیمه ناوی رێ. من شه وی دی خه ونم به
هه نگوینه وه دی. هه نگوین خۆشیی له دوا یه. خۆت ده زانی
خه ونی منیش یه کاویه که و دیته دی. بابۆ، تۆ خه می منت
نه بی. من بۆ تۆ سویدا رم.

باب دهستی به روومه تی کچه داهینا:

کچم، خەم لە من مەخۆ. هیشتا لە دەست و پێ
نەکەوتووم. دەتوانم نانێک تەر بکەم و پیاڵە چایەک لێنیم.
بپرۆ...

کچ دەستی بابی ماچکرد:

بابی مانگیك نانمان هەیه. داریش لە برانە. نەهیلێ
سۆبە بکوژیتەوه. خۆت گەرم داپۆشه. کاکە میرزاشم
سەرت لێناپرێ.

حەسەنیش تکای دنیای لە مریەم کردبوو کە خۆی
لەو رێیە تووشە نەدات و بەگەلی نەکەوێ. گوتبووی:

سویند بە چاوی تۆ، بە رەنگ و ناوی تۆ کە
گەورەترین سویندی منە. هەرێ دەدەم، دواي توانەوهی
بەفر دیمەوه و دەتەم.

مریەم ملی نەدابوو. سویندی بە ئەوین خواردبوو: بە
تەنیا برۆی، من نا، گۆرەکەم دەبینیهوه.

مریەم هەر بۆ ئەوهی حەسەن ناچار بکات بێتە رای،
گوتبووی:

دانیابە بە تەنیا برۆیت و من نەبەیت، چاوت بە من
ناکەوێتەوه. لەو دنیاخ نامبینیهوه. تۆ دیارە ناتەوێ
لەگەڵ من بژیت.

حەسەن گوتبووی:

ھەر چی دەلێی بلێ، بەلام ئەو نا.

مریەم پیشتریش زۆر جار ان گوتبوویە حەسەن:

وا بپوات من و تۆ ھەرگیز بە یەک ناگەین. دەزانم
ئەشقیایی تۆ کۆتایی نایە. بۆیە وا چاکە منیش ئەشقیایم
و پێکەوێ ژيانمان بە ئەشقیایی ببەینە سەر.

حەسەنیش وای وەلامدەدایەو:

ئارام بگرە، بزانی چۆن دەبێ. رێیەک پێکگەیشتن
دەبینینەو. ئەشقیایی بە تۆ ناکرێ.

مریەمیش دەیکۆ:

تۆ منت نەناسیو...

حەسەن ھێ لە رویشتن رێیەک بۆ نەماوەتەو. ئاخر
سەری وی، سەر بە سەر زیڕ دەکات. چاوچنۆک و
نەیارانی توورەگەیی زیڕیان پیشاندراو.

ئیدی چەند نووردوو نانیکی و قۆدیە ھەنگوینیکی و
مستی میوژ و کەمێ قەسەپ و گوێز و دەستە جاکێ
دەخەنە ناو بوخچە و توورەگەو. بوخچەکە بە کۆلی
مریەمەو، ئەوانی دی لە ناو کۆلەپشتی کۆلی حەسەنەو.

مشه ما له خویان ده ئالین و له به فر ده ده ن. وه بیرمدی
مریه م شهروالکی بابیشی به سهر جلکه کانیدا هه لکیشا.

بەر لەوەی سەر بە ئەشکەفت دابگریت، ئاورت لە
باسکەکە دایەو:

چ ریی تیناچ، بەفر پز دینن کەوتبێ و کەسێ بێرەدا
سەرکەوتبێ. تۆ بلی پیری گیرانەو بە خوشکردنی
داستانەکە ی زیدەگویی نەکردبێ! یان هیزی ئەوین
ئەستەمیش دەبرێ؟

دووربینەکەت بە چاوتەو نا. جی جی بست بست
ئاقاری بەستی هەنگوینت پشکنی. وشکوبرینگ، هەمووی
سۆرک و کەپکە شاخ. لێرە و لەوێ پارچە زەویی بە
پووش و پەلاش. لە جی جی بنە قەرەقاجی، شیواشینکی.
گۆگەمێ. لە رۆخ بەستیش زەل و کفر و کرتی. بەست
ئاویکی کەمی بە نازەو پێدا دەپۆیی و لێرە و لەوێش
گۆمی گچکە، ئەوەی لای تاتە بەردەکە لە هەمووان
گەرەتر. دووربینەکەت لە چاو کردەو و سەرت بادا:

ئەو بەستە بەستى ھەنگوینە! لىرە ئەو بەفرە
ئەستورە كەوتوو و چل رۆژ ماوەتەو؟! سرووشت چ
گۆرانیكى بەسەردا ھاتوو!

لە دووربینەو بە دواى مریەمدا گەپایت. ئەو گوندە
ناوى خۆى ھەيە. بەلام پیری گێرانیو لە داستانەكەدا بە
مریەم ناوى ھیناو. دیتەو، كەوتۆتە دەو بەستەكە، بە
بەرى رۆژھەلاتەو. دوورە، لەوێو بۆ ھیلانەى ھەلق
رەنگبى دانەرۆژى بى. بەلام لە دووربینەكەتەو زۆر
نزیك دیارە. خانووكان شوینیان گۆراو و شیوہى
جارانیان نەماو، دنا بە مالى ھەردوو نەیارە
سەرسەختەكى كۆرە ئەشقیاكە دەكەوتیەو.

مالي كوشتەى مریەم لە دەو بەستى، لە نزیك ئەو
تیشە بەردە بوو كە ئیستاش لە شیوہى بالە فۆكە وا بە
سەر بەستەكەو. مالي كوشتەى لیرە لە بەرزایى، لە
پەرگەى ئاوايى، لە نزیك ئەو ئەشكەفتە گچكەيەى لە
شیوہى گورگ زارى كردۆتەو. لە بەر خۆتەو دەلی:

خۆزى نەینۆكەكى حەسەنىشم دەستدەكەوت. ھەوكە
دوورنەبوو ھەینیى بەستى ھەنگوینی وەك خۆى
پیشاندایەو.

بەر لەوہى بچیتە ناو ئەشكەفتەكە، گەپایتەو لای
پیری گێرانیو.

کوپه ئەشقییا، هەردوو بەری بەستی هەنگوین تا درەنگ پتر بەو ناوہ ناویان دەهیتا. نہیاری زۆر بوو. بە خوینی سەری تینوو بوون. ئەو لە مندالییەوہ لەگەل ئاغا و بەگان شانیککی لە ملەدا بوو. بە گزیاندا دەچۆوہ. چووبۆوہ سەر بابی. هیشتا مووی لی نہهاتبوو، عەمبار و کەندووی ئەوانی دەبپی و بە سەر رەشوپووتانی دەبەشیەوہ. مەر و مالاتی وانی دەدزی، دەیفروشتن و پارەکە ی بە دزیەوہ دەدایە نہدار و لیقەوماوان. لەسەر هەندئ هەندئ کەس بە دز و چەتە ناویان دەبرد. کوپه ئەشقییا لە سەردەمی ئۆسمانییەکانەوہ بە کەژ و کێوان کەوتبوو. تەفەنگی ئەشقیایی لە شان کردبوو. ئۆسمانی تەفروتوونا بوون. ئینگلیز هات و بە ولاتی وەرکرد. ئەو هەر بە ئەشقیایی مایەوہ، لۆیئ دوژمنی زۆر بوو.

کوپه ئەشقییا لە هەردوو بەری بەستی هەنگوین، خۆشەویست و دلنشین بوو. خەلک سویندیان بە سەری دەخوارد. مندالیان بە ناوی ویەوہ ناودێردەکرد. بە دزیەوہ نان و ئاویان بۆی دەبرد. کوپه ئەشقییا یەکیارچە

جهرگ بوو. باکی به مهرگ نه‌بوو. رۆسته‌می بوو له و
 گوڤه. نیشانش‌کینن بوو دهرزی هه‌لده‌گرت. ده‌لین
 فیشه‌کی به هه‌ده‌ر نه‌داوه. به سام بوو. ترسی نه‌ده‌زانی.
 کهس نه‌بوو رووبه‌پوو بکاری بچینه مه‌یدانی. له‌شکرئ
 دهرۆستی نه‌ده‌هات. خه‌لکیش له پیلان و داودانانه‌وه‌ی
 نه‌یارانی ئاگاداریان ده‌کرده‌وه. بۆی هه‌رگیز پتوه
 نه‌ده‌بوو.

ئو ساله‌ی ئۆسمانی جاپاندا:

هه‌ر که‌سی سه‌ری چه‌ته به‌یتن، به‌کیشی
 سه‌ری وی لیره وهرده‌گرئ.

کوشته‌ی لیره خولیا‌ی سه‌ری چه‌سه‌نی که‌وته سه‌ری.
 سه‌د داوی بۆ دانایه‌وه. به‌لام ئۆسمانی بوونه ئاردی ناو
 دپکئ و کورپه‌ئەشقیا هه‌ر به‌ئەشقیایی مایه‌وه. ئینگیلز
 هات و لیره‌ی زیاد کرد، کوشته‌ی لیره رشتتر و هارتر
 بوو.

کوشته‌ی لیره پشتاوپشت به‌هه‌زاری و نه‌بوونی
 هاتبوو. به‌زگن تیز به‌سن برسی، له‌گرانی گه‌وره‌دا
 مندالیک‌ی به‌به‌ر چاویه‌وه له‌برسا مرد. زۆری کرد و
 کۆشا، خۆی به‌دار و به‌رددا دا، ده‌ستی له‌نان گیر
 نه‌بوو. ناچار ویستی له‌ری سه‌ری چه‌سه‌نه‌وه برسیتی
 ببپێته‌وه و بۆ خۆی به‌سه‌یتنه‌وه. هه‌رچه‌نده‌چاکه‌ی

حەسەنیشى بە سەرەووە بوو. چەند جار ئى لە گەنمى
دزراو بەشى دابوو. كوشتەى ليرە دواتر گوتبووى:

من چاكەى ئەوم داووتەو، زوو هيشتا ولات بە
دەستى ئوسمانىيەو بوو، جارێك بۆم هەلکەوت بیکوژم،
نەمکوست.

جارێك گۆتمە كۆرە ئەشقىا:

كوشتەى ليرە لە كۆل نەكەيتەو، لە كۆلت دەكاتەو.
ئەگەر دەلێى رێت بۆ خوێش دەكەم تا دەستت بېكاتن.

گوتى:

كوشتنى وى لە ئاوخواردنەو ساناترە.

گۆتم:

ئەدى لەسەر چى راووستاوى؟

گوتى:

بیکوژم، كەسوکاری هار دەبن و دوور نیه دەست لە
دايكم بوەشیتن.

گۆتم:

ئى، دايكت ببە شوینىكى دوور، تا پارێزراو بى.

گوتى:

دهسبهرداری ئیره نابې. لهو دمو بهسته رهگاږو بووه،
بيگوازمه وه وشكده بې.

گوتم:

زور دترسم به دهستی ئه و پياوه بچې.

گوټی:

مه ترسه، من ناکه ومه داوی ئه و ناکه سه وه.

کوشته ی مریه م ئه وینی مریه م دین و سه رگه ردانی
کردبوو. به دهنگیک که له بهستی ههنگوین دهنگیده دایه وه،
هاواریده کرد:

من فهرهام، به لام هیزی کونکردنی شاخم نیه.

کوشته ی مریه م جیټی و جیټه نجه ی مریه می ماچ
دهکرد. خوټی بن پټی ئه وی هه لده گرته وه. بوټی دهکرد و
دهیخسته بن بالیفیه وه. پیری دنیای نارده تکاین، مریه م
نه هاته رایې. ئاخر ئه و دلی دابووه کورپه ئه شقیایا. چاوی
وی هئ له و که سی نه ده دی.

کوشته ی مریه م دنیای به گڙ کورپه ئه شقیایه نا. به
هه موو زمانئ لئی پارایه وه تا دهسبهرداری مریه م بې.
کورپه ئه شقیایا به زمانئکی شیرین، له شیوه ی بهستی
ههنگوین شیرین گوتبووی:

+ رهنگی و بزانی تو له من پتر مریه مت خوشدهوی؟

- گومانی تیدا نیه، گویت له بلویره کهم رانه گرتوو؟

+ با، به لام تو بلویری دلی منت نه بیستوو. من ئه وینی
خۆم به چه شنی تو بۆ خه لک ئاشکرا بکه م، دنیا ده سووتی.

- باوه پناکه م، من بی مریه م ناژیم.

کورپه ئه شقی دهستی خستبووه سه ر شانی کو شته ی
مریه م:

+ برۆ دلی مریه م به ده سته بینه، هه ینی....

- تا تو له ژیا ندا بی، به ده ستنا یی.

+ که واته بمکوژه. به لام بزانه، مریه م یه ک دلی هه یه.
ئه ویش لای منه. ئیمه پیکه وه ده مرین.

- هاییداری خۆت به، دوورنیه روژی بیته سه رم و
بتکو...

+ ئه ویندار ئه ویندار ده کوژی؟!

- له بهر دلی مریه م ده ستم ناتچیتتی، لی حه زده که م
بمری.

کو شته ی مریه م له دله وه مردنی کورپه ئه شقیاکه ی
ده خواست. به لام به دهستی خۆی نا.

ئەو كۆرە بلوورقانى بوو. زمانى بالدار و ئاژەلىشى دەزانى. كاتى فووى بە بلویردا دەکرد و پەنجەى دەبزواند، كەو و سويسكە و تیترواسك خېردەبوونەو و لە سەر ئاوازی وى بالیان لیکەدا. هەلۆ زەردەكەش لە دوندەو و دادەبەزى و سى چوار جارى بە سەرىدا دەسووپاىەو. مامز نزیكدەكەوتنەو و دەكەوتنە سەما. بزەنگەل لە لەوەر دەكەوتن و ژنانە دەكەوتنە سەما. ئەسپەشى نیتسكەى دەکرد. بلویرەكەى كوشتەى مریەم گریان بوو، كۆن كۆن فرمیسكى دادەباراند. هەردوو بەرى بەستى هەنگوین دەیانزانى بۆ مریەمە. بلویر بەردى دەتواندەو، بەلام مریەم وەك نەیبیستى وابوو.

دايكى پیتیگوتبوو:

كۆپم، بۆ ئەو كچە رەشوبرژە خۆت كوشت. ئاخىر دەلىی فاتەپەشەیه، تەنها ددانى سپی دەچیتەو. بە من نالىی كویى جوانە.

كوشتەى مریەم گوتبووى:

داين، مریەم هەنگوینی رەشە. تۆ چ لە رەنگ دەزانى. رەش لە ناو رەنگان جوانترین رەنگە.

مریەم رەنگى رەش رەش بوو. تا دل بخوازى، تا رەشى بخوازى، تا جوانى بخوازى، رەش بوو. چ رەشى!

ئەمەن گەلەك جاران كوشتەى مريەم تى دەكردهوه و
ئەوينى مريەم و حەسەنم بۆى دەگىرايهوه، دەمگوت:

واز لە مريەمى حەسەن بەيئە. هەولده مريەمى خۆت
ببينيهوه. مريەمى خۆشتى بوئ و بۆت بسووتئ. مريەمى
بە شمشالى تۆ بال بگري و لە ئاميزت بنيشيئەوه.
وازبەيئە، برا وازبەيئە. لە نيوان ئەو دوو گولە ئەو دوو
دلە خۆت قيت مەكهوه. مەبە دپك و بەكرۆكه. ئەگەر
وەك مە بزانى ئەوانە چ ئەوينداريكن، دەكشيئەوه. ئەوينى
ئەوان نە شمشال دەروستى گىرايهوهى دئ، نە شەمال،
نە نە باران، نە زنە، نە هاژەى بەستى هەنگوين. لە كەلى
شەيتان وەرە خواري. لە حەسەن و مريەم گەپئ.

كوشتەى مريەم دەيگۆ:

تۆ چ لە ئەوين دەزانى، ئەگەر وەك مە ئەوين لىئى
دابايت، هەرگيز قسەى وات نەدەكرد. تۆ نەسووتاوى، نا.
لە دلى خۆ دەمگۆ: ئەو سووتانەى مە ديوە، مەگەر
تەنھا حەسەن دييئى.

لەگەل كوشتەى مريەم زۆرم گۆ، بەلام وەها گيرۆدە
و حەيرانى مريەم بووبوو، هيچى بە گويدا نەدەچوو.

زارکی ئەشکەفت لە شیوێ هێ زاری داپچراو، گچکەیه،
 دەبین لە سەر ئانیسک و چۆک بچیه ناوی. کەسێ
 بەخۆو و چوارشانە بێ، هەر ئەوێ تا پێوێ دەچێ. لە
 ناوێو فراوانە. بەرزایی بەژنی شتی بەرزتر، بەرینی پێنج
 شەش پێ، درێژی دوو گەز و نیو دەبین.

ئەشکەفت هەمان ئەشکەفتی پیری گێرانیوێ. لە
 شیوێ خۆی ماو، سەد سال بە سەر پیشاندانیوێ ناو
 گێرانیوێ رابردوو. نە سرووشت دەستی لێدایو، نە
 مڕۆف بە نیازی شێواندن بە لایدا چوو. ئەشکەفت
 دەستکردی مڕۆف. لە شاخ هەلکەنراو. هێشتا جێی دەمە
 قولنگ و تەپشووی پێو دیارە. کەس نازانی تەمەنی
 چەندە.

لە پەرستگەیین دەچێ پێرۆزیی ئوینی پاراستین. چاو
 بە هەر لایەکی دەگێریت، وێنە ی دوو ئەویندارە کە
 دەرە کەون. لە سەیرکردنیان تێرناوێت و زوو بزردهبن.
 لە هەر سەیرکردنی وێنە یەکی خۆیان پیشاندەدەن و

دهیشارنه وه. به دیتنی وینه کان که وتیه باریکی وا،
 باوه پت به چاوی خۆت نه ده کرد. برووسکه ئاسا به ناو
 په پ په پری پیری گیرانه وه تیپه پرییت. له چهند دیری باسی
 له پیشانندانه وهی وینه کان کردبوو. به لام تو وات
 خویندبووه که بۆ خوشکردنی داستان که یه. بویه
 هه ستکرد که وتوویته خه یاله وه، یان خه ون ده بینیت.
 چاوت هه لگلویت. سه ریکت به ده ریدا داگرت. نا، نه
 خه ونه نه خه یال. نه وهی ده یبینیت راستیه. له
 داستان که ش راستر.

ئه ها، له ته نیشیت یه کتر راوه ستاون. کچه چوار
 په نجه یی کورتتر دهنوینی. کوپه دهستی له سه ر شانی
 کچه یه. کچه دهستی له که مری کوپه نه شقیایه. له پر
 وندا ده بی. وینه یه کی دی ده رده که وی. وهک ماری ئاشقه
 و ماشقه تیکنالاون. زوو بزر ده بی. له شوینیکی دی خو
 پیشانده دهنه وه. به دیار ئاگردانیکی گچکه وه دانیشتون.
 پشکوکان ده که شینه وه. روخساری کچه و کوپه جوان
 روونا که ده نه وه.

کوپه نه شقیای زه رد زه رد، زه ردی هه نگوینی. ده لئی له
 شانیه وه رزاوه و زه رده په پ لئی داوه. گراوی نه شقیای
 رهش رهش، رهشی هه نگوینی. له رهشی بریسکه ی دی،
 چ بریسکه یی! ده لئی هه رچی جوانی رهنگه کانه له ودا
 توانه ته وه. هه ر که سی گۆنای رهشی وی ببینی، له ناو

هه موو رهنگان رهش هه لده بژیرئ. رهش ده بیته رهنکی
 دلخوازی وی. ئەو ره شیهی له گۆنای مریه مه وه
 ده بریسکیته وه، سه رتۆپی هه موو رهنگانه. چ رهنکیکی
 جوان و شیرینه. هه ر ده بی هه نگوینی رهش شیرینی و
 رهنکی خۆی له روخساری ویه وه خواستبی. حه یف زوو
 بزر ده بی و ناهیلی له جوانی و شیرینی رهنکی رهش
 تیربین. وای! ئەو کوپ و کچه له وینه وه، وینه ی ناو
 ئەشکه فتی ئەوینه وه، هه ردووکیان زاده ی هه نگوین.
 هه نگوینی رهش و زه رد، هه نگوینی به ستی هه نگوین.

وینه یه کی دی بۆ تاوی ده رده که وی. هه ردووکیان له
 گۆ چاکردنی مه لیکن. ئەگه ر که و نه بی سویتسه که یه. ئەو
 نیچیره هه ر ده بی دیاری هه لۆکه بی. ئەها دوو چاوی پر
 فرمیسکی کارما مزی ده رکه وت.

له هه ر لادیواریکی ده لاقه یه کی سی سووچی هه یه. له
 یه کیان چاویکی رهشی برژانگ درێژی پر هه لدی. له وی
 دی دهم و لیویکی پشکوژی. هه ر ده بی چاو و لیوی
 مریه م بن. له ده لاقه ی سییه م دهم و چاوی حه سه ن به
 گچکه یی هه لۆ ئاسا ده روانی.

وینه کان به دوا یه کتردا بۆ تاوی ده رده که ون،
 بزرده به نه وه. وینه ی مندالکاری ده رده که وی، راوه ستاوه،
 کز دیاره. تفه نگه که ی شتی له به ژنی خۆی کورتره. له

لای دەرگاوه سهگیکی زهرد پریسکهیهکی به زارهوهیه.
ئهها لهو سووچه که داوهتهنه لهگژ چینی تهونی
خویهتی، له ناو تهونهکهوه جووتی مهک سهردهیقانیت
لهگهل دهکن. له شیوه بهی، له رهنگ قهتران، هر دهبی
مهکی مریهم بن.

ئهشکهفتی بن هیلانهی ههلۆ دواى سهدهی بۆنى
ئهوینی لیدی، بۆنى بهستی ههنگوین. وینه وینه ئهوین
پیشاندهدهنهوه. تۆ چیت بهسهراهاتوه، داستانکه شینت
نهکات!

له ئهشکهفتی ئهوین دیتته دهڕی. سهڕ بۆ هیلانهی
ههلۆ ههلهدهبریت. ریی گهیشتن سهخته. ههلۆ جیهکی
واى ههلههزاردوه، مرۆف وا به سانایی بیگاتی.

به سهڕ ئهشکهفتهوه سیبهری دهرکهوت. سهرهتا وات
زانی سیبهری خۆته. ههوه نهبوو ئهسپ دهڕچوو. دوو
سواری له سهڕ پشت بوو. ئهسپ ههستاوته سهڕ
پاشوو. پشتت تیکردن، دواى کهمی ئاورپ لیدانهوه،
نهماپوون.

ویستت به ریی هاتنی دوو ئهویندارهکه بهرهو گوندی
مریهم شۆرپییهوه. سهیری خۆرت کرد، تهواو لاریوتهوه.
درهنگه و تاریکیت به سهردا دیت. ناچاری بگهپیتهوه،
سهردانی ئاواپی بۆ سبهینی ههلگريت.

له رښې بهر له وهی بگه یته نه و دووړپانه ی یه کیان
 ده تباته وه گوندی ههنگه وان، نه وی دی ده ته نیتته وه شار،
 له نه ینؤکه وه دیت سټیبه ری به دواته وه یه. هه سټتکرد
 داستانه که داگیریکردوویت و که وتوویت خه یالته وه. چاوت
 له سه نه ینؤک هه لگرت و داته وه ری خؤت. ته واوی
 هاتی، سټیبه ره که گه یشته ته نیشټت. جامت کرده وه،
 سه رت هه لکیشا، سټیبه که می دوورکه وته وه. سټیبه
 شیوه ی ماینکی گرت، سواری به سه ر پشټیه وه. سوار
 شان به شانی تۆ رووه و شار ماینی تاوداوه. ئیستاپت
 ده گرت، جله وی توند ده کرد. پیتلیده نا، ئاوزینگی لیده دا.

نه و سواره سټیبه ری هه بی نه بی پیری گیرانه وه یه، بۆ
 سوړاغی هه سه ن و مریه م ده چی! ترومیلت راگرت.
 که می هاتی وه سه رخؤ. وا بړوات داستان دینت ده کات!
 وا چاکه ئاگات له خؤت بیت و هینده تیکه لی داستانی
 به سټی هه نگوین نه بیت.

نه و شه وه بهر له وهی خه و بتباته وه، جاریکی دی نه و
 چه ند دیره ت ده ورکرده وه که وینه کانی ناو نه شکفتی
 نه وین پیشانده ده نه وه. نه و جا چاوکت به لاپه ری جوانی
 مریه مدا گیرا.

خەوتىت و خەونت بە گۆزەى پېر خوينەوۋە دى. لە
سەر شانى كچەكەوۋە دەچۆرايەوۋە سەر سىنە و بەرۆكى
گولنىشانى كوشتەى رەنگى مريەم.

تۆ لە دەستتچوو، بەر لەوۋەى خولگەكە بە كچ و
گۆزەوۋە تەختبكرى، تىر لە گۆزەكە وردنەبووبوۋيەوۋە.

من و مریه م ئاوزهی ئیکدی بووین. ئەو لە خاکەلیتو
چاوی گەشی بە بەستی هەنگویندا هەلێناوە، منیش لە
بەفرانباری بەر لەو بەهاری. مندالیمان بە تەنیشتی یەکەو
لە دەو ئەو بەستە بەسەربرد. هێند متووی ئیکدی بووین،
زۆر شەوان لە مالیان دەمامەو و لە سەر یەک سەرین
دەخەوتین.

دایکم دەیکێرایەو:

کاتی مریه م هاتە دنیا، هەر بابی نا، داکیشی لە خۆی
کەوتە گومان. داخوا ئەو مندالە رەشـوـبرژە لە چ پیاوی
بێ! لێ کەس گومانی بۆ کەس نەدەچوو. ئاخر لەو ناو
چ پیاوی نەبوو، ئەو رەنگە ی هەبێ. کەس وەبیری نایێ،
پیاویکی لەو رەنگەش بۆ شەوێکیش رێی بەو ناو
کەوتبێ. هەبێ نەبێ ئەو کچە لە جندۆکە یە! ئاوا یی سەر
دەهێنن و دەبەن، سەر دەری لەو رازە دەرناکەن. دوا یی
بابی بیریدە کەوێتەو، نەنکە گەورە ی کە ناوی مریه م

دهبی، گوايه ههمان رهنگی دهبی. بهوه دلی ئاو
دهخواته وه، گومان دهپهویته وه، توند له ئامیزی دهگری
و به ناوی نه نکیه وه ناودیتری دهکات.

مریهم تا گه وره تر دهبوو، جوانیه که ی جوانتر
دهرده که وت. رهشیه که ی رهشتر گه شتر، شیرینیه که ی
شیرینتر، ورد و درشت پتی سه رسام دهبوون.
روومه تیان له روومه تی دهخشانده و نزایان دهخوینده
رهنگی وی بگرن. من لئی دهپارامه وه:

توخدا، که من له رهشی خۆتم بدی.

پنده که نی و دهیگو:

به خودا بلێ با رهنگمان بگوپیته وه.

پیشتری له ئاویی رهشی تهنها له چاو و برۆ، له
کهزی جوان بوو. له مریهمه وه، له روخساری مریهمه وه
رهنگی رهش جوانیه کی وه رگرت، له ههموو رهنگان
جوانتر، شیرینتر. ئه وه رهشییه مریهم ههیبوو، له چ
رهشی نه دهچوو. گهش گهش، روون روون، ته نک ته نک،
میوژی سپیی خواردبا، له گهردنیه وه دیار دهبوو.

مریهم پارچه له بوو، تازه مهکی کردبوو، کوپوکالی
بهستی ههنگوین بۆی شیت و سه رگهردان بوون. منیش
یهکی له وه سه رگهردانانه. ئیمه زۆر هاوپی بووین، ئه وه به

منی دهگۆ کاکه، شهرم زارمی بهستبوو، رازی دلمی بو
بکه مه وه، ئاخر ئه و منی به برای خۆی دانابوو، چۆن
رووم دئ...

دایکم کاتی له چاومه وه دلمی خوینده وه، تیکچوو. به
بیریهینامه وه، هه رچه نه پیتشتیش باسی ئه و بابته ی
بۆم کردبوو، به لام من به هه ندیم وه رنه گرتبوو.
نه شمده زانی گوناچه. سه رمی به سینه ی خۆیه وه نا،
ئاخیکی هه لکیشا و گوتی:

کورم، له بیرتنه چی، تۆ ده زنوێژت له مریه م ناشکی.
ئیه وه خوشک و برای شیرین. من شیرم که م بوو، تۆ
هینده ی مریه م شیر ی دایکی مریه مت نۆشیوه. به یه که وه
له ئامیزی وی هه ر یه که و مه مکیکتان ده مژی. تۆ به
شیری وی رسکاوی.

به و وه بیریهینانه وه یه دلم له بن به ردی له بیرچوونه وه
ناشت. دواتریش که پیکه وتم له گه ل کورپه ئه شقی دلیان
به یه که وه یه و سۆزیان پیکدی داوه، بۆ من بووه
خوشکی راستی. پیناویشم بۆ ده کردن. ماوه یی جیی
سه گه که م بۆ گرتبووه. دیله سه گیک ی تووک زه ردیان
هه بوو. زه رد وینه ی بژی ئه سپه شی و قژی کورپه ئه شقی،
ناویشی زه رده بوو. زه رده هه ر به ناو سه گ بوو. ته نها
له وه له مرۆف جیا بوو له سه ر چوار پی ده پۆیشیت.

زهرده پټيه کي له ئاوايي، پټيه کي لای کورپه ئه شقيا. دايکی
 کورپه ئه شقيا چه ندان جار شه وان دور له چاوان،
 پرېسکه يه کي پر له خواردنی به مله وه ده کرد. ده ستيکی
 له پشتی دده، زهرده ده يقو وچاند. شه وی دوايي به
 پرېسکه ي به تال و نيشانه يه کي حه سه نه وه ده هاته وه.
 نيشانه تيلمی بوو له پږدیني گولگولي حه سه ن. تا سه گ
 ده هاته وه، دايک دلی سه يار بوو. زهرده ده هاته وه، دايک
 له ملی ده کرده وه و تير بونی ده کرد. زهرده سال و شتی
 ته ته ری نيوان دايک و کورپه ئه شقيا بوو. ته ته ری نيوان
 مريم و کورپه ئه شقيا بوو. پيناو بوو، کورپه ئه شقيا به
 ملی زهرده دا گهردانه ي بو مريم دهنارد. گهردانه به هاران
 له گوله خه زيمه و حاجيله، هاوینان له ره شه ريحانه ي
 کيتوی، پایزان له گوله جووتياره. گهردانه که شی به
 تيلماسکی له پږدینه کوده ري گولگوليه که ي خوی
 ده هونی وه. زستانانیش گولی وشککراوه، تیکه له یی له
 هه رچی گولی به سستی هه نگوينه. مريمه مېش ده سرۆکه،
 چه ند داوی له بسکی شوپری خوی که رهنگی شاپه ری
 ره شوپره يان هه بوو. خۆدیکه که شی هه ر به زهرده دا بو
 ناردبوو. ئه و خۆدیکه ي دواتر که وته لای من و ئیستاش
 ليته وه هه نگيني ده بينم.

جارې له و جارانه کوشته ي ليره به وه ي زانی. شه وی
 که وته دواي زهرده. کورپه ئه شقيا به فيشه کي پيشوازي

لښکړد. گولله که شانی راستی گرتبوو. سږی مانگه ی
زستانی له ناو جی کهوت. دواتر توله ی خوی له زهرده
کرده وه. به دوو فیشکه سارديکړده وه. زهرده
قرووسکاني قرووسکاندی، تا دره نگیش له گوڼی ئاوايی
دهنگیده دایه وه. مریه م شیوه نیکی بۆ کرد، که س بۆ که سی
نه کردو وه. ژنی ئاوايی دهیانگو:

ئدی نه گهر حه سنی بمری، ده بی چ شیوه نی بگړی؟!

له سهر داخوازیی مریه م، زهرده م ناشت. گوتی:

چون ده بی له و گوړه برزی و بۆگه ن بی. حه زده که م
گوړی هه بی.

زهرده م راکتشا و له خوار ئاوايی له روخی به ست، له
نزیك داربیی، زه ویم چۆکی هه لکه ند و ناشتم. مریه م
به ردی زهره و رهشی کتشیاه وه، به ده وریدا ره مه ندیکی
بازنه یی چیکرد. تا لافاوی دووه می نوح هه ستا و به
داربیه وه رایمالی و شوینه واری نه ما، ناوه ناوه ده چوه
سهر گوړی زهرده و به چاوی پر خوینه وه ده هاته وه.

زهرده گوچیله یه کی له پاش به جیما، به لام تنه ها له
رهنگ له دایکی ده چوو.

مریه م ته مه نی گه یشتبوووه چوارده و پازده،
جوانیه که ی له هه ردو به ری به سستی هه نگوین

دهنگيدايه وه. ليرده وه گوند ناوی گؤږا. بهر له وه ناوینکی
ئوسمانیانه ی هه بوو. بهر له ئوسمانیانیانیش ناوینکی
خۆمانه ی هه بووه. بیرمناکه ویتته وه چ ناوی بوو. له و
سالانه ی دوایش ناوینکی ئارهوی به سهردا بږا.

خودایه، چ به ژننکی زرافی هه بوو. چ چاوینکی مامزی،
چ برژانگینکی ره ژگولی، چ برۆیه کی که وانی، چ دهم و
لینوینکی فستقی، ددان برنجی چ لووینکی قه سپی، چ
گهردینکی کیلی، چ پیکه نیننکی شیرین، له ساتی پیکه نینن،
روومه تی دوو چالی گچکه ی تیده که وتن، هی ئه وه بوو
بمری و هینده ی هه نگیکت لی بمینیتته وه و له و چاله
بتنیزن. چ پرچ و که زیه کی لاولاوی، رهش له رهنکی په پی
ره شویره، کاتی به ریده دانه وه، دهگه یشته سهر رانی.
له نجه ولاریکی هه بوو، ئه سپ و ماین چاویان لیده کرد.
تاوس به دیاریه وه ده چه په سا. له چاوی منه وه ئه و
شه نکه بیه بوو که له بهردهم مالیان له رۆخ به ستی،
هاوینان به بای شه مالی ده شنایه وه.

مریه م ئه و جوانه بوو، گولنیشانی کیژی مووشینی
شیت کرد. ئه و کچه ی که تیگه یی به جوانیی وی ناگات،
رهنگی وینه ی رهنکی وی لی نایهت، به جاده و کۆلان
کهوت. له و سالانه ی دواپی، له خولگه ی کچ و گۆزه زیلی
پانیکرده وه و چه ند دلۆپه خویننکی په پیه سهر گۆزه ی

سەر شانی کچهکه. ئیستاش ئه و په له خوینانه دیارن و چ
بارانی نهیشووشتنهوه.

وای خودایه، داخوا چهندهئ بیرتکردبیتهوه، چهند
پنوهبووبی، تا ئه و جوانهت به بهستی ههنگوین بهخشی!
تهحا، له جوانیی مریه!

مریهم جوانی بوو، لاو نهبوو چاوی لهسەر نهبی. زۆر
کهس چاویان تیپریبوو. ههبوو ئهگەر ترسی ههسهنی
نهبا، دهپرفاند. ئاخو دهیزانی به هه ریهکدا بپوات،
ههسهن دهگاته سهری و به دهردی رهقیفانی دهبات. ئه و
رهقیفانه که خه لکی گوندیکی ئه و بهری بهستی ههنگوین
بوو، دهمن بوو دهوور و سوپی مریه می دهدا. وهبیرمدی
دهمه و پایز بوو، سهر له ئیوارهین، له خوار ئاواپی گویم
له هاواری ژنیک بوو. به هاواری مریهم دهچوو. غارمدا،
تا گهیشتمی دوو سوار دهپهپین. کهوتمه دوايان،
دهمزانی نایانگهمن، بهلام چ چارم نهبوو، هه ر دهبوو به
دوايان کهوم. گویم له تهقهین بوو. له دوورهوه چاوم
لیته سوارێکیان کهوت، ئه ویدی راوهستا. ناسیمهوه،
رهقیفانهکه بوو. دهستی مریه می بهستبوو و له پیش
خۆی سواری کردبوو.

بابی بابم ههسهن، له کوپوه خودا بق مریه می ناردی.
تا گهیشتمی به قونداخه تهنگان کهوتبووه سهریان و

هەردووکیانی لە پەلوپۆ خستبوو، گوللەیی بە سەری
ماینەکە ی دی کەوتبوو. لەو گۆرە کەوتبوو. خوینی لە
بەر دەپۆیی و لنگی دەدا. حەسەن بە پشتینی خۆیان
دەستی هەردووکیانی بەست. گوتی:

خوینی ئەو ماینەش لە ئەستۆی ئێوەیە.

هەیهاییکی لە ماینەکە ی ره‌قیقان کرد و گوتی:

بپۆوه ئاوا یی و پێیانبلێ سوارەکە میان برد تا نالی
بکەن.

رووی لە من و مریەم کرد:

ئێوە بپۆنەوه، ئەوانە بۆ من لینگەپۆین.

مریەم گوتی:

حەسەن، ریمبده منیش بێم، ئیدی لەگەڵ تۆ دەبم.

حەسەن گوتی:

گیانی من، کاتی ئەوه نەهاتووه، پەلەت نەبی.

بوا یی نەدا هیچ بلێین، ئێمه گەپاینەوه و ئەویش
هەردوو پیاوه‌کە ی پیش خۆی دا. بە هەورازەکە دا
هەلگەپان.

باشتر پىڭكەوتىن، لە چۆلەوانىي پىشتەوہى ھىلانەى
ھەلۆ، شويىنكىكى وا كە راوچىش رىي بەوى ناكەوى، ھەر
يەكەيان بە پىئوہ لە بنە دارى دەبەستىتەوہ. بە شىئوہىي
بوارى خۆ نووشتانەوہ و جوولەيان نەبىت و پىيگوتون:

تا يەكەم باران لىتان نەدات، جىي ئىئوہ ئىرەيە.

دەكەونە پارانەوہ، دەگرىين، ھەسەن دەلى:

من ئەو ماوہيە لەو نزىكانە دەمىنمەوہ. گويم لە دەنگ
و ھاوارتان بى، سەر و گوللە بە ناو دەمتانەوہ دەنىم.
خەمىشتان نەبى، نە دەھىلم لە برسسا بمرن، نە دەعبا
بتانخوات.

رۆژى جاريك سەريان لىدەدات و بە دەستى خۆى
سەر و دوو نان و و جامە ئاويكىيان بە زارەوہ دەكات.
پىياندەلىت:

ئەگەر تەنگاو بوون، ھەر بە پىئوہ و لە شويىنى خۇتان
بيكەن. وەك گوتم كردنەوہى ئىئوہ بە ئاسمانەوہ بەندە.
نزابكەن پەلە ھەورئ بىت و داكاتە بارانى.

لە بەختى ئەوان دواى ھەفت رۆژ نەرمە بارانى
دادەكات. ھەسەنىش ديارە لە سەر سۆزى خۆيەتى،
دەستيان دەكاتەوہ و پىياندەلى:

سى رۆڭتان لە پېشە، لە ئاقارى بەستى ھەنگوين
بتانېنمەو، نېوچەوانى ئۆو و دوو گوللە لە منەو.

ئىدى كەس ئەو دوو كەسەى نەدىتەو. سەربردەكەش
ئاوايى ئاوايى كەوتە سەر زارى ورد و درشت. لەو
رۆژەو كەس نەيوپرا بىر لە رفاندنى مريەم بکاتەو.

كۆرە ئەشقىام زۆر خوشدەويست. بە دل حەزمدەکرد
ئەو دوو دلە بە يەك بگەن. ھەر من دەزانم گپى چ ئەوينى
دەيسووتاندن. بەلام ھەينى كەم كەس بە گپ و دوو كەلى
دلى وانى دەزانى. لە ھەردوو سەردەمى ئەشقىايى
باسوخواسى يەكترم بۆ دەھىتان و دەبردن. دوايوەى
ئىنگليز ئۆسمانى راوناو و ولاتبەدەرى کرد، كۆرە
ئەشقىا ھاتە داخوازی مريەم. بابى مريەم كە كچەكەى لە
چاوى خۆى خوشتردەويست، گوتى:

مريەم دەست لە سەر كى دانى، ئەو و تەواو.

ليكىدى مارەكران، لە سەر گواستەنەو بوو، لەگەل
ئىنگليزىش تىكىدا. مىلى بۆ زۆردارىيى ئەوانىش نەدا، ئىدى
وا كەوتەو.

دواى مارەکردن و ئەشقىابوونەوەى كۆرە ئەشقىا،
ئەوينى ئەو دوو ئەويندارە بە شىئوھىن لە بەستى
ھەنگوين دەنگيدايەو، بوو ھەقايەتى شەوانى پايز و
زستان. كەوتە سەر زارى ورد و درشت.

رهنگی له زاری مریه مه وه بووبی، کهوته سهر زاری
کچ و ژنی ئاواپی و له زاری ههسه نه وه ئاویان
دهگترایه وه:

ئیه ئه گهر نایبینن، به چاوی من چاوده نی، مریه م له
ههر وه رزی به ریدا بروات، له شوین پیی گیا چووزه ره
دهکات، گول ده پویت. گول له هه موو رهنگی جوانترینان
گولی رهش، دهو ری، ری مریه م مه ست و هیرانت
دهکات له بونی میخهک و شهوبو و وه نه وشه و
ره شه پێحانه ی ته پ. ئه گهر نابیستن، به گوئی من
هه سترآگرن، له درهخت و بهرده وه، چه و پیکه نینی
ناسکی مریه م ده بیستن.

له زاری مریه مه وه ئاویان دهگترایه وه:

هه سه ن له هه موو شوینیکه. روو له ههر لایهک بکه م
له وێیه. ههر بایهک له ههر لایه که وه ههلبکات، دهنگی
هه سه ن دههین. وهرن خو بدهنه بهر بای واده، بای
وهشت، بای داراوس، بای شه مال، هه ناسه ی هه سه نی
تێدایه. هه سه ن له وه رزی باریندا دهگاته ناو هه ور و
له گه ل دلوپه باران و کلووی به فردا به سه ر ئاواپیدا
دهباری. ته نها من هه سه نی بارو ده بینم.

وایه، ئیستاش دوا ی ئه وه هه موو سه له وێنه ی ئه وان،
دهنگ و پیکه نینی ئه وان، بوو و بهرامه ی ئه وان ده بین و

ده بیستی و بون دهکە ی. برۆ دئی مریەم، له وێوه بروانه
 ئه و کهپکه شاخه ی که شیوه ی دوو مروڤی گرتووه و
 ئامیزیان پێکدا کردووه و به سه ره بهستی ههنگویندا
 دهروانن، مریەم و هه سه نه ن.

له گه له یه کهم بارانی پایز دهنگی هه سه نه و مریەم
 ده بیستی. خاک بۆنی ئه وانی لیدئ. له خا که لیواندا بهستی
 ههنگوین ببینه، گول نیه له شیوه ی لیوی مریەم
 نه پشکوئ. هه و که ش زنه که ی سه ری تاته به ردی دیدار،
 کتومت زاری مریه مه. چاوده هه لۆ زه رده که له رهنگ و
 ئازایی هه سه نه. برۆ له سه ره تاته به ردی دیدار دانیشه.
 چاو له گو ماوه که ی به رده مه ت ببره. تا بیست بژمیره،
 ئه و جا سه ره ره لبره. ده بینی هه لۆ زه رده که وا به سه ره
 ئه شکه فتی ئه وینه وه، ئه و هه لۆیه گیانی هه سه نه.

له خه رمانان هه سه نه ده بیته بای شه مال و دئی مریەم
 فینک ده کاته وه. له به فرانبارانیش هه ره ئه وینی هه سه نه
 گه رمایی بۆ ده هینن. هه ره شتی دهستی هه سه نه و
 مریه می ویکه وتبی، له یاده وه ریدا ده بری سکیته وه و
 ره شنابنه وه.

ئه شکه فتی ئه وین تا بمینی، وینه وینه، وینه ی هه سه نه
 و مریەم ده پارێزی و هه می شه ئه وین ده پزینن. له وێوه
 چاوئ به بهستی ههنگویندا بگێره. له سه ره باسکی

کارمامزی دهبینی. شتیکی به ملهوهیه، ئهوه تیلمی له
لهوهندیی مریهم و پژدینی ههسهنه.

له رۆخی بهستی ههنگوین بۆ تاوی گوێراڤیرن،
قرووسکهی سهگی دهبیستن. ئهوه زهردهیه که پیناوی
بۆ ههسهن و مریهم دهکرد.

چاو به ههر لایهکدا بگێری، تارمایی ئهسپێک دهبینی.
ئهسپهکهی مالی ههسهنه، ئهسپی رازه، ئهسپی فریاد و
نیازه. له سههر گردی خوینهوه، گویت له حیهلی دهبی. له
بههر دهکی سهرای شارهوه دهیبینی بالدهگری.

ههوهکش ههموو سالی له دواوایی رهشهمن دهم نا
دهمن کۆترهشینکه له بهری منارهوه قهتاره دهبهستن. به
سههر سهرا و قهلاتدا دهگهنه گۆرستانی گهوره. لهوێ
که پڕۆکه دهکهن. گۆرستان دهخهنه بن سیبهریکی تهک.
کۆترهکان شینی ههسهن و مریهم دهکهن. چاودهنی له
شیوهی سینگکوتانی ژنان بال لیکدهدهن. گویدهنی،
گمهگمیان چهند له سهردوولکه دهچی.

ههسهن و مریهم له ههموو کاتیکیدا هه. سههر به
ههموو شوینیکیدا دهکهن. ئهوان له خدر نهمرتین. ههر
جارهی رهنگ و شیوهی شتی دهگرن.

ئهوان گزڵۆکن، خوناوه و خوناوان، ئالهکۆکن،
گلووکن. ئهوان شنهی شهمالن، بالۆرهی کچان و نهزمی

شمشالڻ، پيڪي دووزهلن، لازوڪهي ناو زهنگولن،
گمگمي ڪوترن، جريوهي چولهڪن، مامزي چاو ڪهڙالڻ.
ئوان ڪهڙوڪن، شالوورن، رهشويرون، رهنگالڻ،
تيتلهڪناچه و تيترواسڪن، قريوهي قاز و قورينگن، نيشڪه
و حيلهي ئهسپ و ماينن، ڪهرويشڪهي جو و گهنمن، له
هموو گوليڪدا بونن، پهلڪن، لاسڪن.

حهسهن و مريهم لايلايهي ديار لانڪن. لاواندنهوه و
سهردوولڪهي ڙناني ڪوسٽهوتوون. لهوهندي و
دهسروڪهي دهستي چوپيڪيشن. دهنگي دهفي دهستي
دهنگيڙ و دهرويشن.

له پهله ههوري ڪهپرهشينه پروانه، شيوهي ئواني
گرتوه. له گهنم له جو له گيا پروانه ڪاتي ڪهرويشڪه
دهڪات، بسڪ و شابسڪي مريهم و رديني ههسهن
دهبيني. ئوان له گزنگ و زهردهپهردا، له تريفهي ههيف
و گرشهي ئهستيرهوه خو پيشاندهدن.

به چاوي من چاو بگيرن، ههسهن و مريهم له ئاوينه
و له ناو تنوڪه روڻدڪ و دلويه خوين و بزهي سهر ليتو
و ناو نزا و سهر بهرماليش دهبينن.

له هموو رهشيڪي قهتراني جواني و شيريني مريهم
دهدرهوشيتهوه. له زهرديي ليمویش ههسهن. له ههر

كه وچكه ههنگوينى، تامى ئهوينى مريهم و حهسهن دهكهن.

شوينيى حهسهن و مريهم رهشنايىتهوه. له گردى خوين دهيىننهوه. له سهر بهرد به بهردى دهو بهستى ههنگوين بۆته خهنتيله و له بن تيشكى رۆژى له دوورپا دهبريسكىتهوه.

مريهم و حهسهن له ئاسمانى ئهستيرهن. ئهستيرهى ساوه له گهپان ناكهون و ههموومان دهبين. له زهوى سيتهرن، سيتهرى ئهويندار و ئهمهكدار و ياران.

حهسهن و مريهم نموونهى بويرى و پاكى و ئهمهكدارين. ههر كى له شهويكى مانكى ريبنندانى ئهوانى بيته خهونى، بى ههفتههشتى دهچيته بهههشتى.

تۆ برۆ بگهپى، به بهستى ههنگويندا بگهپى. ئيستاش له سى پياو، يهكيان حهسهنى ناوه. له سى ژن يهكيان مريهمى ناوه. ئهوانه بزائن و نهزانن، ناوى حهسهن و مريهمى ئهشقىا و ئهوينداریان ههلگرتۆتهوه.

زوو، روژ گزنگی دابوو نه دابوو، گه یشتیه ناو
 گوږستانی گه وره ی شار. له نیوان نه و دوو گوږه بی
 نازه، بی کیل و ناوه که هر نه و هتا سیمای گوږیان پتوه
 مابوو، تاوی دانیشتی. نه و دوو گوږه ی به خه یالی خوت
 هر ده بی گوږی نه وان بن. له ویوه که وتیه ری، له شار
 ده رچوویت، له بن گردی خوین راوه ستایت. دابه زییت و
 سه رکه وتیت، گه یشتیه لای که له که به رده که. بو چه ند
 چرکه بی گه پرایته وه ناو پیری گپړانه وه. شه پر ته قهت
 بیست و خوینت دی. زوو له پیری گپړانه وه هاتیه ده ری.
 ترومبیلته که ت هه لکرد و به ئاقاری نه شقیادا ری به ستی
 هه نگوینت گرت به ری. هه رییت به خوم دابوو بهر له
 چاپکردنی داستانه که، بست بست هه موو نه و شوین و
 ریوبانانه ببینیت که پیری گپړانه وه پیشانی داوون. له و رییه
 چاوت به راست و چه پدا ده گپړا، ده تویست نه و رییه
 ببینیه وه که بهر له سه د سال دوو نه وینداره که پنیدا

هاتبوون. پیری گێرانهوه بهر له په نجا سال هیند جوان
کیشابووی، رۆژگار هه رچی بکات له دهستی نایی
ره شیبکاتهوه.

دیتنهوهی ریی ئه ویندارانت بۆ دوا یی هه لگرت. ئیستا
په له ته و ده بی زوو بگه یته ئه و ئی. له نزیک بهستی
ههنگوین ریت گۆپی، دهستی راست گرت، ئه و رییه
رینک ده چینه وه دیی مریه م.

ئو رییه قیره، ویده چی ئه وه ش ریی سه ربازی بوو بی،
جا رییه کانی ده چنه وه بهستی ههنگوین کامیان ریی
سه ربازی نیه! ئه و رییه ش تا درهنگ ریی که ر و بار
بووه. بهر له سه ده یی ویده چی پیری گێرانه وه بیره دا له
دیی مریه مه وه به پێیان هات بیته ههنگه وان و له و یوه به
ئه سه په شیوه گه رابیته وه. ئه و ئه سه په ی هه سته که یه
ئیس تاش له ته پۆلکه و که پکه شاخ و سه ر باسک و
زوورگان، له ناو که ند و دۆله کانه وه حیه ی دی و له
سه رت ده نگه داته وه و ناییر یته وه.

هه وه، ئیره ئاوا یی ناو داستانه که یه، ئاوا یی مریه م.
زۆر گۆراوه، خانووبه ره کان سیمای هه یینیان نه ماوه،
به لام تو به هو ی به سته که و هه ندی که پکه شاخ و
تیشه به رد و کانیه وه، باش شوینی ماله کان ده ناسیه وه.

مالی مریه‌م، کوږه ئه شقییا، کوشتیهی مریه‌م، کوشتیهی
لیره، مالی پیری گێرانه‌وه‌ش.

به ئاواييدا گه‌رايت. چه‌ند كه‌سيكي به‌ته‌مه‌نت دواند،
به‌لام له‌ باره‌ی داستانه‌كه‌وه، له‌ زاری كه‌سه‌وه شتيكي
وات هه‌لنه‌كړاند. شتيكي كه‌ميان له‌ باره‌وه ده‌زانی،
دياربوو داستانه‌كه‌ له‌ سه‌ر له‌بیرچوونه‌وه‌يه، يان له‌
بیرخوږدنه‌وه‌يه. له‌ هه‌ندێ چاو وات خوینده‌وه، نایانه‌وئ
باسی بکه‌ن. دره‌نگ پيکه‌وتی گه‌وره‌ی ئاوايي له‌ نه‌وه‌ی
کوشتیهی لیره‌يه. كه‌ست له‌ نه‌وه‌ی پیری گێرانه‌وه و
کوشتیهی مریه‌م نه‌ديته‌وه.

به‌ر له‌وه‌ی به‌ ریی هیلانه‌ی هه‌لۆدا هه‌لكشييت، ژنيك
كه‌ له‌ ده‌و به‌ستی له‌گژ خړكردنه‌وه‌ی چيلكه‌وچوال بوو،
لێی پرسیت:

+ برا، ده‌لێی لايده‌ی، به‌ دواي چيدا ده‌گه‌رێی؟

- به‌ شوينپێی دوو ئه‌وينداردا كه‌ سه‌د سال به‌رئ،
بێرده‌ا، به‌ ناو به‌فردا سه‌ری خۆيان هه‌لگرت.

+ سه‌د سال! مه‌به‌ستت چه‌سه‌ن و مریه‌م نه‌بێ؟

- به‌لێ.

+ وا دياره‌ خودا لێی گوڤیوی، ئه‌وان هيسك و
پرووسكيشيان نه‌ماوه، شوينپێ!

- له وه گهړئ، تو هيچ له باره يانه وه ده زانی؟

+ که م هينده ده زانم نه وان مه م و زینی نه و ئاقاره
بوونه، به لام له به کرو که يه ک زياتريان هه بووه.

- هر هينده؟

+ نه وه ش ده زانم برايې کی با پيرم بو نه و مريه مه به
کټوان که و تېوو له سهر زاران به کوشته ی مريه م ناوی
روښتېوو.

- چيدی؟

+ بلیم چی، نه گهر بته وئ له باره يانه وه شتې بزانی،
نه وان که و تونه ته ناو لاوک و حه يرانه وه...

- گویت له و لاوک و حه يرانانه بووه؟

+ به لئ، به لام به دلم نين.

- لو؟

+ سهر برده که شيو ينراوه، له هيچيان ناوی کوشته ی
مريه م نه هاتووه.

- نه ها، نه دی نه گهر بزانی، نه و گونده ناوی مريه م
نه بوو؟

+ با، سەردەمى ناوى مريەم بوو، بەلام دوايى
گەورەى ئاوايى ناوەكەى گۆپيۈە. ئىستا كەس بە مريەم
ناوى ناھيتى.

- رەنگبى ناوى بەستەكەشى گۆپيى.

+ نا، لە سەرى سەروە تا لە زى دەكاتەو، ھەر بە
ھەنگوين ماوئەو.

- تۆ لەبىرتە ئەو بەستە ھەنگوينى زۆر بوويت؟

+ نا، بەلام لە دايكەوۈە بىستوومە، بەست سەراپا ھەنگ
بوو. خەلكى ھەردوۈ بەر بە بار ھەنگوينان كىشاوئەو
و بۆ شارپان ناردوۈ.

- ئى، تۆ بلىتى براى باپىرت يەكتىك لە بەكرۆكەكان
نەبوۈى؟

+ شتى وام نەبىستوۈە، ئەھا گۆپەكەشى لەو
گۆرستانە كۆنەى سەرى، گۆرستانەكەش ھەر بە ناوى
ئەوۈەيە. پەركىكى كەسك بە كىلى گۆپەكەيەو، پىشان
ئەو كەسانەى تووشى دەردى ئەوينى لە شىۋەى وى
دەبوۈن، دەچوۈنە سەرى.

بەر لەوۈەى مىلى رى بگريت، چەند پەرىكى پىرى
گىرپانەوئە ھەلدايەو. ئەو پەرانەى بە خوئندەوۈەى،
سەرما بە شىۋەيى تىنت بۆ دەھىنى، بە ئاگرى دۆزەخىش

گەرم نابیتەو. ئەو گێرپانەوێی لە خویندەوێ تیر
نابیت و نابیت. بە تۆ با درێژ با، لە هەزار و یەک
شەوێش درێژتر، هێند درێژ نیو تەمەنی ویستبا بۆ
خویندەو، بۆ گێرپانەو.

لهو شه‌وه به‌فراوړه، له‌و شه‌وه تووښه، وهک خودا له
 دلۍ نابم که که‌سۍ لږۍ ده‌قه‌ومۍ و پټوۍستی به من
 ده‌بۍ. له ژورۍ و به دیار ټاگره‌وه خوم نه‌ده‌گرت، پټیه‌کم
 هه‌ر له ده‌رۍ بوو. گویم به سه‌رما نه‌ده‌دا، به کولانی
 به‌فردا سه‌رۍ و خوارۍ ټاوايیم ده‌کرد. خه‌یالم لای کورۍ
 نه‌شقیا بوو. ده‌بۍ له کوۍ له ناو به‌فر ره‌قبووبیته‌وه،
 داخوا رووی له ټاوايیه‌ک کردووه و مالیک په‌نایان داوه؟
 ټاخر ټه‌و هه‌موو ده‌رگا‌کانی له سه‌ر داخواوه. کۍ
 ده‌وړی بۍ شه‌وینکیش رایبگری. له‌شکرۍ به دوايه‌وه‌یه،
 سه‌ری وی سه‌ر به سه‌ر لیره ده‌کات.

دیتم کوښته‌ی مریه‌م له مالۍ هاته ده‌رۍ و به‌ره‌و
 مالۍ کوښته‌ی لیره چوو. دلم تریواندی. به پټدزه به
 دوايدا چووم. له پښت ده‌رگا خوم لږگرتن. گویم لږیه،
 کوښته‌ی لیره ده‌لږته کوښته‌ی مریه‌م:

له چاکه‌ت ده‌رناچم. ټه‌گر راست بۍ، ده‌ست له سه‌ر
 چی داده‌نیۍ، بۍ خوت بۍ.

کوشتەى مریەم:

به چاوى خۆم دىتم خۆى به مالىدا كرد.

كوشتەى لیره:

كارى تۆ ته واو، بۆ منى ليگه پى. به ره به يان له شيرنهى
خه ودا له خوينى خۆى دهگه وزى.

كوشتەى مریەم:

مریەم بۆ من و لیره بۆ تۆ.

كوشتەى لیره:

له لیره كهش بهشت دهدهم.

كوشتەى مریەم:

من ده پۆم، مریەم به سه.

یه کپی خۆم گه يانده مالى مریەم. نزيك بوو، كه وتبووه
نيتوان مالى ئيمه و مالى كوپه ئەشقىا. دياربوو هيتشتا به
هاتنه وهى وى نه زانيبوو. پلان و نه خشهى كوشتەى
لیره م بۆ باس كرد، به لام نازانم بۆچى ناوى كوشتەى
مریەم نه هيتا!

كوپه ئەشقىا دوو سالى له ئيمه گه وره تر بوو.
كوپىكى كه له گه تى چوارشانه، زۆر به هيتز بوو، بارى

هیتستریکی هه‌لده‌گرت. بویر بوو، شه‌ری له‌شکرێکی ده‌کرد. سه‌ره‌تا ویستی بمینیتته‌وه و به سه‌ریان دادا و شه‌ربکات. منیش له‌گه‌ل شه‌پرکردن بووم. هه‌رچه‌نده چه‌کیشم نه‌بوو. چه‌کی من گرینیئ بوو. گرینیش شه‌ری تفه‌نگی پیناکرئ، به‌لام ئاماده‌بووم، خۆم بکه‌مه چه‌په‌ر و سه‌نگه‌ری کوپه‌ ئه‌شقیا. به هه‌ر جوړئ بئ یاری بده‌م. له ئاواپی هه‌شت نۆ ده تفه‌نگچی نه‌یاری کوپه‌ ئه‌شقیا هه‌بوون. کوپه‌ ئه‌شقیا په‌ژیوانبووه‌وه، گوته‌:

+ ره‌نگبی خه‌لکیکی زۆر تیاچن، سه‌ره‌ه‌لگرتن له شه‌ر باشته‌ره. نابیت لیره شه‌ر بکه‌م و ئه‌و هه‌رییه‌ی به بابمم دابوو، بیشکینم.

- چ هه‌رییه‌ک؟

+ وه‌بیرمدئ مندالبووم، بابم گوته‌: کوپم، هه‌ریم پینده، دنیا‌یه روژئ وه‌ک من تفه‌نگی ئه‌شقیاییت کرده شان، هه‌رگیز نه‌که‌ی شه‌ر به‌ئینه ناو ئاواپی.

هه‌ریم پیندا و سویندم به تفه‌نگه‌که‌ی خوارد، شه‌ر نه‌هینمه ناو ئاواپییه‌وه.

گوتم:

که‌واته وه‌ها ده‌تشارمه‌وه، سه‌گی ئینگلیزیش نه‌تیبینیتته‌وه.

كوشتەى لىرە سەگىكى پەيدا كىردى بوو. گۆيە لە
ئىنگلىزەكان وەرىگرتىبوو. مەرۇف لە بن بەژنىك بەفرىش
با، بە بۆن دەيدىتەو.

كوپە ئەشقىا بە پىكەنىنەو:

دەتەوئى بمخەيتە بن ئەستىپك و ناو كەندوو،
بمىننەو و ئابرووم بىكى.

ملىنەدا، ئەو بوو سەرى خۇيان ھەلگرت.

لە سەر رۆيشتىنى گوتىم:

چ جى نىە بۆى بچن، دلىنام بەفر دەبىتە گورتان.

مىرەم گوتى:

بەفر لەوانە بە بەزەيىترە، بۆ ئىمە گەرم دادى.

حەسەن گوتى:

خەمى ئىمەت نەبى، پەنايەكى گەرم دەبىنىنەو.

گوتىم:

لەو سەھۆلبەندانە كوا پەناى گەرم؟

گوتى:

ئەوین بى پەناى گەرم نابى.

سهرم خسته بن گوئی و کوتم:

نالئی ده چنه کوئی؟

گوتی:

تا نه کهومه ری، نازانم بۆ کوئی. تۆ وریابه، چاودیتری
بکه، کهس نه مانیینی.

من لای خۆمه وه چهندی سهرم هیناو برد، لهو
سه هۆلبه ندانه چ په نایه کی گهرم شک نه برد.

لهو ساته به فر به گوپ دایکرد، چاو چاوی نه ده بیینی.
نه مدیتن کیهه لایان گرت.

ئهو شه وه به شهوی هسه ن و مریه م کهوته دیرۆکی
بهستی ههنگینه وه. شهوئی بوو، شهوی برایمی
مه لازیندینان له چاو ئهو شه وه شهوئی بوو له شهوانی
جۆزه ردانی. تا درهنگیش هه ر کهسی لهو شه وه دا مردبا،
خه لک ده یانگوت:

خۆزگه م به خۆی، به پێلاوه وه چووه به ههشت.

ئهو ان به فر بردنی و کوشتهی مریه م مریه م و
کوشتهی لیره کیسهی لیره ی له ده ستچوو.

رۆیشتن و من دلم له هه زار لییده دا. نزام ده خویند
کهس نه بیینیین. له ناو جی تۆتکه م نه ده گرت. پتیه کم

له دهري پټيه کم له ژورئ. هيشتا مابووی بڼ نوټز، به فر
ليکړدېووه. له و شوه زهوی سپی سپی له رهنګی ددانی
مريهم. ده بېنم شهش حفت تفهنگچي به سهر به فردا، به
ناو به فردا به رهو مالی کورپه ئه شقيا دهچن. دواي تاوي
بووه هه را. گويم ليته دايکی کورپه ئه شقيا که به ئاستم
دهنګی دهردي:

کورپه شهرمتان به خوتان نيه، به و شوه به سهر
پيرټنيکدا دادهن، ئيوه خهونتان ديوه؟ کورپی من خوا
دهزانی ئیستا له کوئ رهقه لاتووه، بوته پارووی چ
دهعباي، چ دهکات ليره!

له ويوه به سهر مالی مريهميان دادا. ئاوايی وه ئاګا
هاتن و خرېوونه وه. کوشته ی ليره ده ليته بابی مريهم:

به من بلن کچه به دووکه وتووه که ت له کوټيه؟

بابی مريهم به توورپه یی و دهنګی نووساوه وه باګوی
دهداته وه:

هه ی ناکهس، کچن ئه گهر به دووبکه وي، پرس به بابی
دهکات دهچپته کوئ؟

کوشته ی ليره لوله ی تفهنگ دهخاته سهر سينګی و
ددانی جبرده کاته وه:

- نه يلی، به قوربانی يه ک فیشه کت دهکه م.

+ ئەگەر نەیتەقینی، هیندەى سەرە دەرزیهک پیاوەتیت
تیدا نیه.

چەند کەسى دەستى دەگرن و دووریدەخەنەو.

بابى مریەم دەلى:

مەرۆ پیتەدەلیم. تۆ زۆر درەنگ هاتى. كچه
رووسوورەكەم بەر لە سى شەو، سەر بەرزانه، بۆ لای
دەزگیرانى خۆى چوو. ئەگەر پیاوى بڕۆ بیانبینەو.

وەك بلیى قسەیهكى باشى نەکردبى، گوتى:

راوەستە نەزان. چەند رۆژ دەبى كچهكەمت نەدیو؟
ئەوم بەر لە بەفرەكە ناردە شار، نەخۆش بوو، وا لای
دختۆرە.

بە شتێوێهەك ئەو قسەیهى كرد، هیندەى نەمابوو
منیش باوهرى پێكەم.

ئای من كەستىكى چەند بوودەلە و نابوود بووم، چەند
هیچ لە بار و نەویرۆك بووم. ئەگەر هیندەى مشكى زاخم
تیدا با، دەبوو ئەو دەمە هەلكوتمە سەر كوشتەى لیره و
لە خوینی بگەوزینم.

له و کاته به فر تییکرده وه. کوشته ی لیره مال مال گهړا.
ناو گهور و کادین گهړا، ئهستیږکی هه لده دایه وه و سه ری
به ناو که ندوو داده گرت، ژنیک لپی راستبؤوه:

هیی کابرا، حه سه ن ئه و پیاو هیه خوی له ناو ژن و
مندالان بشاریته وه! ئه گهر توژی زاخت تیدایه، برؤ له و
کینوانه له دوا ی بگهړئ.

تیگهیی له ئاوا یی نه ماون، ئیدی...

کوشته ی لیره له و به ره به یانه وه تا ئیواره داهاته وه، به
ناو به فرا به ده وری ئاوا ییدا ده گهړا. ناوه ناوه فیشه کیکی
ده ته قاند. روژی دوا یی نه خوش کهوت و له جی کهوت. تا
به فر نه توایه وه، هه لئه ستایه وه.

ئه و روژه هه لمکوتایه سه ر کوشته ی مریه م. هاته
سه رم بهر خه نجه رانی بده م، به لام من کوا پیاوی
پیاو کوشتم. له و کاته وه تا هه وکesh خه نجه ری بهر
پژدینم به نیازی راوه شانئ نه هاتوته ده ری له کالانئ. من
له نه کوشتنی یه ک کهس په ژیاونم، نازانم نه له ترسنوکی
خومه وه بوو، نه له ترسی خودای خوم نه مکوشت. ئه و
کاته ی کوشته ی لیره له جی کهوتیوو، ده رفه تیکی باش
بوو هه لکومه سه ری و له خوینی بگه وزینم. ده سستی
شکاوم، له ده ستمچوو.

کوشتەى مریەم دوايوەى زانى مریەمیش رۆیشتوو،
دەستى خۆى دەشکاندەو، بە چەپەلۆکان لە سەرى
خۆى دەدا، شانیم راتەکاند و گوتم:

ناپیاو، تۆ چیت کرد؟ ھەموو ئاوايیت تیدەگەيەنم.

گوتى:

پەژيوانم، لیڤە تا ئاسمان پەژيوانم، دارى تۆ و پشستى
من، لیڤدە، بمکوژە، ئیدى کەلکى ژيانم پتوہ نەماو.

ئەو ماوہیە سەرم لیڤان نەبړى. پتیهکم لە نک بابى
مریەم، پتیهکم لە نک دایکى ھەسەن، دلم دەدانەو، بابى
مریەم ناوہ ناوہ دەيگۆ:

خەمى مریەمم نیە، دەزانم ھەسەن چ خۆشمیڤ و
میڤخاسیڤ، دەرۆستى بەفر و زریان دى. خستبیتىہ ناو
باخەلیہوہ کچەکەم دەپاریزی و پەنایەکی گەرمى بۆ
دەبینیتەو.

دایکى ھەسەن وردە رۆندکانى دادەباراند:

ھەسەنەکەم چەند جارێ شەو درەنگان دەھاتەو.
شەوى دوايى بەر لەوہى دنیا رووناکی تیکەوێ بە کێو
دەکەوتەو. کەسیش ھەستى پتینەدەکرد. نازانم ئەو جارە
بەو بەفر و زریانە چ خواگیرى دیتی، سەرم لەوہ
دەرناچى.

پرسیم:

- ھەموو جارئ مریەمیشی دەدی؟

+ بئ دیتنی مریەم چۆن ریی دادەگرت؟ ھەر من دەزانم چەندئ یەکتریان خوشدەوئ. خودایە، خودای لە سەر سەران، بیانپاریژە. کەسیان هیچیان بەسەر نەیت، چوونکئ دەزانم بە بئ یەکتەر روژیک ناژین.

من پیتشتري زانیبووم، ھەسەن سەردەداتەوہ. دوو جاریش دیتبووم، بەلام وا دیارە زۆر جار ھاتۆتەوہ و من ھەستم پینەکردوہ.

دهو بهست دهو بهست هه لکشایت. گه یشتیه راستی
 گۆرستانی کوشتیه مریه م، که وتبووه سهر گردۆلکه یئ.
 سه رکه وتیت و به دیار کیلی سهری کوشتیه مریه مه وه:
 های، سه یدۆکه ی شیت و شور، ریی ئه و داستانه ت
 به کویدا برد!

هاتیه وه سهر ری و رووه و هیلانه ی هه لۆ پیت هه لینا.
 هه لۆیه کی زهر دت به ئاسمانه وه دی، ریک هه لۆی ناو
 پیری گێرانه وه بوو. ئه و هه لۆیه بوو که له ناو
 گۆماوه که وه هاته ده ری و له ئه شکه فته که وه خۆی
 پیشاندایه وه. بیرتکه وته وه، هه لۆ نه گهر دهن دوو کیشی نوێ
 بکاته وه، ههر حه فتا سالی ده ژێ، له بهر خۆته وه:

ههر ده بی له نه وه ی هه لۆی ناو داستانه که بی.

چه ند دیریکی داستانه که ت بیرکه وته وه، پیری گێرانه وه
 گوتبووی:

((هه‌لۆكه پێده‌چوو ته‌مه‌نی منی هه‌بێ، وه‌بیرم دێته‌وه
 له‌ ته‌مه‌نی په‌نجا سالی، چهند كه‌رته‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌مدی،
 ده‌هات به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی، ده‌ندووکی کولی له‌
 تاشه‌به‌ردان ده‌دا، دیاربوو هه‌یزی پچرینی گۆشستی
 نه‌مابوو. توند له‌ به‌ردی ده‌دا، تا وای لێهات ده‌ندووکی
 پێوه‌ نه‌مابوو، دوا‌ی ماوه‌یی ده‌ندووکی هاته‌وه‌. ده‌ندووکی
 له‌ جاران تیژتر. به‌وه‌ بیست سالی ته‌مه‌نی خۆی درێژ
 کرده‌وه‌. خۆزیم ده‌خواست دانی منیش له‌ شیوه‌ی
 ده‌ندووکی ئه‌و بان.))

به‌ کوێره‌پیدا به‌ ناو پووش و په‌لاشدا هه‌لکشایت.
 ئه‌و ریه‌ی له‌ شه‌وی هه‌لاتنی کۆره‌ ئه‌شقی و یاره‌که‌ی
 نیو به‌ژنی به‌فری تیکردبوو. به‌ هه‌موو لایه‌کیشدا چاوت
 ده‌گێرا. له‌ وه‌که‌ شاخ و گابه‌ردانه‌ وردده‌بوویه‌وه‌ که
 هه‌ریه‌کیان شیوه‌ی گیانه‌به‌ریکی وه‌رگرتبوو. هه‌بوو
 شیوه‌ی سه‌ره‌ شیر، سه‌ره‌ ئه‌سپ، که‌له‌باب، مرۆفی له‌
 سه‌ر چیچکان دانیشتوو.

چاوت که‌وته‌ سه‌ر که‌پکه‌ شاخی، که‌ له‌ سه‌ر
 سۆرکیکی خه‌نه‌یی قیت راوه‌ستابوو، ریک له‌ دوو مرۆف
 ده‌چوون ئامیزیان به‌ یه‌کترا کردبێ. هه‌ستتکرد ئه‌وه
 حه‌سه‌ن و مریه‌من. له‌ ریی خۆت لاتدا و به‌ره‌و وان
 هه‌لگه‌پایت. بێنیت رێ سه‌خته‌ و به‌ زه‌حمه‌ت ده‌گه‌یتێ.
 گه‌رایته‌وه‌ و که‌وتیه‌وه‌ رێ.

رئ دريژده و کاتيش درهنگه، تا دهگهيتي و دهگه پريته وه
 دتي مريهم، شهوت به سهردا دي. به نابه دلي گه پرايته وه.
 له گه پرايه وه، له دهو به ستي، له نزیک هه ندی بيه تووترک،
 پورهی ههنگت بينی. تو بلنی وه چهي ئه وهنگانه بن که
 به ستي ههنگوينيان به ناوه وه کراوه، يان ئه وان وه چهيان
 برابيته وه و ئه وان له ئاقاريکی دور وه رييان بيتره
 که وتبی. که می ليان وردبوويه وه، له بن ليوانه وه گوت:

نا، ئه وهنگانه ههنگی ناو داستانه که نين.

له نزیک ئاوايی سهگيکی زهر دت دی. کلکی پيشوازيی
 بو ت راده وه شاندي. تو بلنی ئه وه له وه چهي زهر دهی ته تر
 و پينا وه که نه بی!

پيت هه لينا، گه يشتيه وه دتي مريهم. بهر له وهی سواری
 ترومبيل بيت، ژنه که ده رکه وته وه و پرسى:

ها برا، شوين پينانت ديه وه؟

باگو تدايه وه:

به لى، شوين پيني ئه وان به سهر بهرد و داره وه، به سهر
 خو ل و ئاوه وه دياره. ئه وان يشم ديه وه، له سهر ئه و
 باسکهی سهر وه قيت راوه ستاون.

ژنه به پيکه نينه وه:

+ ئەو بەردەى لە شىۋەى مرقۇڧە...

- ئا، كتومت ئەوانن.

+ كاكى برا، واز لەو خەيالە بىتە، با تۆش نەبىتە بەرد.
تۆ سەربەردەى ئەو بەردە مرقۇڧانە دەزانى؟

- ھىندە دەزانم ھەسەن و مریەمن.

+ نا، من لە نەنكەمەوہ بیستوومە، ئەویش لە نەنكیەوہ
گوايە كاتى ئایینی ئیسلام دەگاتە ئەو بەستە، ئەو ژن و
پیاوہ باوہرى پىناھىنن. خوداش ھەلىاندەداتە سەر ئەو
باسكە و دەيانكاتە بەرد.

- تۆ باوہرت بەوہ ھەيە؟

+ بلىم چى، خودا ھەموو شتى لەدەستدئ. بەلام بزانه،
ھەسەن و مریەم ھىشتا لە چ جى ديار نەبوون، ئەو
بەردە بەو شىۋەيە لەوئ بووہ.

- باشە، نەنكت سەربەردەى ئەو بەردەى وا بە وردى
دەزانى، تۆ بلىى سەربەردەى ھەسەن و مریەمیشى
نەزانىبى و بۆتى نەگىرايىتەوہ؟

+ رەنگبى سەربەردەى ئەوانیشى گىرايىتەوہ، بەلام من
لەبىرم نەماوہ.

لە بن لىوانەوہ گوتت:

وايه، سهربردهی بهرد له بیرناچیتتهوه، بهلام هی مرقف
ئاوه و ئاو دهچی.

ژنه گوتی:

+ چیت گوت؟

باست گوپی و پرسیت:

دهلیم داخوا نه نکت سهربردهی سهگه کهی بو
نه گیتراویه تیهوه؟

ژنه به سهرسوړمانهوه:

سهگی چی، کام سهگ؟

گوت:

ئو سهگهی پیناوی بو چه سهن و مریهم دهکرد. چون
دهبن خه لکی ئیره بیت و سهربردهی ئو سهگهت
نه بیستی؟

ژنه تهواوی تیت راما:

برا، درهنگت به سهر دادی، زوو بگهوه مالی.

گوت:

باشه دهپوم، یهک پرسیری دی:

نەنکت باسی ئەو گابەردە بەردەبازانەى خوارىيى بۆ
نەکردووى؟

گوتى:

با، سالىك لافاويكى بى ئامان ھەستاۋە. لە بەفرانبارانەۋە
تا جۆزەردان نەنىشتۆتەۋە. شەيتانىش لەو سەرەۋە
حرىت حرىت بە ئاۋايى پىكەنىۋە و گوتوۋىتەى:

ھىندە لە خۇپا منتان بە نەفرەت كەرد، بىيىن خۇدا چۆن
تۆلەى منتان لىدەكەتەۋە، رىي پەرىنەۋەى لىگرتوون.

خودا زگى بەو خەلكە سووتاۋە. بۆ دەمكوتكردنى
شەيتانىش، گازىكردوۋە و فەرمانى پىكردوۋە:

بچى لەو كىۋانە ھەفت گابەرد لە خۆى بارىكات و
بىانھىيىتە ئىرە و بەرىز دايانبنى و بەردەباز بۆ ئاۋايى
چىبكات.

نابىنى ئەو ھەفت بەردە تا ئىستاش لە شوينى خۇيانن.
ھەزار لافاۋ ھەستا و نىشتەۋە، ۋەك چيا چەقىون و
نەلەقىون.

بە پىكەنىۋە گوتت:

- شەيتان ۋەستاكارى لە شتىك بكات، بە ھىچ ھىزى
تىكناچىت.

+ برا، به شهیتاندا ههلمه لئ، خودا له دلی گران ده بئ.

- ئه دی ئه و پرده کوڼه رووخواوه دهستکردی کئ بوو؟

+ هه ر ده بئ ئاواپی هه لئانابئ.

- بیستوومه دهستکردی بابی مریه مه.

+ تۆ سه ری هه موو قسه یئ ده به یته وه لای مریه م. بۆ

نالئی هه ر له بهر خاتری مریه میش درووستیکردووه تا به

ئاسانی به سه ریدا بپه ریته وه؟

- نازانم، دوورنیه، واز له وه بهینه، نازانی له که یه وه

رووخواوه؟

+ با، بیرمه، فرۆکه ی عاره بان بۆردومانی کرد، که سیش

چاکینه کرده وه.

- یه ک پرسیارم ماوه، چیدی سه رت نایه شینم. له و گونده

چه ند که س هه ن ناویان هه سن، مریه م بئ؟

به پیکه نینه وه:

چه ده ته وئ لئکیدیان ماره بکه یته؟ کاکه، شهش

هه سه نمان هه یه، مریه میش به منه وه ده بنه هه فته.

مالاوا یته له مریه می ئاواپی مریه م کرد. گه پرایته وه و

پیری گئیرانه وه ته کرده وه.

بهستی ههنگوین سه رتاپا ههنگ و ههنگوین بوو. ههردوو بهر، له كانیاوه كانی سه ری سه ریوه تا له زیی ده کرده وه، ههنگ و ههنگوین بوو. هه رچی ههنگی جوانی دنیا هه یه رژابوونه ئه وه بهسته. نا، ویده چی لیروه ههنگ به دنیا دا بلاو بوو بیته وه. له وهرزی گه راندا مینا په له هه وری تهنگی بهر زه رده په ر به سه ر به ستا هه لده کشان و داده کشان. ههنگی رهش و زهرد، سوور و سپی، چ رهنگت ده ویست هه بوو. به لام رهشاییان له رهنگه کانی دی جوانتر ده بریسکانه وه، ده تگوت درهوشانه وه یان له گونای مریه مه وه وهرگرتووه. ههنگی بهستی ههنگوین، له رۆژیکدا ئه م سه ر و ئه وه سه ری به ستیان ده کرد. به سه ر باسک و ته پۆلکه و شاخه کاندا هه لده فپین. با ماندوو بایه، زی ماندوو بایه، ئه وان ماندوو نه ده بوون. ده تگوت ماندوونه بوونیان له پیتی کورپه ئه شقیاکه خواستووه. گول و گولالهیی نه ده ما له سه ری نه نیشنه وه، جی نه مابوو تووی گولی بۆ نه گوازنه وه. له به هاراندا، ئه وه دهشت و

دهره سهراپا دهبووه گولزاري هزار تهرز و رهنگ.
گولالهی په لک رهش له هه مووان جوانتر خوی دهنواند،
ریک له وینهی لیوی که می گوشتنی مریه م.

له کونه شاخ و سهر بهرد و ناو کولکه دار و هه موو
په ناوپه سیوئکه وه هه نگوینی رهش، سپی.. ده پزایه ناو
به ست. به ست شانه شانه هه نگوین، له وهرزی پایز و
هاوین، ناوی به ست تامی هه نگوینی ده گرت. رووباری
به هه شتیش هینده هه نگوینهی نه پزاو ه تی. چ هه نگوینی!
وینهی پیکه نینی مریه م شیرین. دوايوه ی جوانی مریه م
ده نگیدایه وه، هه نگوینی رهش به هه پمین بوو. کهس به
لای هه نگوینی سپیدا نه ده چوو.

وه بیرمدی، له به رزایی پشت تاته به ردی دیدار،
ته خته به ردی هه بوو. نه گهر له بهری هیلانهی هه لئوه له
دووربینه وه ورد لیټ روانیبا، شیوهی سینهی ژنی دها
به دوو مه مکی قیته وه. حه سهن گوتبوویه مریه م:

له سهیرکردنی ئه و بهرده تو ده بینم.

له سهر ئه و بهرده سینهیه دوو بستنی له سهری
مه مکه کانی، زنهیه کی کچکه هه بوو. شیوهی له زاری
مریه م ده چوو. ویده چوو سه رچاوه که ی شانهی هه نگوین
بی. گه زئی سهرتر بنجه شیواشینکی هه بوو، له دووره وه
له فوتهی سهری مریه م ده چوو. له زنه وه به نیوان هه رد

و به رده قیته که جوگه له یه کی باریکی پینچاویچی به نازه وه ده پویی و له نزیک تاته به رده که له به سستی ده کرده وه. ده تگۆ رۆیینی مندالیی مریه مه. هه رکه سنی گۆلمیکی لی خوارد بایه ته وه، له بنی دنیا ش با، بۆی ده که پرایه وه. ده و ئه و جوگه له یه ههنگی لی نه ده پرا.

خه لکی ئاقاری به سستی ههنگوین له سهه ههنگوین ده ژیان. تا سالی به فره ئه ستوره که و لافای دو وه می نوح بۆ بژیوی ههنگوینیان بهس بوو. به بار بۆ شاریان ده برد و به بارئ شته وه ده که پانه وه. له سالی گرانی که پچ که لبارئ ههنگوین، دوو مسسته گه نمی نه ده کرد، ده نا ههنگوین به نرخ بوو. هه موو شتی پنده هات. تاقه که سنی که لکی له و به خششهی به سستی ههنگوین وه نه گرتی، کوشته ی لیره بوو. ئه و پیاوه به ژن و منداله وه ههنگوینیان لینه ده که وت. سهه ره په نجه یه کیان ده که یانده زاریان، رۆژی له جی ده که وتن. هی له هه ندی فرۆشتنیشی لینه ده که وت. چه ند جارئ تاقیکرد بۆ وه، بۆ شاری بردبوو، هه ر جارهی تووشی به لایه کی گه وه بوو بوو. له سهه هه ندی وازی لیتینا و بپرایبیر به لایدا نه چه وه.

حه یف، دواتر که ئاگری شه پ دنیا ی داگرت، به سستی ههنگوین هه لپرووکا، بووه سوو تماک. ههنگ و ههنگوین و ئاژه ل و بالدار و بینال هه لقرچان و بوونه خۆله میش.

زۆرى ويست تا لىره و لهوى تاكوتووك پەيدا بوونەوه و
كەمى ژيانيان بە بەستى ھەنگوين بەخشىيەوه. زەوى
ھىندە گەرمایى ھەلمژىبوو، بەفر چەندى دەكەوت، ھىندە
نەدەمايەوه.

خواخوات بوو، زوو روژ بپیته وه، تا سهری له بهرده
سینه و زنه ی له زار چوو بدهیت. نویژیان که وتیه ری.
تاو که وتبوو گه یشته راستی نه و گونده ی بهر له وه ی
بگه نه گردی خوین، په نای هسه ن و مریه می دابوو.
پنچیکت به ئاوا پیدا کرد، سهر و دلت گیرا. گه پرایته وه و
هاتپته وه سهر ری خوت.

ئیس تا له شیوه ی سموره به بهر زاییه که دا
هه لده گه پیت. بهرده که ت دپته وه. ده بی هه و بی. خول و
گژگژه ی سهریت لادا. هه وه، به مه که کانی ناسپته وه.
به ردیک ده لپی له ته مه نی خوی دلپه ئاوکی وئ
نه که وتوو. نه زنه ماوه نه شوینه واری. به خه یالی زنه ی
ناو داستانی، سهری ده به ی ئاوه که ت کرده وه. رژانده
نیوان مه مکانه وه.

روژ وا به سهر دوندی هیلانه ی هه لوه، بالدارج له
تیشکی روژ خیراتر به ره و به ست له بال ده دات.
دوورینه که ت له چاو کرد. ناسپته وه. هه لوه زهرده که ی

دوینى بوو، دیتت پری دایه سووسکه یی و وهکات
گه یشته وه دونده که.

هاتیه وه سهر تاته بهردی دیدار. له گز بوویت تا بیست
بژمیریت و هه لوی ناو داستان ببینیته وه، سلاوی شوانی
له دیتنی کردیت. که وتنه باسوخواس:

- کاکى شوان، چهند پشت دهبی لهو بهسته ن؟

+ بلیم چهند، له سهردهمی ئادهم و حه واوه.

- تو دهگه یته ئه و هیلانه ی هه لویه؟

+ هیلانه ی سهر ئه شکه فتی گاوران دهلیی؟

- به لی.

+ دهگه می، به لام ناچم، کهس ناچی، توش نه چی.

- بوچی؟

+ ئه وه ی بچی، زور ناژی.

- به چی ده زانی؟

+ هه موو خه لک وا ده لین.

- کهس چووه و زوو مردبی؟

+ من له بیرم نیه، به لام پیره کان دیویانه و دهگیرنه وه.
 ناوی زور کهس دهلین، له بیرم نه ماون. حهسهن و
 مریه میک هه بوونه، چهند شه و روژیک له وی ماونه ته وه.
 که هاتوونه ته خواری، زوری نه بردووه مردوونه.

- تو چی له باره ی ئه وانه وه ده زانی؟

+ دهلین ئه شقی و ئاشق بوونه.

- چیدی؟

+ دهلین ئه و زستانه ی له وی ماونه ته وه، به فر به ژنیک
 که وتووه. به ست به شیوه یه ک به ستوویه تی، که و بار
 به سه ریدا په ریونه ته وه و شهخته نه شکاوه. لاوکیژیش
 حهسهن و مریه میان کردو ته لاوک، هه ر هینده ده زانم.

- هه ر هینده؟

شوانه که من بیریکرده وه:

+ ئا، باپیرم که به بنه چه هی ئه و گونده ی خواری
 بووه، تا مردیش هه ر به مریه م ناوی ده هیتا. زوری له
 باره یانه وه ده زانی. خۆیشی هاوپی حهسهن بووه.
 سه ربرده ی ئه وانی ورد و باریک ده زانی. باپیرم
 هه قایه تخوانی بووه، وینه ی نه بووه. به لام من که م لنی
 بیستووه، چوونکی ئه و له شار داده نیشته. چهند جاریکم
 دیوه. بیرمه بۆی گیراومه ته وه، به لام هیچیم له بیر نه ماوه.

هيندهم له بيره دهیگو: حهسهن و مريهم ئهوه نيه كه
لاوكبيژه كه دهيلي.

- باپيرت ناوی چی بوو، دهمیكه مردووه؟

+ ميرزای ناو بوو، چل پهجا سالی دهبی.

- گوړهكهی له كویییه؟

+ ئه و له شار مرد، گوړهكهی له وئییه.

- نازانی له چ گوړستانیکه؟

+ له سهر راسپاردهی خوی له گوړستانی گهوره
ناشتیان.

- به گوړهكهی دهكهوییهوه؟

+ نا، بابم بهر له وهی دنیا بهجیبهیلی، سهردانی
گوړستانهكهی كرد و به گوړهكهی بابی نهكهوتهوه.

- بابت ناوی چی بوو؟ برا و خوشکی ههیه؟

+ ناوی حهسهن بوو، نا، بابم وهك باپيرم تاقانه بوو،
منیش تاقانه م.

- ئی، چیدی؟

+ هيندهشم له بيره، باپيرم كه دهیدی بهفر دهباری، له
چوکی خوی دهدا. تینهدهگیشتم بۆ وا دهكات. ئا،

ئىستاش ئەگەر شەۋىك زۆر سارد بى، خەلك دەلىن:
شەۋى حەسەن و مريەمە.

- باشە، ئىستا ئىرە لە زىستانان بەفرى زۆر
لەندەكەۋى؟

+ جاروبار، زۆرى لىكەۋى ناگاتە بىستى، زۆرىش
نامىنىتەۋە.

شوانە بە دۋاى بىزەگەلەكەيدا رۆيى و تۈش يەكپى
گەيشتەۋە لای تپومبىلەكەت. لاۋكەكەت خستە سەر و
بە دەم لاۋكەۋە بەرەو شار گەپايتەۋە:

((ھەى پىدا پىدا

گوندى وان وا لە دەو زىدا

حەسەن و مريەم ھاتن پىدا

شورتە گازدەكات:

كوپە، تەنگى خۇ بىنە

جا حەسەن دەلى:

ھۆ شورتەى بى دىنە

تەنگى نادەم بە بى خىنە

مريەم گازدەكات:

کوپره حهسه نه، تفهنگ بدهی

به خودا و پیغه مبه ر چ غیره تت نینه

ده پیتدا، پیتدا.....))

له گوپستان له ریزی ئه و دوو گوپهی له دلی خۆت
به گوپی حهسه ن و مریه مت دانابوون. گوپیک که
که رتکه کیلیکی لای سه ری مابوو، گوته:

با ئه وهش کیلی پیری گپرا نه وه بی.

گه یشته وه مالی و پیری گپرا نه وه ت کرده وه. به دهم
چا پکردنه وه وه به دهنگی به رز ده یخوینیه وه.

ئەوان لە بەفردا وندابوون. ئاوايى دەستى لى
 شووشتن. چاوەپى بوون رەشەمى بگات و بەفر
 رەشبىتەو و تەرمى حەسەن و مریەم ببیننەو. من یەك
 ئەگەرى مانەوێ ئەوانم دانابوو، بەوێش دلى دایكى وى
 و بابى ئەوم دەدایەو. دەمگۆت:

دلتان هەزارە نەكات، ئەوان زیندوون. هەبى نەبى،
 چەند تەختە دارىكىان دۆزیوەتەو و كەلەكىكىان
 چىكردوو و بە رووباردا رۆيشتوون و لە پەنايەكى
 گەرم و دوور لە مەترسى گىرساونەتەو.

تا بەفر نەتوايەو، تا ئاژەلە كىوى و بالدار نەگەرانەو
 لانه و هیلانەى خویان، من هەر وام بێردەكردهو.

ئى، لەهيكرا ئاسمان گۆپا. هەورى بەفراوى جى خوى
 دایە هەورى باراناوى. بارانى بارى، بەستى هەنگوین
 بارانى وای بە خویەو نەدیوو. مینا كوندهى سەر بەرەو
 ژێر دەهاتە خواری. شەو و رۆژى خوشى نەكردهو.
 زەوى سىپىتى پێو نەما. دنیا بن ئاو كەوت. بەست

ههستا، چ ههستانی! بووه زئ. هاشو هووشی دهگه یشته
 ئاسمانی. شه پۆلی وای دهدا شاخی دهو که ناری
 دهله رزاند. پرده دارینه که بن ئاو کهوت و بزر بوو. ئه
 پرده ی له خهون و خه یالیشا ئاوی نه دهگه یشتی. ماله کانی
 دهو زئ ترسیان لینیشت. مالیان جیهیشت. ئاواپی هه موو
 له خه می پرد بوون، لی بابی مریم ترسی لی نه بوو.
 گوتی:

ئاو هیلانه ی هه لۆ ببا، پرد نابا. من ده زانم چون چونیم
 رایه ل کردوو و به ستوو.

هه ر ئه ویش ئاوی له و لافاو نه، لافاوی دووه می نوح.
 دوا ی نیشته وه ی لافاو ئه سپه شی بزر بوو. کهس
 نه یزانی که ی و چون په تکی پساندوو و له ته ویله هاتوته
 ده ری و به جله وه رووی له کوئ کردوو. هه موو ئاواپی
 که یشته ئه و باوه ره ی رووبار بردوو یه تی. ئاخه کهس
 لایده یه کی نه دیوه بیته ئاواپی تا گومانی بۆ دزین بچن.
 ئه سپه شی له وه چه ی ئه سپه که ی بابی هه سه ن بوو که له
 به ستی هه نگوین ده نگیدا بۆوه. ده گێر نه وه خۆی زینی
 ده خسته سه ر پشتی خۆی. ئه سپن بووه له با تیژتر، له
 باز سوو کتر، خۆی له بهر تیر و فیشه ک لاداو. به
 چه پۆکان له گه ل نه یاری سواره که ی شه ری کردوو. له
 کاتی بریندار بوونی بابی هه سه ن خۆی له سه ر دانابا،

بەجىيىنە دەھىشت. ھەلى دەگرت و دەيخستەو ھە سەر پىشتى
خۆى و دەيقو و چاند. چەند جارى ئو كارەى كردو ھە و
نەيھىشتو ھە شوړە سوارەكەى بکەوئتە دەستى
نەيارانى ھە. ھەر ئو ھەش وای کرد، بە دەستى ئوسمانىيان
خوينى تىكەلى خوئى بابى ھەسەن بىت و بە تەنىشت
ئو ھە گيان بسپىرى. ھەبوو دەيگۆ:

كوړ چۆتەو ھە سەر باب، بەلام ئەسپەشنى نەچۆتەو ھە
سەر بابى خۆى.

ھەندىكىش دەيانگۆ:

نا، رەسەنايەتى پاراستو ھە، بەلام زۆر بە ديارى
ناخات.

ئەسپەشنى ھى دايكى ھەسەن بوو. گوتبوو:

تا من بمىنم، دەبى بمىنى.

ئو ئەسپە ھى لە ھەسەن و كوشتەى مريەم، كەس
پىتى بە سەر پىشتى نەكەوتبوو. سرک و سەرکىش بوو.
بو كەس رام نەدەبوو. دەلێن ئەسپەكەى بابى ھەسەنىش
تەنھا بۆ سى كەس كەمۆ بوو.

ئەسپەشنى لە ئاواى دەسوړايەو ھە و دەچوو ئاقار و
دەھاتەو تەويلەكەى خۆى. حيلاندنىكى تاييەتیشى

هه‌بوو. له ئاقاری به‌ستی هه‌نگوین که‌س ئه‌سپی له‌و
ره‌نگه‌ی نه‌دی‌بوو. به‌ ئه‌سپه‌شینش ناوی رو‌یشتبوو.

خوا کردی، زۆری نه‌برد به‌ست به‌ره به‌ره نه‌شته‌وه.
پرد ده‌رکه‌وته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاوی نه‌دی‌بی. ئاوا‌یی
ئا‌هی‌ان ها‌ته‌وه‌به‌ر. با‌ل‌دار و ئا‌ژه‌له‌ ک‌ی‌وی ئه‌وانه‌ی په‌نا‌یان
بو‌ ئاوا‌یی ه‌ینا‌بوو، به‌ ئاس‌مان و ده‌شت و ده‌ر که‌وته‌وه.

دنیا بو‌وه قو‌پ و لی‌ته‌یی، به‌راز لی‌ی ده‌رنه‌ده‌چوو. ئه‌و
به‌فر و باران و لافاو‌ه گ‌ۆ‌ران‌یکی زۆری به‌ سه‌ر ئاقاری
به‌ستی هه‌نگویندا ه‌ینا. له‌ زۆر ج‌ئ به‌رزایی نه‌وی کرد،
نه‌ویانی پ‌ر‌کرده‌وه. زۆر ر‌ژد و هه‌ل‌د‌یری هه‌موار کرد.
ر‌ئ‌ی سه‌ختی ئه‌ش‌که‌فتی گا‌وران و ه‌ی‌لان‌ه‌ی هه‌ل‌وی ه‌یند
ئا‌سان کرد، هه‌موو که‌س ده‌یتوانی بی‌گاتی. لای خوار‌یی
ئاوا‌یی به‌ر له‌وه‌ی بگه‌یته گ‌ۆ‌ری زه‌رده، لافاو‌ه‌ه‌فت
هه‌شت گابه‌ردی ه‌ینا‌بوو. هه‌ر به‌رد‌ئ ه‌ینده‌ی س‌ئ گا، به
ته‌ن‌یش‌تی یه‌که‌وه ر‌یزی کرد‌بوون. ن‌ئ‌وان‌یان هه‌ر گه‌ز‌ئ،
گه‌ز و ن‌ئ‌و‌ئ ده‌بوو. به‌رده‌باز‌یکی وای چ‌ئ‌کرد، به‌ ه‌ی‌ج
لافاو‌ئ بن ئاو نه‌که‌وتن. به‌ست زۆر هه‌ستا‌با، س‌ئ چ‌وار
بست‌یان به‌ ده‌روه‌و بوو. لافاو‌ی و‌یران‌که‌ر ته‌نها ئه‌و کاره
باش‌ه‌ی ل‌ئ‌که‌وته‌وه. ئ‌ئ‌ستاش ئه‌و به‌رده‌بازه وه‌ک خ‌وی
ماوه‌ته‌وه.

دواى ئه وه ئاسمان په له هه وړيكي پټوه نه ما، به شه و
سايه قه يي بوو، زه وي به ستي. يه کپارچه بووه زوقم و
شه خته. به ستي هه نگوين بووه ته خته شوو شه، جووله ي
ليټېرا. که پکه شاخي به سهردا بکه وتايه، شه خته نه ده شکا.

ده بوو سوړاغتيکي مريهم وحه سهن بکه م. ئه گهر
په نايه کي گهرميان نه ديټيټه وه، به فريش ره قينه کردبنه وه،
زوقم هه ناسه يان ليده بري. نازانم چون بوو هيلانه ي هه لق
و ئه شکه فتي گاورانم بيرکه وته وه. دلم گوتي رهنگي
په نايان بوي بردي. وهک چون ئه دوو ژن و پياوه ي
مليان بو ئاييني نوځ نه دابوو، په نايان بوي بردبوو. ئه و
سه ربرديه پشته او پشته هاتووه. کاتي له شکري
موسلمانان ده گاته به ستي هه نگوين، ئه و چوار که سه
ده ست به ئاييني خويانه وه ده گرن و نابنه ئيسلام. ناچار
په نا بو ئه و ئه شکه فته ده بن و نايه نه وه ئاوايي.

به لامحه سهن و مريهم چون گه شتوونه ته ئه وي!
ئاخر ري ئه وي هه يني زور سهخت بوو. وهک ئيستا
نه بوو، که م که س ده يگه يشتي. ئه و جا به به فر و
سه هولبهنديش! ئه و شه وه بابي وي و دايکي ويش
خه ونی خوشيان ديوو. بويان گيرامه وه. خه ونه کانيان
پتر دلميان رووناک کرده وه. هي له هه نديش دايکي
حه سهن گوتي:

دلم دهلی بزر بوونی ئه سپه که مزگینی خوشی وه دوا دا
 دئ. تو وه بیرت نای، حه سه ن ته مه نی چوار پینچ سالی
 بو، ده مه و عه سه ری بزر بو. جی نه ما سه ری پندا
 نه گرین، سو راخی نه بو. سه ر له ئیو ا ره ئه سپه که شمان
 دیار نه ما. که س نه یزانی چی به سه ره ات. شه و دره نگ،
 ئه سپه که حه سه نی وه دوا ی خویدا دا بو، هینایه وه مالی.
 دلم دهلی...

ری هیلانه ی هه لۆ له به ری ئا واییه وه به و شه خته به ندیه
 سه خته و ماریش ئه سه ته مه بیگاتی. به سه ر شه خته دا له
 به ست په ریمه وه. ده دوا زده هیلکه ی برژاو و مستی
 قه سپ و نووردوو ه نانیکم خسته تووره که وه. ئاخو دلم
 ده یگو ده یانینمه وه، برسیانه.

خۆم که یانده سه ر تاته به ردی به رانه ر هیلانه ی هه لۆ.
 ده مو یست له ویتوه به په رمه وه و به ری ئه و دیو دا هه لکه پریم.
 له هیکرا له و به ره وه، سواریک ده رکه وت. له ده و به سه ته که
 له به رزه که ی دابه زی. وا دیاره دوو که سی له سه ر پشته.
 ئه وه ی دابه زی پپی به رزه که ی یه ک یه ک به رز ده کرده وه
 دیار نیه بۆ وا ده کات. سواری بۆوه و ریک به ره و من
 هاژۆتی. له ناوه ندی به ست تفهنگی لی راکیشام و دهنگی
 دام:

کئی زه لام؟

ناسیمه وه، هاوارمکرد:

کورپه چه سه نی برام...

ریک له سه ر تاته بهرده که جله وی ئه سه په شیم لینی
وه رگرت. له و کاته وه ناوم له و تاته بهرده نا تاته بهردی
دیدار. ئامیزمان پیکدا کرد. خۆم پینه گیرا، ئامیزم له
مریه میش وه رینا. ئه وه یه که م ئامیز و دوا ئامیز بوو. له و
سه رماوسۆله و زوقمه، ئامیزی مریه م گهرم بوو. تا
ئیتستاش گهرمی وی له گیانمدایه. وای، رهنگورویان به
به ره وه نه مابوو. کولمی جوانی مریه م له په لکه گولیکی
ره شیی ژاکاو ده چوو. چه سه ن قاوه یی هه لگه رابوو.
تووره گهم کرده وه. هیلکه و قه سپم له پیش دانان. که وتنه
سه ری، ئاهیکیان هاته وه بهر.

گریانم هات، به کول گریام. فرمی سکم به خور
داده باراند. چه ندی پرسسیاریان لیمده کرد، گریانم
رانه ده وه ستا. زاری وه لامدانه وه م گیرابوو. مریه میش
گریا. چه سه ن به توندی شانمی راته کاند و گوتی:

به سه برا به سه، بلن چ قه و ماوه، کن مردوو؟

گریان که می هه و کمی به ردا:

هیچ، گریانی شادمانیه، گریانی دیداری ئیوه یه. داک و
بابتان له من ساخترن. مریه م فرمی سکی سپی و گوتی:

زوو هه والى ئىمه به ئه وان بگه يه نه.

پرسيم:

له كۆيۆه بۆ كۆي؟ ئه سېه شيتان چۆن گه يشتي؟

حه سه ن گوتى:

جارج له و سه ربردانه گه پى، دوايى دوايى، له نوو كه وه
بۆت ده گيژينه وه. ئىستا برۆوه ئاوايى. ئه گه ر ويسست
سېه ي له هه نگه وان ده مانبينيه وه. له مالى بارامى
هه نگه وان.

ئه و هه نگه وانه يه كى بوو له دۆستانى نزيكى خۆى.
ماليان كه وتبووه لاي په رگه، به رى گۆرستانه كه ي سه ر
بسته يه كه. ئه و پياوه له ناو هه نگ و هه نگوين په روه رده
بوو بوو. به شيكى هه نكي به ستي هه نگوينى له خۆى
خپ كرده بووه. مالىان له هه نگ زهرد و سوور ده چۆوه. له
دووره وه ده تگۆ په له هه وري بهر زهرده په پ داكشاوته
سه ر بان و حه وشه و به ريان. له بهر هه ندئ هه نگه وانى
پتوه لكابوو. زۆر كه س گونده كه شيان به ناوى ويه وه
ده ناسيه وه. هه نگه وان به پتئ من دانه رۆژيک له به ستي
هه نگوينه وه دووره.

ده بوو ناپاكيى كوشته ي مريه ميان بۆ باس بكه م،

گوتم:

حهسه، وریای ئەو شیت و شوورەش بن. ئەو بوو،
هەوالی هانتەوهی تۆی بۆ کوشتەیی لیره بردبوو.

مریەم مستیکی لە سینەیی خۆی دا و گوتی:

ئەویش گوللەیهکی من قەردارە.

گوتم:

پەژێوان بوو، تەو و بە دوو لەپان گوو دەخوات.

گوتی:

گوو خواردن دادی نادات.

حهسه، گوتی:

مریەم تۆ دەستی خۆت بەوانە پیس مەکە، بۆ منیان
لیگە پێ.

پەلەیان بوو، دەبوو بڕۆن. لە ساتی رویشتنی چاوم
کەوتە سەر پێی ئەسپەشی. دەبینم هەر چوار پەلی لە ناو
گۆرەوین. لێیان وردبوومەوه، لە پارچە لباد بۆیان
چێکەردبوو. ئەوان سەرەو هەنگەوان هەلکشان و منیش بە
مزگینی هەنگوینیەوه بەرەو دێی مریەم شۆربوومەوه.

ئەو شەو لە تەنیشست بابی مریەم خەوتم. خەون
دەیدامە خەون. بەیانی هیچیانم لە بیر نەما، تا هیچ نەبێ

بۆ خۇمیان بگىرپمەۋە. لە ساتى رۆيشتى دايكى ھەسەن
گوارەكانى لە گوڭى خۆى كردهۋە و گوتى:
بيانده بووكە جوانەكەم.

کهوتیه وه ری. له نزیک گردی خوین، داته وه نهو
 رییه ی دهچیتیه وه گوندی ههنگه وان. تا گه یشتییه ویری،
 چاوکت له لاپی و کویره پی. له دوورپانه که دهستی
 چه پت گرت. له هه ورازه یی سه رکه وتیت، ئاواپی
 ده رکه وت. له بن گورستانه که وه ستایت. چاوت له مالی
 ههنگه وان گیترا. بق ساتی هه ر وات زانی سه د سال
 له مه و به ره. له کورپیژگه یه کت پرسى:

مالی بارامی ههنگه وان له کوئییه؟

کورپیژگه به سه رسورمانه وه:

بارامی ههنگه وان کییه؟

هاتیه وه سه رخو و گوتت:

مه به ستم مالی نه وه کانی نه وه.

کورپیژگه که من بیریکرده وه:

باپیره گه وره‌ی من ناوی بارامی ههنگه‌وان بووه. ئیره
مالی ئیمه‌یه.

له و کاته پیاوی سهری له دهرگای حه‌وشه دهره‌یتا و
فه‌رمووی لیک‌ریت.

حه‌وشه له هه‌نگ زهرد و سۆر ده‌چۆوه. گوتت:

وا دیاره پشته‌وپشته هه‌نگتان بۆ ماوه‌ته‌وه.

گوتی:

وایه، له باپیرمان بۆمان ماوه‌ته‌وه. بارام هه‌نگه‌وانی
باپیرم هه‌موو ته‌مه‌نی له‌گه‌ڵ هه‌نگ به‌سه‌ربردووه.
هه‌میشه هه‌نگی به‌ ده‌وره‌وه بووه. وه‌ک ئه‌وه‌ی گۆل بێ،
یان هه‌ر خۆی شانه‌ی هه‌نگوین.

قسه‌ قسه‌ی راکێشا:

- سه‌برده‌ی حه‌سه‌ن و مریه‌مت بیستووه؟

+ ورد و باریکی سه‌برده‌که ده‌زانم. لاوکه‌که‌م
هه‌مووی له‌به‌ره. ده‌نگم خۆش نیه وه‌رنا بۆم ده‌گوتی.

- بێجگه‌ له‌وه‌ی له‌ لاوکه‌که‌ هاتووه، چیدی ده‌زانی؟

+ وه‌ک من بزانه‌م ئه‌وه‌ی بووه، له‌ لاوکه‌که‌دا هاتووه.

- تۆ بۆی وا بێ!

+ بَلِّیم چی، رهنگبڼ.

نه وهی بارامی ههنگه وان له باره ی حسنه و مریه مه وه
زوری گوت و ريسا. لاوکه که ی به دریژی و تام و خوی
خویه وه گیرایه وه. له کۆتایی گوتی:

+ لاوکه که که لښتیکی تیدایه، ده بوو باسی بکړدایه.

- چ که لښتی؟

+ من له ماممه وه بیستوومه، حسنه و مریه م چهند
شه ویک لیږه له مالی باپیرم ماونه ته وه.

- چیدی؟

+ هر هینده، باپیرم په نای داوون و جلك و بهرگی نوی
داونه تی و بهر پیکردوون.

- تو باپیرت دیبوو؟

+ نا، بابیشم نهیدی بوو. له ناو لانک ده بی بابی ده کوژری.
وا بزائم هر له سه رده می حسنه و مریه م بووه
کوژراوه.

- کی کوشتی؟

+ نازانم، مامیشم نهیده زانی. تهرمه که یان له دهو بهستی،
له راستی نه شکه فتی گاوران دوزیبووه وه و بکوژه که
نه ناسرا بوو. هه وکه شپڼه نه ناسرا.

- ئەرئ لەبىرمچوو، ناوت چى بوو؟

+ ھەسەنى خزمەتکارت.

ويستت سەرئ لە دىي مريەم بدهيتهوه، په‌ژيوان
بوويتهوه و گه‌رايتهوه لاي پيري گيرانهوه.

نوڙيان دور له چاوان به سهر شهخته زوقمدا
 كه وتمه ري. كزه بایه کی دی، له گوڙان تیژتر ده بری.
 کاتن له ئاوايي دور كه وتمه وه، هیواشم كرده وه. برې
 برې، تاو كهوت، سه رما كه می شكا، تاو كه ی خوش بوو.
 ورده ورده شهخته دهستی به توانه وه كړد. رڼوبان
 شلده بڼووه. خه می هه لڅلیسكانم نه ما. ده بوو له پڼ خوم
 بگنځینم و به تاریکی بگه مه نه وئ.

وای له به فر و به سته له ك! قرانی خستو ته بالدار و
 بیباله وه. له و رڼیه گورگ و رڼوی و چه قه ل و كیرووشك
 و سموره م دی، به زه ویه وه نوو سابوون. چندان جوړی
 بالنده م دی سه ریان له قور چه قی بوو. به فر چ
 كاره ساتیكي به دواي خویدا هیتا!

له بولندا خوم به ئاوايي هه نكه واندا كړد. هه نكه وان
 بهر له هر شتن هه والی هه نك و هه نگوینی پرسى:

به فر قرانی تیخستن، لافاوه كه زوړی رامالی؟

گوتم:

پیتاچی هیچی دەرچووبی.

ئاھیکی ساردی ھەلکیشا، پاش کەمێ گوئی:

خەمی ناوی، من زۆرم ھەیه. خلیف خلیف دەیاننێرمەو
بەست. ریتادەم بەستی ھەنگوین بی ھەنگ و ھەنگوین
بمێنیتەو.

حەسەن و مریەم گەرماویان کردبوو. جلکوبەرگی
نوێیان لەبەرکردبوو. وەک بلیی ھەنگەوان چاوەڕپی
ھاتنیانی کردی و چووبی سەر و دەستە جلکی نوێی بۆ
کڕین. رەنگوڕوویان ھاتبوووە بەر. بەلام لە چاوی
مریەمەو سەو و ناسۆرم خۆیندەو. چاوی پڕ لە
کەسەر و پرسیار بوون. ھاتە بەردەم و بە ھەوکی تژی
لە ھەنسکەو:

+ کاکە، راستم پێیلی، بابم چی بەسەر ھاتوو؟

- ھیچ، بابت لە من ساخترە.

+ سویندم بۆ بخۆ، بابم ماو.

- بە چی دەلێی سویند دەخۆم، بابت بەلای لی نیە. چ
بوو؟ خەونت نەدیبی!

+ با، خەونی منیش یەکاویەکە.

•
- له خۆت خەنى، خەونى ئەوجارەت وەرپاست نەگەرپا.
+ خوابكەم.

- بە چاوى تۆ، بابت له من ساختره.
ئاهيكي هاتەو بەر، هەستا و چۆو چاوەكەيدى.
ژنەكەى هەنگەوان گوتى:

مريەم لەوەتەى هاتوو، سەر بەرمالى گرتوو. وا
دياره نوێژى زۆر چوو.
حەسەن گوتى:

دەيهوى بە يەك رۆژ قەردى سى و يەك رۆژى خودا
بداتەو.

هەنگەوان بە پيکەنينەو:
نوێژەکانى حەسەنیش قەلادەکاتەو.
حەسەن نوێژى نەدەکرد، گوتبووى:
ئەشقىا نوێژى له سەر نيه.

دوو شەو و رۆژيک له مالى بارامى هەنگەوان مامەو.
حەسەن و مريەم بە دلۆداو سەربردى سى و يەك شەو
و رۆژەى خۆيانيان بۆم گيرايەو. يەك له يەكى
وەردەگرتەو. من هەر چۆنى بگيرمەو ناکاتە گيرانەو.

~~۷/۷/۷۷~~ ۷۷/۲/۱۷

ئەوان. ئىستاش ھەندى گوتەى ئەوانم بە ئاوازەى
خۆيانەو ە لەبىرماو، بەلام ھەندىكىان بە داپشەتتەو ەى
خۆم دەلەتتەو ە. ئەوان لەو گرتە و وینانەى تايبەتن بە
ژن و مىرد، خۆيان لادەدا. بەلام من لە چاويانەو ە
دەمدىتن و دەمبىستەن. بۆيى ھەر قسەى زار نا، ھى
چاويشيان دەگىرپمەو ە:

دەو بەست و دەو بەست دىن. ھەسەن لە زۆر جى بە
شان بەفر دەشكىتنى. لە راستى ھىلانەى ھەلۆ ھەلدەكشىن.
دەلەتتە مریەم:

چار نى، دەبى بگەينە ئەشكەفتەكە.

مریەم دەلە:

ئەشكەفتى گاوران؟

ھەسەن:

بەلە.

مریەم:

بېرۆ، رىئى ئاسمانىش بگرى، لەگەلتم.

خۆيشيان نازانن، لە ئاوايىو ە تا ئەشكەفتەكە چەنديان
پىچو ە. چەند كەرەت كەوتوونەتە بن بەفر و ھىزى
ئەوين رزگارى كردوون. ھەر چۆنى دەبى دەگەنە نزىك

ئەشكەفت، بەلام چۆن دەرگاکی دەبیننەو؟ بەفر ھەوراز
و نشیوی ویک گەیاندوو، ئەو باسک و تەلان و دوندانە
تەخت و لووس، لە شتووی باسکی مریەم. ھێ لە
ھەندیش بەفر دەپرووشیتنی چاوەیتندە بڕناکات. بەلام
شوین لە ھەسەن بزرناپی، بە بۆنیش بی دەبینیتەو.
مریەم دەلێتە ھەسەن:

تۆ بلیی ریمان ھەلە نەکردی و لەو دەورووبەرە بی؟
ھەسەن دەلی:

ئێرە وەک مالی ئیو شارەزام. ریی دلی خۆم بزرکەم،
ئەشکەفتەکە بزرناکەم.

بەفر دەشکین و ھەلدەکشین. لەپ مریەم دەلی:

ھەسەن، بڕوانە، ئەھا ئەو دەلی رەشاییە؟

بە ئاراستەیی پەنجەیی مریەمدا دەپوانی، ھەناسەیی
ئۆخەیی ھەلدەکیشی:

ھەو، ئەو ھیلانەیی ھەلۆیە، ریی نەداو بەفر دەرگای
لە سەر داخات.

ھەسەن دەزانن ئەشکەفتەکە چەندی لە خوار
ھیلانەکە. بەفر ھەلدەداتەو و ئەشکەفت دەرەدەکوئی.

مريەم مينا كۆتۈرى سەرما بىردەلە ھەلدەلەرزى. ھەسەن دەلى:

ھەۋكە ئاگرت بۇ دەكەمەۋە، لە ژۆرى ھەندى ورتكەدار ھەيە.

مريەم كە چۆقەي ددانى رۆژە رىيەك دەپوا:

چووزانى؟

ھەسەن:

بەر لە چەند رۆژى ھەندىكم كىشاۋەتەۋە ئەۋى.

مريەم دەلى:

+ دەترسم دەعبايەكى تىدا بى.

- چ نىە، كەمى خۆت لادە، ئىستا چارەي دەكەم.

تفەنگ سۋاردەكات و فېشەكى بە ناو ئەشكەفتا دەتەقېنى، ھىچ لە گۆپى نىە.

ئىدى لە سەر زگ دەچنە ژۆرى. بەۋەي باشە ئەشكەفت لە ھىچ لاۋە ئاۋ نادا، وشكە، سەر دەرگاش لىژايەكەي بە دىۋى دەرىدايە.

خىرا سۆبە بەردىنەكە دادەگىرسىنى. دەلى:

هه وکه گهرم دادی. بهرگهی که من دووکه ل بگره، وا
دهچم دووکه لکیشه که ی ده که مه وه.

مریهم به دهم کوخه کوخه وه ده لی:

بهرگهی هه موو شتی ده گرین.

دیته ده ری و شوینی لووله ی بهردینی دووکه ل
ده بینیته وه، بهر هه لده داته وه. دووکه ل ریپه وی خوی
ده گری.

سو به ی بهردین که له نزیک زارکی ئه شکه فتییه. له
بهردیکی تاییه ت چیکراوه. ئه و جو ره بهرده له و ناوه نیه.
داخوا له چ شاخیکه وه هاتووه، له شیوه ی ته نه که یه، هه ر
هینده ی ته نه که یه کی گهره ش ده بی. دوو رووی به
شیوه ی به لا دیواری ئه شکه فته وه لکینراوه، ده لی
به شیکه له و. دیواری سو به ی بهردین ته نکه، دوو په نجه
نابی. دووکه لکیشه که ی به ناو شاخه که دا به چه شنی
هه لکه نراوه، باران نایه ته وه ناو سو به. هه ر له ناو
دهرگا شه وه باکیش هه یه کونیکي گچکه یه، دریزده بیته وه
بو ناو سو به که. لیتره وه هه وای داگیرسان و نه کوژانه وه ی
بو ده چی.

له پز دین بو خواری ئاویان لی دهچوپیته وه، به لام بو
سه ری ته پ نه بوو بوون. مشه ما ئاوی نه داوه. سو به
سوورده بیته وه. ده که ونه خو وشکر د نه وه.

مريه م دهلي:

ئيره له ناو زگى حه زيا دهچى. به لام لى ناترسىم،
چوونكى له تهك توم.

حه سه ن دهلي:

نا، ئيره ناو زگى حه زيا نيه، ناو زگى نه ههنگه كه يه.

مريه م:

كام نه ههنگ؟

حه سه ن:

ئو نه ههنگه ي يونسى پيغه مبهري له ناو زگى خوى
پاراست.

مريه م به بزه يه كى شيرنه وه:

پنده چى وا بى.

حه سه ن:

وايه، دل له دل مه ده. دهى تو خو گه رمبكه وه، من
دهچم هه ندى دار دهينم.

مريه م به پيكه نينه وه:

بو تو له كويى؟ ليت گوراوه؟ دارى چى!

حه سەن:

تو بوەستە، ئیستا دەبینی.

لە ئەشکەفتی دیتە دەری. پاش ماوهیی بە باوەشی
گزرەو دەگەریتەو.

مریەم چاوی زەق دەبیتەو، حەسەن بۆی دەگیریتەو:

لەو تەنیشتە بنگەو پێ هەیه. بایی زستانی دارم لیتی
شاردۆتەو، بە شێوەیەک کەس نایبینیتەو.

مریەم:

بەلام چۆن لە بن بەفردا پێکەوتیەو.

حه سەن بە پێکەنینەو:

ئەو شتە دەمەوی، لە بن دەریاش بی، دەیبینمەو.

ئێوە ئەو ئاقاری بەستی هەنگوینە ئیستا دەیبینن
ئەو هی سەردەمی مریەم و حەسەن نیە. من هی ئەو
سەردەم. دەزانم چ بە داروبار بوو. لەو شوێنە سۆرک
و قەسپۆک و سەرکەپکە شاخەکان گەری کە لەوێتی
دنیا دنیا یە نەمامی، بنجی، برکیکی لێ نەپاوە. زەویە
بژوینەکان هەمووی داروبار بوون. بێنە دارەبەن و
بەرپووی وای هەبوو، دوو زەلام باوەشیان پێدا کردبا،
سەری پەنجەیان نەدەگەیشتەو یەک. دواتر بە هوی

شهر و شور و هه وای لیهات. له شکری به دووی بیابان
هات و پنیوه رکرد، ئاگریکی وای بهردانی، به قه و
رهگه وه سووتاندنی.

دار دهخاته سو به که وه. به و تهخته بهرده ده رگا که
داده خات که دهستیکی رهنگین پر به و تراشیویه تی. هه ر
دهبی هه مان بهردتاش بهردی زارکی ئه شکه و ته که شی
تراشیبی. پر به وه و کونبری دهکات.

ئه شکه فت که می گهرم دادی. خو ده گوپن و ته واو
وشکده بنه وه، حه سه ن ده لی:

ده رگا که دابخه م، ئیره ده بیته کووره.

مریه م ده لی:

نه که ی کونبری بکه ی، ده خنکین.

حه سه ن:

بایی هه ناسه ده هیلمه وه.

مریه م:

ئه دی ئه گهر به فر ده رگا که دابخاته وه؟

حه سه ن:

ئاگام لىي ناپرى، زوو زوو سەرى لىدە دەم. دەى ئىستا
وەرە بۇ خۆت پالەدە، زۆر ماندووى.

بەر لە داخستنى دەرگا مريەم كە تا ئەو كات جوان
چاوى بە ئەشكە فته كەدا نەگىرا بوو، لە سووچىكە وە
لبادىك و شرە جاجمىك، قوتە بىلىك، لە ناو دەلاقە يەكيش
مەنجهلىكى گچكە و لەگەن و بادى و كەوچكىكى دى.
پرسى:

ئەوانە تۆ هىناوتن؟ وا ديارە پىشتر لىرە ماو يەت يە،
ئىرە بنەگەى تۆ يە!
حەسەن:

چەند شەو يىكم لىرە كر دۆتە وە. وەك خودا لە دلى نابم،
ئىرە دەبىتە مالى ئىمە، بۆيىن هەندى شتم هىنا يە ئىرە.
مريەم:

ئەدى نەترساوى بە سەرت دادەن؟
حەسەن:

ئىرە زۆر سەختە. لە پشت و تەنىشتە كانى رىي
سەر كەوتن نىە. تەنھا رىي خۆ غلور كەردنە وەى هە يە.
شوينىكى قايمە، لىرە كەسى دەتوانى شەرى لە شكرى
بكات.

مريه م:

وايه، نه و ساله ي له شكري ئوسمانى شكا، شه پر كه
ليزه بوو.

حه سەن:

ئینگليزيش بى، ليزه ده شكى.

مريه م:

ده زانم، به لام من له ده سكيش و ناپاكان ده ترسم، به
داوته وه بكه ن.

مريه م:

خەمت نەبى، من دەزانم چى ده كه م.

نان ده خوڼ. حه سەن سهرى به ده ريدا داده گري. به فر
ليئاكات هوه. ويده چى روژ ئاوابووبى. به فرى بهر ده رگا و
چوار ده وري راده مالى. سى چوار په له دار ده خاته
سو به كه وه و ده لى:

- مريه م، چاوت داخه.

+ بوچى، نيازى چيت هه يه؟

- تو داخه.

چاوی داخست. له کۆله پشته که ی خه ناوکه یی
دهرده هینی و له ملی دهکات و دهلی:

دهمیکه بۆ تۆم هه لگرتوو، ئه وه یان له وه جوانتره که
کاتی خۆی به زهرده دا بۆم ناردی.

مریهم گریانی دی و خۆ به ئامیزی داده دات و چاوی
ماچ دهکات. دهلی:

حه یف، من هیچم لا نیه بته می، دهمیکه سیتیکم بۆت
میخه کپیژ کردبوو، له بیرمچوو بیهیتم.
حه سه ن:

من دوو سیتیوم به سه! تۆ هه موو دنیات داومه تی، تۆ
دنیا ی.

مریهم بزه ی هاتی و سه ری داخست. گو تی:

وای بۆ زهرده گریام، ئه و پیناوه له پیناوی ئیمه
خوینی رژا.

حه سه ن:

خوینی ئه و سه گه و ئه وشۆی ئیمه ی له سه ر ناچی.
واز له وه بیته، له شه ویکی وا هه ر ده بی زاوا پاوه شانه
بداته بووکی.

له سەر لباد و بن جاجم بۆ یه کهم جار ده چنه ئامیزی
یه کتره وه و لهو شه وه به فراویه ههنگوینی رهش و زهر د
دهرژینه یه کتره وه.

+ هه سه ن، هه سه ن، هه سه ن.

- چی بووه؟

+ هه سته کهم به فر ده رگای له سه رمان داخستین.

هه لده ستی و به ردی ده رگا لاده دات. ده بینئ زوری
نه ماوه به فر ده رگا داخات. به قوته بیله که به فره که
را ده مائی. به فر لیکردۆته وه.

دوو په له دار ده خاته ناو سو به که وه و ده گه پیتته وه
با وه شی مریه م:

- چۆن هه ستتکرد به فر ده رگای گرتووه، هه ناسه ت
ته نگ بوو؟

+ نا، خه ونم دی. لهو خه ونه، دایکم که شیوه که یشم
نایه ته وه بیر، گازیکردم: کچم ئاگات له ده رگا بن.
به ده نگى وى وه ئاگاها تم.

هه سه ن له وه ته ی ئه شقیایه، کترووشکه خه و ده کات. له
شیرنه ی خه وئ نیوه به ئاگایه، که چی ئه وشۆ له ئامیزی

مريه من دهلي بهرخی تير شيره، قوول و شيرين
چووبووه خهوي. گوته مريه:

ئه شقيا نابي وابي، چاويكي بخهوي، دهبي چاويكي
وه ناگابي.

مريه دهلي:

له مه و دوا من ده بهمه چاوه وه ناگايه كهت.

هه وري به فراوي بهري ئاسماني بهستي ههنگوين
بهرنادات. بهفر دادهكات و دادهكات. بهفر شهو به روزهوه
گرينه دات. ئه و كوپ و كچه تهريوه وا بهو كيوه وه، له ناو
ئه شكهفتي گاوران، تو بلي ئه شكهفتي ئهوين. هيندهيان له
دهستدي، ئاگر بكه نه وه، بهفر بمالن، جاروباريش دهنگه
قهسپي، دهنگه ميوزي، كهركه گويزي بخه نه زاريانه وه.
بو دهست به ئاو گهياندينش سهري به ناو بهفردا بگرن.
حه سهن دادهميني، مريه دهزاني بير له چي دهكاته وه،
دهست دهخاته سهر شاني:

خه مت نه بي، بهفر تا سهر نابي. تا هيني روهي سهر
و دهنگه ميوزي دهخوين، دهژيين و نامرين.

حه سهن دهلي:

بهفر چهندي ئهستوور بي، زريان دنياش كاول بكات،
ريم لينايگيري. من دهچم و خواردن پهيدا دهكه م.

مريه م دهلى:

مه گهر نايىنى دنيا چونه؟ چوونه دهري واته مردن،
واته نه گه پانه وه.

حه سهن:

تو ليتره بى، به ناو سه هۆلبه نداندا، به ناو ئاگر دا برۆم،
هيچم به سهر نايى، ده گه پيمه وه.

مريه م:

تو به ته نيا به هيچ لايه كدا ناچى.

حه سهن:

له وه يان به قسه ت ناكه م.

مريه م:

ناچارى.

حه سهن:

تكايه ئه وه مه لى.

مريه م:

من له تو لاملترم، قسه یی بکه م، سه ریشم له سه ری
دانیم، ده یگه یه نمه سه ر. بۆیی ناتوانی به ته نیا ریی مردن
بگری.

حه سه ن:

من له ناو سه هۆلبه ندانیش بم، ئه وینی تو گهرم
ده کاته وه و نامرم:

مریه م:

وا دیاره هه ستت به ئه وینی من نه کردوه، منیش وه ک
تۆم.

حه سه ن:

من ئه گهر به ته نیا برۆم، ری ریی ژیا نه، به لام تو
بییت، دلنیا م ری ده رناکه یت و تیا ده چی.

به هه له چووی، ئیدی من قسه ی خۆم کرد، تۆش بیخه
به ر دلی خۆت.

حه سه ن تیداما وه، سه رده هینی و ده بات، چ بریارکی
پێنادریت. ناوه ناوه دیته ده ری. ئاسمان روونابیته وه.
به فر دنیا ی گرتوه. به فریک ئه گهر چیدیش نه بارئ،
زه وی بایی وهرزی به فری گرتوه و ره شنابیته وه.

تەۋاۋىي لە خوارىي ئەشكەفتەۋە سەر ھەلدەبېرى، دەبىنى
ھىلانەي ھەلۇ رەشەدەچىتەۋە. لە بەر خۆۋە دەلى:

تۆش ۋەك ئىمە شەپى بەفر دەكەيت.

لە ۋ كاتە ھەلۇكەي دى، خۆي بە ھىلانەدا كرد. لە بەر
خۆۋە:

خۆزگەم بە خۆت، تۆ لە من ئازاترى، دەگەپىيت ۋ
دىتەۋە.

لە خۆۋە ئاھىكى ھاتەۋەبەر، ھاتەۋە ژوورى ۋ گوتى:
ھەلۇكە لە گەپان نەكەۋتوۋە.

مىرەم گوتى:

ئارام بگرە، ئىمەش بالمان دەكرىتەۋە، رىي فرىنى
ئىمەش دەبىتەۋە.

خەسەن:

دەترسم تا ھەنگىنى برسىتى برىستان لىبېرى. بال
ھەبى ۋ نەبى، كەلكى ھىچ نەگرى.

مىرەم:

دلم دەلى برسىتى دەرۋستى ئىمە نايى.

خەسەن:

تۆ برسیتیت نه دیوه، له ناوهوه هییدی هییدی دهتخوات،
هیئنده دهزانی له پهلوپۆ کهوتوویت و شنگ و تینی گرتنی
کیسه لیکت تیدا نامینی.

مریه:

تۆ برسیتی لهو رهنگهت دیتووه؟

حه سه:

نهمدیتووه، بیستوومه. لی وا بروات، رهنگبی بیبین.

مریه:

بیری لی مه کهوه، نایبین.

حه سه:

خودابکه م قسه ی تۆ ده رچی.

مریه:

دهرده چی، ترسی ناوی، هاکا دیتت له بالماندا، له
دیار ئاگردان و نان نیشینه وه.

له گهل ههلدانه وهی هر لاپه په یه کی پیری گپړانه وه،
له شوینی خوت توتکه ناگریت. بال دهگریت و ههلده فريت.
جی جی له شوینی داستانه که دهنیشیه وه. له گورستانه وه
بو گردی خوین، له ویوه بو گوندی هه نکه وان،
دهگه یشتی وه مریه م، دهگه پایته وه و ده سوورپایته وه سهر
تاته به ردی دیدار. سهریکت له به ردی زنه ددها، له به ست
ده په پریته وه و به باسکی نه شکفتی نهوین و هیلانه ی
ههلدا ههلده زنایت.

نه ورځ خولای دیتنی باکیش و دووکه لکیشی سؤبه
شکاوه که ت که وته سهر. پیتتر به خه یالتدا نه هاتبوو
بیانینیه وه، چوویت. باکیش ه که ت دیته وه، پرېوته وه.
سهرکه وتیت، به شوینی دووکه لکیش نه که وتیه وه. له ناو
نه شکفتی شوینه که ی دیاره، نهویش پرېوته وه. به شوین
پارچه به ردی دهرگای سؤبه و دهرگای نه شکفتدا
که پرایت، هیچت بهر چاو نه که وت. به وه نیگه رانی
دایگریت. هه ستت به بزربوونکی قوول کرد، بزربوونی
له شیوه ی نهو چهند وشه یه ی له لاپه په یه کی داستانه که

رەشبوونەتەو و ناخوئندرىنەو. وەك بزر بوونى ئەو
لاپەرەيەى لىكراوئەو، وەك بلىنى كەسى بە مەبەست
ئەوئى كرىدى و نەبويسستى بەر چاوى كەس بكوئى.
نەمانى سۆبە و دەرگای زاركى ئەشكەفت و پىبوونەوئى
باكىش و دووكلەكش، لە دیدى تۆو و شە و دىرى
لەدەستچوو بوون و كەلىنئان خستۆتە داستانى بەستى
هەنگوینەو.

لە ناو ئەشكەفتى وینەكان يەك يەك دەرەكەوتنەو.
نەویرايت پتر بمىنیتەو. هەستتكرد ئەو وینانە رەنگبى لە
خەيالى خۆت بيانكىشیت و پيشانى خۆتيان بدەیتەو.
رەنگبى تووشى ساویر بووبیت.

لۆژە لۆژ بەرەو بەست شوپدەبووئیتەو. دەنگى
پياويك خەيالى پساندیت. كەوتنە قسە و باس:

+ دەلىنى لە ئەشكەفتى گاوران دىیتەو؟

- نا، لە ئەشكەفتى ئەوین.

+ ئەوین لەوئى؟

- تۆ سەربردەى حەسەن و مریەمت بیستوو؟

+ لە لاوكان بیستوو، بابیشم منى بە ناوى حەسەنى
ناو لاوكان ناودىركردوو.

- له لاوک گهړئ، له ناو ئه و ئه شکفته سوږبه یی
هه ټووه له به رد چیکرابی؟

+ ئه ها، مه به ست ئاگردانی شه یثانه.

- شه یثان ئاگری لیده کرده وه؟

+ ده گړنه وه له وهرزی به فر و باران شه یثان له وئ
ده مایه وه و به دهستی خوښی ئه و ئاگردانه ی چیکردو وه.
به تیزه وه گوته:

کاکه، شه یثان خوی زاده ی ئاگره، پتویستی به ئاگر و
گه رمبوونه وه نیه.

کابرا به سه رسورمانه وه:

نازانم له ئاگر چیتووه یان نا، به لام ده زانم که س نیه
پتویستی به ئاگر نه بی.

بزه یه کت بوی کرد:

تو باوه رت به وه هیه، شه یثان له و ئه شکفته
مایته وه؟

کابرا به پیکه نینه وه:

بلیم چی! خو ت ده زانی شه یثان له هه موو جینه ک
هیه.

گوت:

باشه، سهگ له شهيتان بهرده. تو سۆبه بهردينه کهت
ديبوو؟

کابرا که من بیریکرده وه:

ئا، له میژ هیمان مووم لینه هاتبوو، رۆژیک که وتمه
دوای کار مامزکی بریندار، خۆی به ئه شکهفته کهدا کرد،
به دوایدا چووم، ئاگردانه که ی شهیتانم دیت.

گوت:

من بیستوومه هه ر که سی بجیته ناو ئه و ئه شکهفته،
زۆر ناژی.

کابرا:

وايه، من کاتن به دوای مامزه کهدا چووم، ئه و گۆته یه م
له بیرنه مابوو، ده نا نه ده چووم. به لام دوای ئه وه سی سه ر
بزنم کرده خیر تا خودا نه مکوژیت. دیاره خیره که جیی
خۆی گرت.

گوت:

ئه دی نازانی له که یه وه نه ماوه؟ کی بردوویه تی؟

کابرا:

له و سالانه ی دوايي دوو سځ عه جه م له و ديوه وه
هاتبوون و بردبوويان. بيستمه وه گوتبوويان: نه و بېرته
زور گرانبه هايه.

گوت:

دلنيای عه جه م بوون؟

گوتی:

ئا، به زماني عه جه مان ده دوان.

پرسیت:

- که س ريی لي نه گرتن؟

+ بوچی رييان لي بگرن، ئاگرداني شهيتان که لکي چي
هه يه؟

- دياره نه تانزانبيو به رديکي به نرخه.

+ نا، به لام خه لک بشيانزانيا، رييان لي نه ده گرتن.
زور که س پتيان خوش بوو، ئاگرداني شهيتان نه ما.

- هه موو شتيکمان دزرا و...

+ گرنگ نه وه يه ئايينه که مان بميتته وه و نه دزري.

- با وا بي، کاک حه سه ن.

مالاواييت له حهسهن كرد و له بهر خۆتهوه گوتت: چ
دوور نيه منيش به ناوى حهسهنى مريهمهوه ناويدير
كرابم!

له كاتى بهرپكهوتنهوه ههلق زهردهكهت دى، بهره و
هيلانهكهى دهچۆوه. گهرايتهوه و چوويتهوه گژ پيرى
گيرانهوه.

بەفر لىناكاتەو. رىبەندان نابىتەو. حەسەن لە مريەم دەپاىتەو:

ئەگەر منت خۆشدهوئ، بالىم بکەو. هەلۆ ئاسا دەفرم و زوو دەگەرپتەو. تۆ باش منت نەناسیو، بەفر بە هەلۆ بویرئ، بە من ناویرئ.

مريەم دەلئ:

ئەگەر لە خۆم خۆشترم نەویستباي، ريمدهاي برۆي. ئەو بەفرە هى خۆ ليدان نیه.

حەسەن:

ئەو هەورە هى ئەو نیه وا زوو هەلپىرىنگىنى. ئەو بەفرە بەم زووانە ناتویتەو، رەش نابیتەو. بۆچى لە برسا بمرين، ئاخىر خەلک چىم پىندەلین؟ ئەگەر بزانی، مريەم لە برسا کوشتوو و رىي پەيداکردنى تىکە نانیکم نەدۆزیوئەو.

مريەم:

به من بلی ئه گهر مردن بێته پیشی، چه زده که ی ههر
یه که مان له شویینی و دوور له یه کتر بمرین، یان له
ئامیزی یه کتر؟

حه سه ن:

باسی مردنی خۆت مه که، به لام چه زده که م له ئامیزی
تو بمرم.

مریه م:

که واته به ته نیا مه پۆ، چوونکی دلنیا م له به فردا
ره قده بیه وه و ناتبینمه وه. منیش دوا ی تو لیره به ته نیا
سه ر ده نیمه وه.

حه سه ن:

مریه م وا مه که، من له پیناوی تو با بیه ریویه کی
که پۆک نه ک شیریکی نووستوو.

مریه م:

شیری من ده بیت بزانی که ی ده خه وی و که ی
ده گه پۆی، رۆژی گه پان نیه.

حه سه ن:

ئاخر...

مريەم:

چيدى لە سەرى مەرۆ، يان پىنگەو دەپۆين و لە ناو
بەفرى لە ئامىزى يەكتر گيان دەسپيڤرين، يان لىرە،
چاوەرپى بەزەبى خودا دەكەين. هيشتا چەند دەنكە ميوژ
و قەسپىكىشمان ماو.

حەسەن:

كيزى، من خەمى تۆمە. سەد سالىش نە بخۆم و نە
بخۆمەو، تەنھا ماچى لىوى تۆم هەبى، دەژيم.

مريەم:

خەمى منت نەبى، منيش بە ماچ دەژيم.

حەسەن:

وايە، بەلام...

مريەم:

هيج بەلامىكى ناوى، وا مەكە ئەو ئەوينەى بەر لە
حەفت سال لە پايزى چروى كرد، لە ناو بەفردا...

حەسەن:

تەواو چيدى مەلئ، بەلام لەبىرت بى، ئەوينى من بۆ تۆ
حەفت نا، نۆ سالە.

دهخزینه ئامیزى يه کتر، له شپوهى لاولاو ټيکده ئالين.
دهکه ونه خهوى قووله وه. مريهم خهون ده بينى. له و
خه ونه منداللى که تازه سهر پى که وتووه، له سهر ده رگا
راوه ستاوه و له سهر ما هه لده له رزى. گريانى مندا له که
وه ناگای ده هينى.

هه سته دکات که سيک له بهر دهم زارکى ته شکه فتييه،
به نهرمى:

حه سهن، هه سته، که سى، شتى له پيش ده رگايه.
حه سهن قيتده بيته وه. ده سست ده داته تفهنگه کهى.
هه ستراده گرى:

هه بى نه بى خهونت ديوه، بهم به فره شه يتانيش ناگاته
ئيره.

به ئه سپايى بهرده که لاده دات، وای چ ده بينى! ده لپته
مريهم:

بروانه چ ميوانىکى نازدار هاتووه.
ميوان بى فرموو کردن خوى به ژوريدا دهکات، مريهم
چاوى زه قده بيته وه و دهحه په سى و زمانى ده گيرى.
ميوان کارما مزيكى چاو که ژاللى گهردن به خاله.

مريه م درهنگ زمانى دهبيته وه و ديته وه سه رخو.
دهست به ملى مامزدا دههينى و دهلى:

گيانه كه م، تو مندالى ناو خه ونه كه بووى!
حه سه ن:

ئيستا دهچم ئاليكى بو دههينم.

مريه م به سه رسورمانه وه:
ئاليك! مه گهر به فرى بو بهينى.

حه سه ن:

له ناو داره كان پووشى كورتان زوره، نه رمه، له گيا
نه رمتر.

به باوه شى پووشه وه ده گه پيته وه. مامز ده كه ويته
سه رى و وهك حه لوا لوولى ده دا. هه ر له و مه نجه له ي
خويان به فريان تيدا ده تونده وه و ده يانخواره وه، ئاوى
له پيش داده نى. چوپبرى ده كات. مامز به چاوه
گه شه كانى سه رى هه ردووكيان ده كات. له زاريه وه
دهنگيك هات، كه سه ن له زمانى تيگه يشتبا، سوپاسى لى
دهخوينده وه.

مامزى سەرمابردەلە بوو پشیلەى ديار ئاگردان.
مريەم خستیه ئاميزيه وه و له سۆبهكهى نزيككرده وه و
دهست و پتي گهرمه كرده وه.

حه سه ن له بهر خۆوه:

كاتى هاتووه، ناچارم.

چه قۆى دهرهينا، دهستى دهله رزى. مامز وهك بليى
ههستى كرديى رۆژى هاتووه، سى چوار دلۆپه فرميسكى
درشتى داباراند. تيگه يى چ چاره ي نيه، ناچار چاوى
داخست و خۆى رادهستى چاره نووس كرد. مريەم به
سه رسوپمانه وه:

ئوه نيازى چيت هه يه؟!

حه سه ن:

زۆر له دلم گرانه، لى ناچارم.

مريەم:

نابى، ئوه كارى نه كرده يه.

حه سه ن:

ديارىي خودايه. خۆت ده زانى هه ر گيانله به رى چه قۆى
له سه ر بى، بۆ مروف ره وايه. خودا به گوناخ ناينووسى.

مريهم:

له ديارى و گوناح گهړئ، من چه قوم له سهر بئ، نه و
مامزه له سهرى نيه.

له و ساته مامزه كه چاوى كرده وه و له چه قوى روانى.
مريهم به گهرووى پر هه نسكه وه:

تو ده توانى مندالى ناو خه ونه كه م سهر برې!

حه سهن:

له دلّوه هه ست به نيگه رانى ده كه م، به لام ناچارين.

مريهم:

كوږه، تو له چاوى بږوانه، له چاوى منه وه له چاوى
وى بږوانه.

حه سهن وردتر له چاوى مامز وردبؤوه. نيگاي له
سهر چاوى مامزه وه گواسته وه سهر چاوى مريهم، له
چاوى مريهم وه بؤ چاوى مامز، چاوه كان به شيټوه يئ
تيكه لاوى يه كتر بوون، بؤى جيانه ده كرايه وه، كاميان هى
مريهم، كاميان هى مامزن. له پر له رزى هاتئ، ده سستى
شل بوو، چه قو كه وت. هه ردووك ويكړا ئاميزيان به
مامزدا كرد. مامز به ويڼه ي مندالتيكى ترسناو خوى به
ئاميزيانه وه نووسانديبوو، به توندى هه ناسه ي ددها.

حه سەن ماچىكى چاوى مريەمى كرد و گوتى:

تەواو، مامز چەقۆى لە سەر نىه.

مريەم:

مامز كەسيكە لە ئيمە، مندالىكى جوانكيله يە.

حه سەن:

نۆبەرەمان ئەگەر كچ بوو، ناوى دەننين مامز.

مريەم:

ئەگەر كۆپ بوو، با هەلۆ بى.

حه سەن:

حه زەدەكەم هەلۆكە رەش بى.

مريەم:

بە دلى من بى، زەرد بى جوانە.

حه سەن:

با رەش بى، بەلام لە بەر دلى تۆ، كەمى لە زەردىشى

تيدا بى. بەلام كچەكە هەر دەبى رەش بى و كتومت لە

دايكى بچى.

مريه م چه قۆكه هه لده گريته وه و ده يخاته بن لباده كه وه
و له چاوى مامز ده يشاري ته وه.

مامزه كه ويده چى ترسى چه قۆ له به فر پتر سه رمای
کردبى، له ئاگره كه نزیکه ده كه ويته وه. مريه م، ده لى:

بف، چه چه ت ده سووتى.

مامز تيگهي، كه من كشايه دواوه.

مامز و مريه م هۆگرى يه کتر ده بن، له دايک و ساوا
ده چن. پووشى بۆ قرچوپر ده کات و بۆى راده گريته. زۆر
جار ده يه ينيته سه ر جييه که ي و لچکى جاجمه که ي پيدا
ده دات. مامز بۆن به سينگ و مه مکى مريه مه وه ده کات.
مامز ترسى له هه سه نيش ده شکى، ناوه ناوه ده چى سه ر
به رانى ده کات.

شه و ده برپيته وه، رۆژ دى و ده برپيته وه، به فر نابريته وه
و نابريته وه. به و چه ند شه و و رۆژه بايى چل زستان
به فرى تيکرد.

له پر مريه م دلى تفهنگ ده خوازي. هه زده کات فيرى
ته قه کردن و نيشان شکيني بى. هه سه نيش به پنيوستى
ده زانى، ده لى:

ئىستا تۆش وهک من ئه شقياي، ئه شقيا ئه گه ر
نیشان شکين نه بى، هه فته يى ناژى.

فیری سوارکردن و چاو له سهر سیره و
 هه ناسه پراگرتنی دهکات. دینه دهري و دوو فیشهک به
 بهفرهوه دهني، که له خوار زارکی ئهشکهفتی هيندهی
 لادیواری هه لدراره تهوه، مریه م ترسی له تهنگ دهشکی،
 دوای دوو فیشهکه که مستی له سینی خوی دهات:

چیمان کرد! تو بلئی ئاوی گویی لی نه بووبی.

حه سه ن پیده که نی:

به و به فر و زریانه مه تره لوزیش به ته قینی، دهنگی ناروا.

مریه م ده لی:

فیشه که مان ده بری، ده نا حه زده که م روژی فیشه کی
 به او یژم.

حه سه ن:

روژی سی فیشهک بو تو، له و بنگه وه په، بایی
 له شکرئ فیشه که م شار دۆته وه. زۆره، به فر بنی بی،
 فیشهک بنی نایه. تهنگی که م له شوینی شار دۆته وه، لی ره وه
 دووره، ده نا بۆتم ده هی نا. ده ی با سه رمات نه بی، برۆ
 ژۆری. من هه ندی دار و پووش ده هی تم.

مریه م:

با ئەو سەرما و سۆلە بېرىتەو، خۆشم لەسەر دانابن،
فیشەکی بە سەری کوشتەى لیرەو دەنیم.

حەسەن:

تۆ دەستت دەچیتى چ پیاوی بکوژی؟

مریەم:

ئەو پیاو نیە، دڕندەیه.

لە گەڕانەو لە بەر دەم زارکی ئەشکەفتى تەپەیی هات.
دیتی کەویکە هەموو گیانی خوینە، لە سەر گیاندانە. خیرا
ملى هەلکێشا. سەری هەلبێرى، دەنگى بالى هەلۆ هات.
گازی مریەمی کرد:

دیاریی هەلۆش وەرناگری؟

مریەم کەوی دی حەپەسا، حەسەن گوتى:

باوەربکە، من راوم نەکردوو، هەلۆ هینای.

مریەم:

باوەردەکەم، شەوی دی خەونیکی لەو شیوەیەم دی.

کەویان چاکرد و خستیانه ناو مەنجەلەو و پشکوی
گەشیان لە سۆبە دەرھینا و خستیانه سەری. مریەم
گوتى:

خۆزى تۆزى خویش هه‌با.

حه‌سه‌ن:

خوئ هه‌یه، له یه‌کئ له ده‌لاقه‌کان هه‌بوو.

مریه‌م هه‌ستا، پرئسکه‌یه‌کی گچکه‌ی دیته‌وه، هه‌ر
هینده‌ی مستئ ده‌بوو، خوئ تیدا بوو. یه‌ک دوو پتی
تیکرد. هه‌ر یه‌که و بال و رانیکیان خوارد. چه‌لاویان
فرکرد. سینگ و مل و سیه‌تۆره و ئه‌وانه‌یان هیشته‌وه.

حه‌سه‌ن گوئی:

ده‌بوو زووتر بزانه‌م هه‌لۆ بن نیچیر نابن. رۆژانه که
ده‌فرئ شتی له‌گه‌ل خۆی ده‌هینیته‌وه. ده‌بن له‌مه‌ودوا
به‌شمان بدات.

مریه‌م ده‌لئ:

تۆ چه‌ ده‌لئ، ده‌بن لئ به‌ربووبیته‌وه، یان بۆی
به‌ردابینه‌وه؟

حه‌سه‌ن:

هه‌لۆ هۆشی له‌ کوئ بوو!

مریه‌م:

دلئ من وا نالئ.

حەسەن:

ئەدى چى دەلى؟

مريەم:

نازانم، بەلام رازىك لەو دا ھەيە.

حەسەن:

دوور نىە.

رۆژى دوايى ديسان بالدارىك كەوتە پىش زاركى
ئەشكەفتى. لە كەو گەورەتر بوو، لە پۆر دەچوو. وەھا لە
خوین گەوزىبوو نەدەناسرايەو، پىدەچوو تازە مردار
بووبىتەو. حەسەن ھەليگرتەو و سەرى ليكردەو. خىرا
پەر و تووكى ليكردەو، مرداربوونەو كەي لە مريەم
شاردەو. ھاوارىكرد:

مريەم گيان، وا ديارە رۆزيمان لە چنگ و دەندووكى
ھەلۆيە.

مريەم گوتى:

ئەو خوداي مامزەكەيە بە ھەلۆدا بۆمان دەنيئى.
ورىابە، مامز چەقۇكە نەبينى.

حەسەن:

بە مامزەكە بلى: چەققۇ لە مىلى خۆم بسووم، لە مىلى
وى ناسووم.

رۆژى سىيەم مريەم ھەلۆكەى دى بە نىچىرىكەو
خۆى كرد بە ھىلانەدا. چاوەرئ بوو نىچىرى بۆ
بەرداتەو، بەرىنەدايەو. گازى ھەسەنى كرد:

وەرە دەرئ، وا ديارە ھەلۆ من ناناسى، نىچىرى
نەدامى.

ھەسەن:

رەنگبى بۆى كردبىنە رۆژى نا رۆژى.

مريەم:

راست بلى، دەيدايى يان لىت دەستاند؟

ھەسەن:

بە چاوى تۆ، چۆنم گوت، بەو شىنە بوو.

ھەسەن گوزوگۆم بە وىنەى پلىنگ ھەلگەر. بەفرى
شكاند و گەيشتە بەر دەم ھىلانە. سووكە شەپكى لەگەل
ھەلۆ كرد و بە نىچىرەو ھاتەو. گوتى:

مريەم:

هه‌لۆ مامز نیه، له بن به‌فریش راوی خۆی ده‌کات،
بۆیه نه‌لێی به‌شی ئه‌و ده‌خۆین.

مریه‌م:

نا، وا ئالێم، وا دیاره‌ خودا وای نووسییوه، نانمان له
ده‌ستی هه‌لۆ بی.

ئیدی له‌و سی و یه‌ک شه‌وه‌ی ئه‌شکه‌فتی ئه‌وین،
چوارده‌ رۆژیان به‌ هۆی هه‌لۆوه‌ ده‌ژین. جا به‌ خواستی
خۆی نیچیری بۆ به‌ردابنه‌وه، یان به‌ زۆر لییان سه‌ندبین.
مامزه‌که‌ش به‌ پووشه‌نه‌رمه‌ی هه‌سه‌ن.

دوو ئه‌ویندار نه‌خشه‌ی دوا‌ی ره‌ش‌بوونه‌ی به‌فر
ده‌کێشن. هه‌سه‌ن ده‌لێ:

ده‌تبه‌مه‌ شویتن له‌ خۆم زیاتر که‌س ده‌ستی نه‌تگاتن،
هه‌لۆش نه‌تگاتن.

مریه‌م:

هه‌ر کوی ده‌لێی دێم، به‌ مه‌رجی هه‌میشه‌ له‌ ته‌کم بی.

هه‌سه‌ن به‌ پێکه‌نینه‌وه

واته‌ له‌ ئه‌شقیایی بکه‌وم و...

مریه‌م به‌ نیگه‌رانیه‌وه:

نا، دەبىنە جووتە ئەشقىيا، من دەبمە يەكەم ژنە
ئەشقىيائى بەستى ھەنگوين.

حەسەن بە خەمبارىيەو:

ئەشقىيائى ھىندە سانا نى، زەحمەتە بە تۆ...

مريەم لە دلەو:

وام دەبىنى؟ رادىم، تۆ تفەنگىكم بۆ پەيداكە، ھەينى
دەبىنى.

حەسەن لە دلەو:

من ھەر وام دەزانى، تۆ لە جوانى و شىرىنى و ناسكى
و شىلك و تەنكى لە دىيائى تاكى. چ بزانم لە شىنگ و
تىنىش ھىچت لە من كەمتر نى. رۆيىنى ناو بەفرت
سەلماندى بەرگەي ئەشقىيائى دەگرى.

مريەم:

ئەگەر واىە، بۆچى دوودلى؟

حەسەن بە سۆزەو:

بەلام ئەدى لە كاتى دووگيانى؟ دەزانى خەونم دى تۆ
دووگيان بووى.

مريەم بە نازەو:

ههینن دهچمه ئەو شوینەى تۆ دەیلیى.

چەند رۆژى بەر لەوەى دنیا بن ئاو بکەوئ، حەسەن کاتى دەستى بە سینەى مریەمدا دەگیرا، لەپەر سەرى پەنجەکانى وەک برووسکە لێداین وابوو. راجلەکی، لە جى خۆى وشکبوو. دەستى کیشایەوه و بن دەنگ ما. مریەم هەستیکرد شتى هەیه. دەستى لە سینەى خۆى گیرا. ئەو شوینەى دیتەوه کە پەنجەکانى حەسەنى تەزاندبوو، ئەویش تەزى. بە سەر خۆى نەهینا. نە لەو قسە، نە لەم قسە، وەک بلى هیچ لە گۆرئ نەبن، بەردیکیان لە سەر دانا.

رۆژى بەر لەوەى دنیا بن ئاو بکەوئ، ئاسمان دایکردە گژگژەک. دلایان بەوه خۆش بوو، هیچ نەبن بەفر کەمى دەتویتەوه و لە کەمى دەدات.

تا ئەو بەرەبەیانە دنیا زۆر کپ بوو. کپیهکی سام لێنیشتوو. هیند کپ وەک ئەوەى گیانى لە بەردا نەماين. هئ لە مریەم و حەسەن و مامز و هەلق جووله لە هیچ شتیکەوه نەبوو. دنیا تەواو هەناسەى لئ برابوو. کزەبایەکیشى نەدەهات، تەنها بەفر و بەفر و بەفر.

مریەم حەسەنى وەئاکاھینا. ئەو کۆرە ئەشقیایە کە بە دەنگى پئى پشیلە وەئاکا دەهات، لەوەتەى لە باوەشى مریەم دەخەوئ، خەوى گران بووه:

ههسته، ههسەن ههسته، دنيا وا ويران دهبي.

دهرگا كه مئى لاده دەن، هاشو هووش و خوڤه خوڤيكه
گوئى كاس دهكات. چ بارانيكه، ئاسمان كوني تيڤووه و
وهك بلئى دهرياي ليوه ههلبژئ. وهك چۆن چ زستانى
وينهئى ئه و زستانه به فرى واى نه ديڤوو، بارانى له و
شيوه شى نه ديوه. كارماز هكهش ترسى لئ نىشت و
له گه ل ئه وان كه وته هاتوچۆ.

مه ترسى ئاو هاتنه ژۆرى ههيه. ههسەن مشه ماكهئى به
سه ر خۆى دادا و قوته بيله كهئى دهستداين و گوئى:

ترست نه بي، چارهئى دهكه م.

چووه دهري و له به فرى هه لدراره جۆگه يه كئى به سه ر
هه لديره كه دا كرده وه. شهسته باران ئه و رۆژه ليتينه كرده وه.
وهك ئه وهئى زهوى بن دهريا كه وتبئ، وا بوو. له شه و
رۆژيكا ئه و شاخ و باسك و ته لان و دۆلانه كه ويه
به فريكيان پتوه نه ما. ئه و ئاقاره له سـپـيتيه وه گۆرا بۆ
سۆرى و ره شى و خۆله ميئشى. هه ر رهنگيكت ده ويست
هه بوو، سـپـى نه بي. ئاسمان په له هه وريكي پتوه نه ما.
شين شين، سوخمه كهئى مريهم ده لئى تيلميكه و له و
براره. بايه كئى سارده هه ليكر دوه. كهس له چاره و پئى بائى
وا نه بوو. شه وه كهئى ئاسمان يه كپارچه بووه ئه ستيره.

مانگ هيند نهوى بوو، له گڅ بوو له بهردهم زاركى
ئەشكهفتى ئەوين بنيشيتهوه.

مريهم دهلى:

ئەو زستانه به زستان ناچى، ويدهچى شتيكى له چاو
بى.

حهسەن:

له چاوى بوو، ئەوه نيه من و توى پينگه ياند.

مريهم:

خوابكه هەر ئەوه بى، شتى خراپ له گەل خوى
نه هينى.

حهسەن:

دلت ههزاره نهكات، بير له شتى خراپ مه كه وه.

ئىستا قسه له روښتن دهكەن. به رهو كوئ سهرى
خويان ههلبگرن. دلى مريهم روژههلات دهخوازى،
حهسەنیش روژاوا، ناگه نه يەك. هه رچهنده ههسەن ريك
و راست هوکاره كه نالى، به لام مريهم تيدهگات. چه ندى
دهكات و دهكوشى، كهلكى نابى و ههسەن سووره له
سهر روژاوا، دهلى:

مريهم، له وهيان به قسه ت ناکه م.

مريهم ناچار ملدهدات.

به ره وهی خو خربکه نه وه، دهیانه وی مامزه که
به پیکه ن. مريهم رووی تیده کات:

برو چاوکه ژاله که م، ئومیده وارم له ته مهنت تووشی
چه قو و گورگ نه بی.

حه سه نیش پییده لی:

زوو بگوه گه له، چاو له من مه که، نه وهی ئاوگه له بی،
گورگانخواردوو ده بی.

ئامیزی مالاوایی به مامزدا ده که ن. ده رگا ده که نه وه و
پیش خو یان ده دن. مامز به نابهدلی ده چیته ده ری. بایی
هورژم دینی، هیند سارده، به رد شه قار شه قار ده کات.
که می ده روا، ئاورپان لیده داته وه، به تاو ده که پیته وه و
خوی به نه شکه فتا ده کاته وه.

مريهم ده لی:

وا باشه ئیمه ش بمینینه وه، لهو سه هۆلبه ندانه ری
ده رناکه ی و تیا ده چین.

حه سه ن:

قسه یتی، ده مینینه وه.

هه‌لۆ به نىچىرىكه‌وه گه‌رايه‌وه. هه‌سه‌ن خۆى گه‌يانده
هه‌يلانه‌كه‌ى. لىنى وه‌رگرت و گوتى:

ئه‌وه‌يان بۆ ئيمه‌، بپۆيه‌كى تر بۆ خۆت راوبكه‌.

هه‌لۆ تىگه‌يى، له‌ شه‌قه‌ى باالى دا، ئه‌وانيش هاتنه‌وه‌ ناو
ئه‌شه‌كه‌فتى.

ئاسمان سايه‌قه‌ و زه‌وى شه‌خته و زوقم. ويده‌چى
ئه‌وه‌ش ته‌مه‌نى به‌فره‌كه‌ى هه‌بى و وا زوو نه‌بريته‌وه‌.
چيشتاني هه‌سه‌ن ده‌لى:

ريوبان به‌ستوويه‌تى، لى ناتوانين زىتر بمىنينه‌وه‌،
ناچارين بپۆين.

مريه‌ميش دىته‌ راى.

ئه‌و دارودپه‌ى له‌ ناو ئه‌شه‌كه‌فته، خپى ده‌كه‌نه‌وه‌ و
ده‌يبه‌نه‌وه‌ بنگه‌وه‌په‌كه‌ و جوان دايده‌پۆشنه‌وه‌. خۆله‌ميشى
سۆبه‌كه‌ ده‌رده‌دن. شوينه‌وارىكى ئاوه‌دانى له‌و ناوه‌
ناهيلن.

هه‌سه‌ن له‌ لباده‌كه‌ دوو پارچه‌ ده‌بپۆ.

+ بۆ چىته‌؟

- له‌ پى ئه‌سه‌په‌كه‌ى هه‌لده‌كىشم، با هه‌لنه‌خلىسكى.

+ ئه‌سه‌پى چى!

- ئەسپەشى لە خواری چاوەریمان دەکات.

+ کئی هیناویەتی؟

- کەس، جاری لەوێ گەڕی.

+ تۆ نەتەینابی.

حەسەن وەلامناداتەوێ، مریەم سەر دەهینێ و دەبات،
سەر دەدری لێدەرناکات. تۆ بلێی بە دزی ئەوێ خۆی
گەیاندىتە ئاوايی؟ نابێ، ئەوێ نابێ. من هیندە کاتە
خەوتبم و ئاگام لە چوون و هاتنەوێ نەبووبی؟!

درەنگە و کاتی پرسیار و مشتومڕ نیە. مریەم
تیلماسکی لە کەلانگۆچکی خۆی و پۆدینی حەسەن
دەبڕی، لە ملی مامزى گریدەدات. حەسەن دەپرسێ:

- مەبەست لەوێ چیه؟

+ مامزى یادگاریمان دەپاریزی.

حەسەن سەر بۆ بازەکە هەڵدەبڕی و دەلی:

چیدی بەشى تۆ ناخوین، بە گیان قەرداری تۆم، سەد
سال بژیت و نەوێت بۆ هەتایە نەبڕیتەوێ.

تا لە لێژاییە سەختەکە هاتنە خوارەوێ، حەسەن بە
قونداخە تەفەنگ، جی پیتی خۆش دەکرد. مریەمیش پیتی لە

جی پئی وی دادەنا. تا سواری ئەسپەکش بوون، مامز
بە دوايانەووە بوو.

ئەسپەشی چی گەیانیدیە ئەوئ؟ رازیکی گەورەیه،
مریەم ھەر ھیندەدی منی لێدەزانئ. ھەسەنیش نەیدەگۆ،
چەندی لێم دەپرسی قسەئ بە لایەکیدیدا دەبرد.

گوئی:

+ لەووە گەپئ، ئەسپ چۆن گەیشتە ئەوئ، تۆ ئەسپەکە
ببەووە ئاواپی، ئیمە ئیدی ئەسپمان ناوئ.

- بەلام تۆ بە منت نەگۆت، نیازی کویتان ھەیە؟

+ برا، بەینی خۆمان بئ، مریەم گرێیەکی لە سینگی
ھاتوو، زۆر لێ دەترسم. دەبئ بیگەییەنمە شار و
پیشانی دختۆری بەم.

- خۆتان دەخەنە مەترسیەووە.

+ نا، دەزانم چی دەکەم، تۆ خەمی ئیمەت نەبئ.

- بچنە ھەر کوئ، ھەر کئ بتانیبئ، لە ریی مریەمەووە
دەتانناسیتەووە.

+ چارەئ دەکەین.

- له شار چاره‌ی هه‌یه، پێچه‌یی به‌ سه‌ر خۆیدا ده‌دا و ته‌واو. ئه‌دی تا ده‌گه‌یه‌ شار، پێچه‌ی پێدا ده‌ی ئه‌و لا له‌م لا خرا‌تر.

به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گو‌تی:

ده‌م و چاوی له‌ ئا‌رد وه‌رده‌دا.

گو‌تم:

کا‌تی گا‌له‌ نیه، پیاوی چاک به‌، خۆ له‌و رێیه‌ نه‌ده‌ن.

گو‌تی:

تو ترست نه‌بی، ریی وا ده‌بینمه‌وه‌، ه‌ی له‌ دۆستان که‌س نامانینێ. خوا بکه‌م نه‌خۆشیه‌که‌ی مریه‌م شتیکی وا نه‌بی‌ت، هه‌ر چه‌ند رۆژیکه‌، له‌ به‌ستی هه‌نگوین، له‌ ئاقاری هیلانه‌ی هه‌لۆ یه‌ک‌تر ده‌بینینه‌وه‌.

گو‌تم:

ده‌زانم چه‌ند لاملی، به‌لام تکه‌ده‌که‌م له‌وه‌یان مه‌یده‌ لاملی.

گو‌تی:

د‌ل‌یا نه‌بم، ریمان ب‌ی ک‌یش‌ه‌یه‌، له‌ به‌ر خۆشم نه‌بی، له‌به‌ر مریه‌م خۆمی لی‌ ناده‌م.

زۆرم له گه‌ل هه‌ولدا كه‌ ئه‌و نه‌چيته‌ شار، من مريهم
ده‌به‌م، نه‌هاته‌ راين. گواره‌كه‌ي دايكيم دايي و گوتم:

به‌ ده‌ستي خۆت بيدئ.

گوتي:

به‌ دايكم بلي:

خه‌مي من و بووكه‌كه‌ي نه‌بين.

به‌ر له‌ مالاوايي تيمكرده‌وه‌ و گوتم:

حه‌سه‌ن، ئه‌سپه‌كه‌ له‌ سه‌ر دلم ده‌بيته‌ گرئ، تۆ سه‌ري
مريهم، پيمبلي.

گوتي:

ناهيلم بيته‌ گرئ، به‌لام به‌ كه‌سي نه‌ليي.

رازه‌كه‌ي به‌ گۆڤي وه‌ركرد:

دواي نيشته‌وه‌ي لافاو، به‌ر له‌ به‌ستني زه‌وي،

.....

.....

.....

.....

.....

.....

له هه‌لدانه‌وه‌ی لاپه‌ره‌کانی پیری گێرانه‌وه، هه‌ر
 که‌په‌تی ده‌گه‌یشتی لاپه‌ره‌ی له‌ده‌ستچوو، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو
 هه‌موو داستانه‌که‌ت له‌ده‌ستچوو. زۆر جار ده‌هاته
 سه‌رت واز له‌ چاپکردنی به‌ئیت و هه‌ر له‌ ده‌فته‌ره‌که‌ و
 دوور له‌ چاوان به‌ئیتیه‌وه. وای بۆ ده‌چیت داستان به‌بی
 لاپه‌ره‌ی رازی ئه‌سه‌په‌شی، چێژی داستانی تیدا نامێنی و
 ناچیت به‌ر دلان، مینا سه‌ربرده‌یه‌کی ئاسایی ده‌میتیه‌وه.

ده‌گه‌پیت، ده‌پرسیت، ئی ئه‌وه‌ خواجه که‌سی شتی له
 ئه‌سه‌په‌که‌ بزانی. که‌سی له‌ پال هه‌سه‌ن و مریه‌م و هه‌لوی
 زه‌رد و مامزی چاو که‌ژال، ناوی ئه‌سه‌په‌شیش به‌ئیت. نیه،
 که‌س ناوی وی نه‌بیستوو. هه‌موو لاوکه‌کان بۆ خۆت
 لیده‌ده‌یته‌وه، ئی، ئه‌سه‌په‌که‌ش که‌وتبیت به‌ندیکه‌وه، نیه.

له‌ خه‌ویکدا خه‌ونت به‌ په‌ری په‌ریوه‌وه‌ بینی. له‌و
 خه‌ونه‌دا ریت که‌وته‌ ئه‌و که‌لاوه‌یه‌ی که‌ پیری گێرانه‌وه‌ت

تیدا دۆزیبووه. خشت و خۆلت ههڵدهدایه. له پڕ له
کونیکهوه، په‌پی په‌پیو گازیکردیت:

زوو بمگه‌یی، مشک پیته‌کانم ده‌خوات.

هه‌ر له‌و خه‌ونه‌دا به‌ دوا‌ی گێژه‌لووکه‌ راتده‌کرد. په‌ره
کاخه‌زی له‌و کاخه‌زانه‌ی به‌ ئاسمان که‌وتبوون،
هاواریکرد:

بمگره‌وه، با ده‌مسپیته‌وه.

وه‌ئاگادیته‌وه، به‌ هه‌ناسه‌ی سارد‌وه، پیری گێرانه‌وه
هه‌ڵده‌دیته‌وه و ده‌چیه‌ سه‌ر په‌پی دوا‌ی په‌پی په‌پیو.

نويژيان جلەوى ئەسپى پې رازم راکيشا و بەرەو دىيى
 مريەم ھەيپەم لىکرد. ھەموو دەزانن ئەسپ رەوھانىکە
 ويئەى نابيتەو. چەندى کردم بۆم کەمۇ نەبوو. نەيھيشت
 پېم بە سەر پىشتى بکەوئ. لەو رۆژەو، لەو رازەو
 ئەسپەشئى لە دیدى منەو لە دولدول و رەخش و شەودیز
 و ھەدبان سەرتر چوو. لە دیدى منەو بوو ئەسپى ناو
 ئەفسانان.

ریم دانە رۆژیک لە خۆم دوورخستەو. دەبوو وا
 بکەم، ترسام کوشتەى لیرە گومان لە ئەسپ بکات.
 شوینپى ھەلگري و بگاتە سەرە داوئ. بەرە بەرى رۆژاوا،
 رۆژ ھيشتا بالئىكى مابوو، لە خوار ئاوايى، لە نزیک گۆرى
 بە ئاوداچووى زەردە، بە سەر شەختە لە بەست
 پەريينەو. لەوئ ناو لەپيکم لە پانايى نيکی دا و گوتم:

تو زوو بگەو ئاوايى. من دوايى ديمەو، با پيکەو
 نەمانبين.

ئەسپ لە مەبەستم تیگەیی. بە چوارپەلە و بە پێی با
 تێتەقاند. هەورێکی تیری هێنا. بە سەر ئاوایدا شۆرابەیی
 دا. وێدەچیی بارانیکی زۆری پێوه بێ. پێم هەلێنا، لە
 تاریکی و دوور لە چاوان خۆم بە ئاوایدا کرد. من
 گومانم لە سەر نەبوو، چاوی کەسم لە سەر نەبوو. بە
 حەفته و دوو حەفته دیار نەبام، کەس پرسسیاری
 لێنەدەکردم. چونکێ ماوێهەکی زۆر بوو، دابوومە
 دوورەپەریزی و نەدەچوومە مائی کەس، نە کەس
 سەردانی دەکردم. زۆر پێویستی نەکردبا، نەدەهاتمە
 دەری. کەم کەس دەیبینیم. بەراییی ئەو دوورەپەریزیەشم
 لە داخی مریەمەوێ سەریهەلدا. ئەو کاتەیی زانیم خوشکی
 شیریمە و زانیم گراوی حەسەنە، هەستی نامۆیی رۆژ
 دواي رۆژ لە ناخم چەکەرەیی دەکرد. دواتریش کە دایکم
 گەیشتە ئەو دنیا، تاق و تەنیا مامەوێ. پتر لە خەلک
 دوورکەوتمەوێ و هێن لە مائی مریەم و حەسەن
 هاموشۆی کەسم نەدەکرد.

لە ئەسپەکە دەترسام ئاشکرایان بکات. خواگیرێ
 شوینیپێی هەلگڕێ و مائی هەنگەوان ببینیتهوێ. هەرچەند
 حەسەن گوتی:

ئەگەر بشزانن لێرەین، تا ئەوان دەگەن، ئێمە
 رویشتووین.

خوا کردی دایکرده بارانی، نهک هر شوینپی، شهخته
و بهسته له کیشی تونده وه. تا درهنگانی شه و لینه کرده وه.
سهردانی دایکی هسه نم کرد. دیاربوو بۆرژابوو، به
دهنگی من وه ئاگا هات. پرسى:

+ کوڤم، ئه وانت دى؟ گواره کهت دایى؟

- دیم، گواره که ئیستا به دهستی هسه ن له گوئی
مریه مه.

+ زۆر دهترسم، چه ندی زوو بیانگه یی باشه.

- تو چی ده لئی! ئه وان جییان باشه.

+ دللى من وا نالى، پێیانبلای رێی خویان بگۆرن.

- چیه، خهونت دیوه؟

+ نا، دللم تریواندوو یه تی.

+ دلته هیچ نهکات، کوڤه ئه شقیاکهت دهزانى چی
دهکات.

- دللى من وا نالى، هیزه، زوو بیانگه یی.

له وێوه چوومه مالى مریه م. بابی وهک ئه وهی چاوه پریم
بکات:

+ وه ره کوڤم، بۆچی وا درهنگ کهوتی؟

- لای ئەوانم لى خوش داھاتبوو، دەستم لىيان
بەرنەدەبوو.

+ کوپم، چاوت لىيان بى، دوژمنيان زۆرە، بە
دوايانەوھن.

- دەزانم، خەمت نەبى.

دەستى بۆ سووچىكى ئەستىركەكە دريژ کرد:

ھۆ لەوئ چەند عانەيەك ھەيە، دوايوەى من رۆيشتەم
بيگەيەنە دەستى مريەم.

گوتەم:

تۆ بۆ کوئ دەچى؟

ھەناسەيەكى ساردى ھەلکيشا:

+ بۆ ئەو دنيا، من بەشم بەم دنيايەوہ نەما.

- تکايە قسەى وا مەكە، تۆ ھيشتا زۆرت بە بەرەوہ
ماوہ.

سەرى بادا و دوو سى جار كۆخى:

واز لە دلدانەوہ بھيئە، گۆرەكەم با بکەويئە تەك دايكى
مريەم، لای راستى.

ئەو شەو ە لای بابی مریەم مامەو، لە تەنیشتی
خەوتم. تا خەو بردمیەو، بیرم لە کوشتە ی مریەم
دەکردەو. لە کوشتن و خوین دەکردەو. بە خەیاڵ
مەشقی خەنجر ەلکیشان و راوەشاندم دەکرد.
بیرم دەکردەو، یەکەم خەنجر لە کوئی بدەم. دوو ەم جار
بە کویتدا راکەم. کوشتنی وی ئاسان بوو، بەلام تۆ بلیتی
من ەیندە زاخەم تیدا بی بیکوژم؟

من و بابی مریەم بە یەکەو ەستاین. رەنگوڕوویکی
گەش، من چەند رەنگی مەرگم لێ نیشتبوو، ئەویش ەەر
ەیندە.

گوتم:

جاریکی دی باسی مالاوایی و مردن مەکە.

گوتی:

لیم نابییستیهو.

چیشتان بوو، کوشتە ی مریەم دیت بەرەو تەویله ی
ئەسپەشی دەچوو. لە سەر دەرگە گرتم و پیلما بادا، لیتی
دارسام. ویستم خەنجرەکەم ەلکیشم، دەستم لەرزی.
تێگەیشتم من پیاوی پیاوکوشتن نیم. بە سەریدا نەراندم:

چی ماو ەبیکە ی، ەردوکیانت دەرخواردی بەفر

نەدا؟

گوټی:

وازم لی بهینه، کارم بهوان نیه، یهک دوو قسم له گهل
ئه سپه شنی هه یه.

گوټم:

بوهسته، له دهستم ده رناچی.

گوټی:

هینده له سهرم راوهسته، تا دوو قسم له گهل
ئه سپه شنی دهکهم. دواپی چی دهکهی، گهر دنت خوش و
ئازاد بی.

که می ساردبوومه وه، دهستم شلبوو، بهرمدا. چوو
دهستی له ملی کرد، دهستی به بژیدا دههینا، ماچی
دهکرد، بونی دهکرد و دهکرووزایه وه:

وای بونی مریه مت لیدی، گیانه کهم ئه وانت گه یانده
کوئی؟ جتیان گهرمه، سهرمایان نابی؟

به کول دهگريا و له چۆکی خوی دهدا:

من له خۆم خوش نابم، چ گوناحیکی گهرهم کرد، چ
ناپاکیه کم کرد، پاکنابمه وه. نه به بهفر، نه به ئاگر، به هیچ
پاکنابمه وه.

له ناو ئاخوڤه كه دانىشت و دهستى به ورته ورت كرد.
به شيوه يه ك دودا هيچى تينه دهگه يشتم. له پېر هه ستايه وه
و به روڤكى گرتم:

بمكوژه، پياوى چاك به بمكوژه، ئه گهر ده ته وئ
به هه شتت مسوگهر بئ، نووڤى خه نجه ره كه ت له سه ر
دلم راکه.

گوتم:

تازه به كوشتنى تو هيچ له هيچ ناگوڤڤڤ.

گوته:

دهگوڤڤڤ، برا دهگوڤڤڤ، تو به هه شت و دهه ستيڤنى.

گوتم:

ئه و به هه شته م ناوئ، له رئي خوينى تووه بيگه مئ.

گريا و خوئ به زهوى دادا، هه لمستانده وه و به زور
له ته ويله كه م هينا يه ده رڤ و ره وانه ي مالم كرده وه.

پشتى چهند روژئ بابى مريه م به دلى دارمال له
كه سه ر و كوڤانه وه گيانى سپارد. راسپارده كه م به جيهينا
و گه ياندمانه لاي ژنه كه ي و نزام خويند كه مريه م
هه رگيز خه ونى له و شيوه يه نه بينيته وه. دايكى هه سه ن
هه سه نيشى مردبا، هه ر هينده شيوه نى بوئ ده كرد. ژن

و کچی ئاواپی بهکۆل دهگریان. قژیان دهپنیهوه و
سینگیان دهکوتا. بهلام گریان پتر بۆ چهسهن و مریه
بوو. ئاخر ههموو پینانوابوو مردوون و بوونهته خۆراکی
گورگ و چهقهلان.

کوشتیهی مریه میشت له یهکههه رۆژی پرسه، نیشانهی
شیتایهتی لێ ده رکهوت. کههه به مال و ئاواپی دهکهوتهوه.
دیتبوویان شهو له ئهشکهفتی ئهوین دهمایهوه.

رهشههی داها، سههما و سۆله شکا. براکان، باران
و با، دلایان نههم بوو که ئالهکۆکی خوشکیان شوو به
بهفر بکات، بهلام دواپی چی!

دایکی چهسهن گازیکردم:

دلهم ههزاره دهکات، زۆر دهترسم کوپهکههه و
بووکهکههه به دهردی بهفر و ئالهکۆک بچن.

گوتم:

مهترسی، نه مریهه ئالهکۆکه، نه چهسهن بهفر، ئهوان
ههوکه له باوهشی یهکترن.

ههر ئههه رۆژه ئهسپهشی بزرهههه، دلهم تریواندی،
دایکی چهسهن گوتی:

كوپم، ئەسپەشىش وەك من شتىكى زانيوۋە. دە بەرت
مرم، تا كار لە كار نەترازاوۋە، شتى بکە.

كوشتەى ليرەش لە ئاوايى نەمابوو، پتر ترسام.
گزنكى نەدابوو گەيشتمە مالى ھەنگەوان. گوتى:

دەمىكە رۆيشتون، ئىستا دەبى گەيشتبە شار و
گەرابنەوەش.

گوتم:

ئەسپەكەيان نەھاتۆتە ئىرە؟

گوتى:

نەمدىوۋە، بەلام دويىنى شەوئى لەو پىشتەوۋە گوتىم لە
حىلەيى بوو، ھەو نەبووبى!

مايىنىكم لە ھەنگەوان خواست. رۆژ زەردەى مابوو،
شارم لى دەرکەوت. بەو شەوۋە سەردانى يەك يەك ئەو
مالانەم كرد كە پىموابوو مېواندارى ھەسەن و مريەميان
کردبى، نەبوو. كەس نەيدىتېوون. دوو شەو و رۆژىك بە
شاردا گەپام، سۆراخيانم نەزانی.

رۆژى دوايى بەرىكەوتم. رىم گۆرى، دامەوۋە رىنى
رووگە. رووۋە و گوندى ئەشقىا، ئەو گوندە لە سەردەمى
ئۆسمانى ئەشقىاي زۆر بوو، بۆيى تا ئەو دوايىش زۆر

کهس به ئه شقيا ناويان دههينا. دلم گوتي رهنگي پهنایان
 بو ئه وي بردي. له وي دوو سي کونه ئه شقيام دهناسي،
 پشتري له دهستهي حهسهن بوون. پتوهنديشيان هر
 مابوو. ئه شقيا کهوتوته ئه و دهستهي به پشتري ناسراوه،
 دهستي چهپي ري، هيندهش له ري دوور نيه.

روژهکهي خوش بوو. رهشهمي له سهر بارکردن بوو.
 زهوي چاوهپتي خاکه ليتويهکي کهسک له ههموو سالان
 کهسکتری دهکرد. بهر له وهي بگهमे ئه و ريچکهيهي
 دهتباته وه ئه شقيا، له بهري گردهکه وه ههندي رهشاييم
 دي. ههستمکرد په شيتوييهک ههيه، شتي قهوماوه. ئه و
 گردهي کهوتوته دهستي راست، تهواوي له ري دووره.
 دلم ههزاره ي کرد، نزام خويند دووربي له مريهم و
 حهسهن. نزیکتر بوومه وه، گويم له حيله ي ئهسپ بوو.
 ديسان حيلانديه وه، چاوم گيرا چ ئهسپ ديار نيه. بهلام
 به حيله ناسيمه وه، هه و بوو، ئهسپه شتي مالي حهسهن
 بوو. ئه و ئهسپه حيله يهکي تايبهتي هه بوو، له هيچ حيله ي
 نه دهچوو. له ناو رهوه يي ئهسپ و ماین حيله ي وي
 دهناسرايه وه.

سهری ماینم به لای گرده سووراند. تاوي راوهستام.
 دیتم کورپژگه يي رووه و من دهبهزي، وهک گورگ
 راوينابي وابوو. پرسيم:

چ بووه؟

شپرزه و شپوابوو. به هه وکی مشت له هه نسکه وه:

شه پ بوو، شه پ.

پرسیم:

کئ له گهل کئ؟

گوتی:

شه پری له شکر و ئه شقیا.

پرسیم:

ئه شقیاکان کئ بوون؟ یه کیان ژن بوو؟

زمانی تیکئالا، شتیکی گوت تینه گه یشتم. له و ساته
سه رم گیزی خوارد. دنیا له بهر چاوم تاریک داهات.
هه ستمکرد به لادادیم. هیندهم له بیره، که سیک چۆته بن
پیلی برینداریک، خوین به رانیدا دیته خواری. برینداره که م
ناسیه وه، کوشته ی لیره بوو.

له ژانی سه رم به هوش هاتمه وه. ده ستم بۆ سه رم
برد، پیچرا بوو. چاو هه لدینم، ئیره کوینه؟ ئه وانه کین؟ له
هۆدهیه کم ژن و پیاویکی به سالد اچوو به سه رمه وهن.
کوپیژگه یه کیش له سه ر ده رگا چاو سه ر پریژ له خوین

راوه ستابوو، ناسیمه وه، ئه وه بوو هه واله گوژارکیه که ی
دامی.

تیگه یستم ئیره ئاواپی ئه شقیایه. کاتی له سه ر ماینه که
به ربوومه ته وه، سه رم به به ردیک که وتوو و شکاوه.
ئه وان پیشتري منیان دیوه و ناسیومیانه ته وه و زانیویانه
هاوپی حه سه ن و مریه مم، هه لیانگرتووم و تیماریان
کردووم.

خولیاى گوندی ئەشقیات کەوتە سەر، پیری
 گێرانهوت داخست و کەوتیە رێ. بە ھۆی گردهکەوہ بە
 ئاقاری ئەشقی کەوتیەوہ. لە راستی گردهکە لاتدا و
 راتگرت و دابەزییت. بە خەیاڵی خۆت شوینەکە شوینی
 راوہستانی پیری گێرانهوہ و ماینەکە یەتی، ئەو شوینەى
 سەد سەل لەمەوبەر لێی لە ھۆش خۆی چووبوو.
 ھەستکرد حیلەى ئەسپەشنى دیتە گویت.

سواری تپومبیل بوویتەوہ، بە دەستی چەپدا
 سووپایتەوہ. ئەو جادەى ھەر دەبن ئەوہ بێ کە لە
 سەردەمى پیری گێرانهوہ رێچکەیی بوو. ئێرەش دەبن
 ئەشقی بێ. ئیستا ئەو ناوہ لە ناو ناوان نەماوہ و کەس
 بەو ناوہ ناوی ناھێنن. ھێ لە ھەندیش ھیچ سیمایەکی
 گوندی پتوہ نەماوہ. لێرە و لەوێ لە کەلێنى داروباردا
 چەند کۆشکیکی تازە دیارن، دەوریان تەیمان و
 سیمبەندە. ھێ لە چەند باخچەوان و پاسەوانی ویناچی
 کەسیان تێدابی. گەرایت لە پەناى کۆشکیکی گەرورەوہ

شەش حەوت خانووی گچکە ی هەژارانە دەرکەوتن. هەبێ
نەبێ گوندی ئەشقیایە. پیاویکی بەتەمەنت دواند:

تۆ سەربردە ی حەسەن و مریەمت بیستوو؟

بە پێکەنینەوه:

مەبەستت من و ژنەکەم؟

گوتت:

چما ئێوەش ناوتان حەسەن و مریەم؟

گوتی:

ئەدی، لێرەوه تا دەگەیتە بەستی هەنگوین، سەد ژن و
مێرد هەن بە ناوی مریەم و حەسەن.

گوتت:

من مەبەستم حەسەن و مریەمی کۆنە.

گوتی:

ئەها، ئەوانە ی لە بن ئەو گەردە ی ئەو بەر کەلەکە
بەردیکیان بە ناوەوهیە.

گوتت:

بەلێ

گوئی:

ئەگەر دەتەوئ سەربردەیان بزانی، لاوکیک هەیه کەم
کەس بیستووێتی، من هەمە. لادە پیاڵە چایەکی
دەخۆینەو و پێکەوێ گۆیی لێ رادەگرین. لە ناو
نەوارەکاندا بە دوای هەسەن و مریەمدا دەگەرا.

گوئی:

رەنگبێ هەر ئەو لاوکە بێ کە منیش بیستوومە.
لە مۆبایلەکەتەو لاوکەکەت بۆی لێدایەو.

گوئی:

خۆیەتی.

پرسیت:

هەر هێندەیان لە بارەو دەزانی!

گوئی:

ماخرا، هێندە کەمە!

ژنەکە هەلێدای:

بە خودای لاوک و حەیران جێی متمانه نین.

پرسیت:

چۆن؟

گوتى:

زۆر جار سەربردەكان دەشتوینن. وەك خۆيان
نايگێرنەو، زۆر شتى لى دەپەرینن، شتى تى دەخزینن.

گوتت:

تۆ بلىی لە حەسەن و مریەمیش وایان کردبى؟
شتىکیان لە بارەو دەزانى؟

گوتى:

هێندە دەزانم سەربردەى ئەوان بەو شتوێ نەبوو کە
لاوکە کە دەیگێریتەو.

پرسیت:

ئەدى چۆن بوو؟

گوتى:

وہبیرمدى ئەشقیایى هەبوو. چەند شەوئى مێواندارى
ئەو دوو ئەویندارەى کردبوو. لە نزیکەو و بە چاوى
خۆیشى شەرى سەر گەردەکەى دیتبوو. گێرانیو وەى
زۆر جیابوو لە هی ناو لاوکان. من شەوێک هەر لەو
ئاواییە دیتم، حەسەن و مریەمى دەگێرایەو. گێرانیو وەى
وى ئەشکەفتى ئەوین و بەستى هەنگوین و هەلۆى

فریادپرس و ئەسپی بالداری تیدا بوو. هی وی ناپاکی و
 شیتبوونی دوو سس کەسی تیدا بوو. شەری سەر
 گردهکەش شەری ناو لاوکەکە نیه. داخی گرانم لەبیرم
 نیه چۆن چۆنی هەسەن و مریەمی دەگێڕایەو. هێندە
 دەزانم زۆر جیاوو لە هی ناو لاوکان. من چ باوەرم بەو
 لاوک و هەیران و بەندانه نیه. هەر هەسەن و مریەم نا،
 کەریم و سستی، ئەسمەر و مامەر، عەدله خان و دەرویشی
 عەفدی و ئەوانیدیش وەکوو خۆیان نەگوتراونەتەو. لۆیه
 لە لاوکان لە دووی هەسەن و مریەم مەگەرئ، بی هۆیه.

پرسیت:

ئەو ئەشقیایەیی باسی دەکەیت، گەنج بوو، پیر بوو؟
 ئەو کاتەیی من دیم، چوو بوو تەمەنەو. رەنگبی
 شەست و شتی بووبی.

گوت:

نەتزانێ چی بەسەر هات؟ کوژرا، یان خۆی رادەست
 کردەو؟

گوتی:

نازانم، باوەرناکەم خۆی رادەستکردبێتەو. چوونکە
 بیستبووم ئەو سویندی بە خوینی سەر گردهکە
 خواردبوو، تا لەشی تنوکی خوینی تیدا بی، تەنگی

ئەشقیایی لە شان نەکاتەو. ئەوجا بە قسەى ئەو بئ،
حەسەن و مریەمی ناو لاوکان فری بە سەر حەسەن و
مریەمی راستیەو. نیه.

حەسەن گوتی:

ئەو قسانە ناخوات، ئەو هی هەیه، حەسەن و مریەمی
ناو لاوکانە.

مریەم بە توورەییەو:

لۆ خۆت هەر وا بلی.

باتدایەو، سەریکت لە گردی خوین و کەلەکە بەردەکە
دا و گەپایەو و چوویتەو گز پیری گنرانهو.

ده دوازده رۆژئ له مه و بهر لیره وه له نیوه شه ودا
 به ره و شار كه و تنه رى. پیرى له ده می مالنوستان
 خویان به مالى مه دا كرده وه. بهر له رۆشتن هینده بى
 واز و كز دیار بوون، به دیتنیان كزهت له جهرگه وه
 ده هات. له هاتنه وه دلیان هیند خوش بوو، له خوشیا
 لیویان نه ده گه یشته وه یهك بۆ گۆتته وه ی قسه ی
 دختوره كه. گریى سینگی مریه م شتیكى وا نه بوو جیى
 مه ترسى بى. وای، چۆن گه شابوونه وه، له شیوه ی گۆل،
 گۆلیكى رهش، گۆلیكى زهرد. وای، چهند شیرن و جوان
 بوون، له ههنگوینی رهش و زهرد ده چوون. من پێشترى
 نه مدیتبوون، ته نها ناوم بیستبوون. به دیتنیان شاگه شكه
 بووم. حه یف، حه یف... هه رى وابوو، سبه ی شه وى به ره و
 به ستى ههنگوین هه لكشین. کویراییم دایم، مریه م
 دووگیانیش بوو، ده مگۆ:

کیژم، بلێ حه زت له چیه؟

به بزه ی ناسكه وه:

پله، هیچ، مه گیرانی به ماچه وه ده که م.

خودا ناپاک و زماندراو بهر گولله ی جامبیزار بدات...

من ئەها لیتره خه وتبووم. دیتم گه له گورگی هاتن،
دهوری مه په کانمیان دا. زاریان به شیوه یی به شکر دبووه،
گای پیوه دهچوو. خه نجه رم هه لکیشا، رامنه وه شان دبوو،
زرمه یه کی گه وره هات. له زرمه که وائاگا هاتم.

زۆر ترسام، هه ستام سه رم به ده ریذا داگرت،
به ره به یان بوو. چوومه لای هۆلی مه پان، هیچ له گوپی
نه بوو. گه پئی به ئاوا ییدا گه پام، دنیا بی هه ست و خوست
بوو. هاتمه وه مائی، وه ک خودا له دلی نابم شستی
دهقه ومی، به جی نه ده که وتمه وه. چوومه وه ده ری،
هه ستمراگرت، دهنگی دوو سنی کوخه م بیست. دنیا که می
رووناکی تیکه وتبوو، چه ند ره شاییه کم دیت. دلنیا م بووم
دهوری ئاوا یی گیراوه. به پرتاو هاتمه وه ژوری، گازی
حه سه نم کرد، مریه م زووتر وه ئاگا هات. خیرا خویان
پیچایه وه، گوتی:

بۆ ئیمه هاتوون، تا زووه ده بی ده ربچین، نابی ئیوه
تووشی کیشه بن.

گوتم:

وا مه که، مردن و ژيانمان پيکه وه.

مريهم گوتی:

ئيمه مالی کهس کاول ناکهين، ده پوين.

ئوان ده رپه پين و زوری نه بردبووه تهق و هوپ.
ئەشقیا کۆنه کانی ئيره که ئیستاش دلّیان بۆ ئەشقیایی
لیدەدا، ئەگەر چهکیان هەبا، لە سەر ئەو دوو ئەشقیایە
دەهاتنە دەنگ و رووداوەکە وا نەدەکەوتەوه. ئاخ، ئاخ،
حەسەن هەلە ی کرد، تەفەنگی بۆ مریهم پەیدا نەکرد. ئەگەر
دوو تەفەنگ با، شەپەکە وا نەدەکەوتەوه. گویم لیبوو،
مريهم دەيگۆ:

چەندی زوو تەفەنگیکم بۆ پەیدا بکە ی، درەنگە.

حەسەن بە هیمنی:

پەلەت نەبێ، تەفەنگیشت دەبێ.

مريهم سەری بادەدا:

تا دەستم دەگاتە تەفەنگ، کار لە کار دەترازی.

حەسەن:

دلت هیچ نەکات، ئیستا تەفەنگیکمان سەر و زیاده.

مريهم:

دلم وا نالئ.

ئای له دلی مریه م، بهر له روودان، دهتریواند.

کورپژگه که گریان و گیرانه وهی له دایک و بابی
وهرگرته وه. به هه وکی پر هه نسکه وه، رووداوه که ی ورد
و باریک گیرایه وه:

حه سه نم زور خوشویست، حه زمه کرد هه میسه به
دوايه وه بم. کۆله پشت و فیشه کی بۆ هه لبرگم. له کاتی
خه وتنی بیه تۆبه تداري. تکام لی کرد له گه ل خویانم بیه ن
و منیش بیه ئه شقی، گوتی:

کاکۆ، هیشتا ماوته بهرگه ی ئه شقیایی بگری، که می
گه وره تر به، هه ینی...

گوتم:

بهرگه ده گرم، تۆ فیری ته قه کردن و نیشانشکینیم بکه،
ئهوی دی له سه ر خۆم.

گوتی:

باشه، ئیستا که میکت فیرده که م، به لام له گه ل خۆمت
نابه م.

تفه نگه که ی هینا، فیری کردم چۆن فیشه کی ده خه مه
به ری، چۆن ده ریده هینم، چۆن سوارده کری و په نجه

دهخه يته سهر په لاپيټکه، چوڼ چاو به سيړه وه دهنيت و
نیشانه دهگری.

هری پندام که دواي دوو سالی دی به نه شقيا
وهرمبگری و به گهل خویم بدا. به لام من له دلی خوّم وام
دانا، به زوریش بن به گه لیان بکهوم و چاوه پری دوو
سالی دی نه کهم. وای خودایه تو چیت به سهر نیمه هیتا!

خوّم پیرانه گیرا، به دواياندا چووم. حه سهن تیخوړیم:
+ کوړه، بکه پړیوه.

- منیش دیم.

+ ده لیم بکه پړیوه، نه گه پړیته وه فیشه کیکت پړیوه دهنیم.

ساردبوومه وه، ویستم بکه پړیته وه، نه متوانی. خوّم
دواخست و به پندزه که و تمه دوايان. دایانه وه دهو نه و
کهندهی خواری. له ویوه ته قه یان لیکرا، رییان گوړی.
ته قه یان له سهر بوو، حه سهنیش ته قه ی کرد. به قوونه
شهر له رییه که په پړینه وه. من له و ته نیشته وه، ته واوی
دوور له وان، به پیی نه وان غارمده دا. چاوّم لینه، حه سهن
ناوه ناوه راده وهستی، فیشه کی ده ته قینی. گه یشتنه بن
گرده که. دنیا ته واو رووناکبوته وه، له چند تفته نگه وه
گولله یان بق ده چی. من به و دیودا سوورامه وه، گه یستمه
سهر کرده که. نه وان که من له خوار من له ناو قوړتی

سەنگەريان گرتبوو. پېرانه گەشتبووون بگەنە سەر گرد.
 تەماشادەكەم لەشكرى سەرباز و پۆليس لێرە و لەوێ لە
 سەر زگ راکشاون و تەقە دەكەن. من دەلێم چل تۆ بلى
 پەنجا دەبوون. حەسەن ناوہ ناوہ فیشەكى دەتەقینى. وا
 دیارە فیشەك بە خۆرا نادا. ئەگەر نەشپىكى، لە بن
 سەريان تۆز ھەلەستى و مەرگیان پیشاندەدات و
 دەكشیئە دواوہ. شەر گەرمە، شەر تیرە و تیری تیناچى.
 من خۆم داوہ تە پەناى بەردىك و لە سەر زگ راکشاوم.
 ھێندە لییان دوورنیم. بە بەر چاومەوہن، گویم لە قسەیان
 دەبى.

مریەم دەلى:

ئاگادار بە، دەیانەوئى، لە پشتمان بسووپێنەوہ.

حەسەن دەلى:

مەترسى، ئاگادارم، ھیچیان بە زیندوویتی
 ناسووپێنەوہ.

چاوم لێیە، ئەو چەند كەسەى نیازى سووپانەوہیان
 ھەبوو، بە گوللەى حەسەن ھاواریان لى ھەستا و كەوتن
 و لە سەر قوون سووپان. كەسى دى نەوێرا خۆى
 تاقىبكاتەوہ.

گویم لایه که سیک له ناو له شکره وه، به دهنگیکی
نیرانه گازدهکات:

حه سهن، دهړچوونت نیه، خو راده سته، گیانت
پاریزراو ده بیت.

به ره وهی هسه ن زار هه لینی، مریه م به دهنگیک که
له زاری هیچ ژنیکه وه نه مبیستبوو:

نه گهر ناتانه وی دایک و خوشک و ژنه کانتان کۆستیان
بکه وی، منداله کانتان هه تیو بن، به ری خوتاندا
بکه پینه وه.

له شکر به ریژنه ی گولله وه لامی مریه میان دایه وه.

حه سهن به دهنگیک که دار و به ردی هینایه له رزین:

نیوه مهرگ هه لیگرتوون، تاقتان لیده بېرم، یهک له دوی
یهک ده تاننیرمه دۆزه خ.

ئاگام لایه مریه م له ناو قورته که به چه قو خۆل
هه لده که نی و مسست مسست له پيش خویان رۆدهکات.
خۆزگه م خواست منیش لایان بم و یارمه تیان بدهم، به لام
چۆن بکه می؟ له جیی خۆم بجوولیم، به گولله یی جیم
ده بیته نه و جی.

تفهنگی حهسهن دوو سئ چهکداری تری
پهله واژکردهوه. بهلام خوین بهر چاویانی گرتووه و
ناکه پینهوه. ههر یهکه وه له شوینی خۆیه وه به زمانی
خۆی هه پروگیف دهکات: عاره بی، تورکمانی، فهله یی،
کوردی، ئینگلیزی...

مریهم دهلی:

حهسهن، دهسته لینه، زوو زوو بتهقینه، وا نزیک
دهبنه وه، ئه گهر ماندووی، تفهنگه که تم ویده.

حهسهن:

گیانی من، من له شه پر ماندوو نابم، بهلام ده بیت
دهست به فیشه که وه بگرم. هینده مان نه ماوه، ده بیت وا
بکه م که به فیشه کئی دوو که س بیخم.

وای خوایه، ئه وه من چ ده بیستم، له کوپوه
بسوورپیمه وه و خۆم بگه یه نمه کوژراویک و خهریته ی له
شان بکه مه وه و بگه پیمه وه؟ ناکرئ، ئه وه ئه سته مه.

له خه یالی دۆزینه وه ی ریگه یه ک بووم، دیتم
ئه سپسوارئ له دووره وه باشووکه یی دئ. به که لینی
داراندا ده به زئ. پئی به زهویه وه نه ماوه، بالی گرتووه.
ئه سپ حیلاندنی حیلاندی، شه پرکه ران حه په سان.
په نجه یان له سه ر په لاپیتکه سارد بوو. ده ستیان له رزی.

تەقە بىرا. ئەسپ گەيشتە نىۋان مەن ۋە ھەسەن ۋە مەريەم،
ھىۋاشى كىردەۋە. بەلام لە ھىلاندىن نەكەۋت. دىتم
سوارەكە جۆرۈكى ھەلدايە ناۋ سەنگەرەكەيانەۋە ۋە بالى
گرتەۋە ۋە دىار نەما. ئەسپەكە زەرد زەرد، لە رەنگى
ھەسەن ۋە فۆتەكەي سەرى مەريەم. پىتۈك پىتۈك
رەشىشى تىدابو، رەش رەش لە رەنگى گۆناي مەريەم ۋە
كراسەكەي بەرى ھەسەن. سوارەكەش رەشى پۇشپۇش.

دىتم مەريەم زاركى جۆرۈكى كىردەۋە ۋە بە دەنگى بەرز:

ھەسەن گيان، فېشەكە فېشەك...

ھەسەن:

ئىدى تاقىيان لىدەبىم، جوانم نەدى، پىدەچوۋ
ئەسپەكەي خۇمان بى.

مەريەم:

نازانم، مەن ھەر نەمدى.

ئەسپ رۆيى ۋە تەقە دەستىپىكرەۋە. شەپ گەرمە،
ھەسەن كەم فېشەك بە فېرۈ دەدات. بەلام لەشكر بىنى
نايى. ۋا دىارە ھىزى پىشتىۋانىيان بۇ ھاتوۋە. ئاگام لىيە
مەريەم دەيەۋى خۇي بۇ ھەسەن بىكەتە چەپەر، ئەۋىش
رايدەكىشىتەۋە پىشت خۇي. مەريەم دەلى:

حه سه ن گیان، من ده بی پیش تو بمرم.

حه سه ن ده لی:

گیانی من، واز له و قسانه بهینه، هیچمان نامرین. ببینه
یهک یهک هه لیانده گرم، دلنیا به قرانیان تیده خه م.

مریه وازنا هینی و هه ولده دات په نای لیبکات و له
جیاتی وی گولله بگپرته وه. دیسانه وه ده نگیک له ناو
له شکره وه:

حه سه ن:

هیشتا ده رفعت ماوه بو خو راده سترکردن، نه وه دوا
ئاگادار کردنه وه، خوینی خوتان له ملی خوتان:

حه سه ن و مریه م پیکه وه:

نامه ردینه، ئیوه نازانن هاتوونه ته شه پی کن، ئیره
ده بیته گوپستانان.

وای خوایه، چیت پیشانی من دا! مریه م به لادا هات.
حه سه ن دهستی له له شی گیرا، ته ماشای ناو له پی خوی
کرد، خوینی دی. نه پاندی، وهک شیرری بریندار نه پاندی.
ته قه ی کرد، قل قل هاواری لی هه لده ستاندن و په له واژی
ده کردنه وه. به خوی نه وه ستا، هه ستایه وه، به پیوه
شه پی کرد، هیژه ی به له شکر کرد.

خودایه، خودای که سی بی که سان، فریشته یی بنیره،
برینه که ی مریه م بیچی، هینده خوینه ی له بهر نه روات،
من هیچ له ده ستایی.

ئای خودایه! حه سەن لاربۆوه، که و ته سەر مریه م.
ته قه وه ستا. له شکر هیواش هیواش به پارێزه وه له
سه نگەر نزیک ده بوونه وه. من بهر چاوم تاریک بوو،
هینده ی نه مابوو ببووریمه وه. له پەر له سه نگه ره وه دهنگی
فیشه کی هات. چاوم کرده وه، مریه م بوو. شه ری کرد،
وهک بلێی ئه وه نه بوو بی گولله ی ویکه وتی. وا دیاره نزام
گیراوه و خودا فریشته که ی ناردوه.

مریه م ته قه ی کرد. به بهر چاومه وه چوار پینجیکی
پینکا و په له واژیکردنه وه. له شکر کشانه وه. له دووره وه
سه نگه ریان گرتیه وه و له چه ند تهنگی که وه گولله ده هات،
مریه م ته قه ی ده کرد و جوینی ده دا. له و کاته حیلە ی
ئه سپه که هات و په یدابۆوه. ئه وه جاره سواره که ی له گه ل
نه بوو. حیل حیلاندی و ته قه وه ستا. ئه سپ تاوی به دیار
حه سەن و مریه مه وه راوه ستا، ویده چوو بلی: سوار بن.

ئه وان هه ست و خوستیان له بهر بر. له شکر ته قه ی
له ئه سپ کرد. ئه سپ بالی گرت و بزربوو. ده مویست
خۆم بگه یه نمه ناو سه نگەر و تهنگی به ربۆوه ی دهستی
مریه م هه لگرمه وه. گولله بواری نه ده دا. له شکر به

حه سه ن گيان، من ده بن پيش تو بمرم.

حه سه ن ده لي:

گيانی من، واز له و قسانه بهينه، هيچمان نامرين. ببينه
يهك يهك هه ليانده گرم، دلنيا به قرانيا ن تيده خه م.

مريه م وازناهيئي و هه ولده دات په ناي ليتكات و له
جياتي وي گولله بگيرپته وه. ديسان ه وه ده نكيك له ناو
له شكره وه:

حه سه ن:

هيشتا ده رفعت ماوه بو خو راده سترکردن، ئه وه دوا
ئاگادار كړدنه وه يه، خويني خو تان له ملي خو تان:

حه سه ن و مريه م پيكه وه:

نامه ردينه، ئيوه نازانن هاتوونه ته شه پري كن، ئيره
ده بيته گوړستانان.

واي خوايه، چيت پيشاني من دا! مريه م به لادا هات.
حه سه ن ده ستي له له شي گيړا، ته ماشاي ناو له پي خوي
كرد، خويني دي. نه پاندي، وهك شيړي بريندار نه پاندي.
ته قه ي كرد، قل قل هاواري لي هه لده ستاندين و په له واژي
ده كړدنه وه. به خوي نه وه سستا، هه ستايه وه، به پيوه
شه پري كرد، هيړه ي به له شكر كرد.

خودایه، خودای که سی بی که سان، فریشته یی بنیره،
برینه که ی مریه م بیچی، هینده خوینه ی له بهر نه روات،
من هیچ له ده ستانی.

ئای خودایه! حه سەن لاربۆوه، که و ته سەر مریه م.
ته قه وه ستا. له شکر هیواش هیواش به پاریزه وه له
سه نگر نزیکه بوونه وه. من بهر چاوم تاریک بوو،
هینده ی نه مابوو ببووریمه وه. له پڕ له سه نگره وه دهنگی
فیشه کی هات. چاوم کرده وه، مریه م بوو. شه ری کرد،
وهک بلتی ئه وه نه بوو بی گولله ی ویکه وتبی. وا دیاره نزام
گیراوه و خودا فریشته که ی ناردوه.

مریه م ته قه ی کرد. به بهر چاومه وه چوار پینجیکی
پینکا و په له واژیکردنه وه. له شکر کشانه وه. له دووره وه
سه نگر یان گرته وه و له چهند تفهنگیکه وه گولله ده هات،
مریه م ته قه ی ده کرد و جوینی دها. له و کاته حیلە ی
ئەسپه که هات و په یدا بۆوه. ئه وه جاره سواره که ی له گه ل
نه بوو. حیل حیلاندی و ته قه وه ستا. ئەسپ تاوی به دیار
حه سەن و مریه مه وه راوه ستا، ویده چوو بلی: سوار بن.

ئەوان هه ست و خوستیان له بهر برا. له شکر ته قه ی
له ئەسپ کرد. ئەسپ بالی گرت و بزربوو. دهمویست
خۆم بگه یه نمه ناو سه نگر و تفهنگی به ربۆوه ی دهستی
مریه م هه لگرمه وه. گولله بواری نه دها. له شکر به

تەقەکردن و پارىزه‌وه گەيشتنە ناو سەنگەر، پىلى
حەسەن و مەريەمیان راکيشا، ئەوان گيانیان لە بەر مابوو.
گویم لایوو گازى يەکتريان دەکرد:

حەسەن، حەسەن...

مەريەم، مەريەم...

من حەپەسابووم، نەمدەتوانى هەستەوه. پىم گۆد
بووبوو، زارم شكا بوو، چاوم هيجى نەدەدى. نازانم
چەندى پىچوو، پىم جوولەى تىكەوت. خۆم غلۆرکردەوه
و گەيشتمە ناو سەنگەرە خويناويەكەى حەسەن و مەريەم.
دېتم تەنگەكەى حەسەن هەر لەويە، دياربوو، لەبيريان
چووبوو بيبەن. هەوريەكەشى بەجىمابوو. هەلمگرتەوه و
شۆرپوومەوه. بە ناو خوینی لەشکردا گەيشتمەوه سەر
رئ، ئەوه بوو، لەوئ تووشى تۆ بووم.

كوپىزگە بە كول گريا و گوتى:

من هەر دەبى تۆلەى ئەوان بکەمەوه.

گوتم:

لەشکریکيش کوشتوب بکەى، تۆلەى ئەوان ناکریتەوه،
جىنى ئەوان بە هيج پرنابیتەوه.

ژنەكە بە گریانەوه:

ئۆيۈ چى دەلەين! دلم دەلى ئەوان نامرن و دەگەپىنەوہ.
مندالەكەيان دەبى و لە باوہشى دەگرن.

بەيانى دابوۋ نەدابوۋ، كەوتمە پى. كوپىزگە زۆر
كوشا لەگەل خۇمى بىيەم، نەمبەرد. نيوەپۇ گەيشتمە شار.
لە ھەندى گەپەك دەنگى شىن و رۇپۇ دەھات. ھەر
كەسە و سەردوولكەى بە كەسىكدا ھەلدەگۇ. بەلام دەنگى
(ھەسەن رۇ، مریەم رۇ) ھەموو شىوہنەكانى داپۇشىبوو.
ماينەكەم بىردە خانىك و چوومە بەر دەم سەرا.
خەستەخانەكەش لە نزىكە وى بوو. ئەو ناوہ خامۇش،
بۇنى خويىنى لىدەھات. سەرىكم بە خەستەخانەدا داگرت.
جمەى دەھات لە برىندار. ديار بوو ھەموويان برىندارى
شەپەكەى دويىنى بوون. زۆر چاوم گىپا، ھەسەن و
مريەم نەدیتەوہ. كوشتەى لىرەشم بەر چاۋ نەكەوت.

لە بەر دەرگا دوو سى ژن بە چپە لە كوژراۋ و برىندار
دەدوان:

- سى كوژراۋ و ھەقدە برىندار.

- نا كچى، ھەقدە كوژراۋ.

- وا نىيە، كوژراۋ زۆر زىاترە لە برىندار، زۇريان
خەلكى ئىرە نەبوون، بىردىنانەوہ.

- كچى دەلەين حەسەن و مريەم نەمردوون، پۆليس
بردوويانن.

- نا، ئەو تەرمانەى شەوئى ناشتيانن، دووانيان
حەسەن و مريەم بوون.

- بە چى دەزانى؟

+ من دەمىدى چوومە گۆرستان، لە پەڤگەى گۆرستان
دوو گۆرى تازەم دى، وابزانم گۆرى ئەوانن.

- باوەپناكەم، لەگىنە بۆ تىبزرکردن بى.

- وای بە گۆرى گۆريان بى، چاوى حوكمەتيان
شكاند.

- بەر نەفرەتى خودا بكەون، چۆن دلەيان هات ئەو دوو
ئەويندارە، ئەو دوو عەگىدە لە خوین بگەوزيئن.

گريام، زۆر گريام. رىي گۆرستانم گرتە بەر. دوو سى
پۆليس لە نىو خۆيان باسى شەپەكەى دويئيتيان دەکرد.
يەكيان دەيگوت:

چەندمان لى كوژرا و بريندار بوو، گرنگ نى، گرنگ
ئەو، ئەشقىا نەما، تۆويان بپايەو،

لە گۆرستان نزيكبوومەو. پياوئى لە پيشم دەپۆيشت،
بە رۆيىن ناسيمەو. گازمکرد، هەو بوو، بارامى

ههنگه وان. باوه شـمان پـنـکـدا کرد، تا ماوه یه ک له بهر
گریان هیچمان زارمان نه گه را. گه یشتینه سهر دوو گۆره
تازه که، پرسیم:

ده بی گۆری ئه وان بن؟

گوته:

بلیم چی، ویده چی.

گوتم:

بیستم ئه وان نه مردوون.

گوته:

منیش وام بیستوه، نازانم، وا چاکه شه و بیین و
گۆریکیان هه لدهینه وه تا پنبکه وین.

گوتم:

وا ده کهین.

من ورد و باریک گۆپانه وهی کۆریژگه کهی گوندی
ئه شقیام بۆی گۆپایه وه، ئه ویش گوته:

دوینن له کاتی هینانه وهی تهرم و برینداره کان من له
نزیك سه را بووم. پۆلیس ئه و ناوه یان ده ور دابوو،
نه یانده هیتشت کهس لیان نزیکه ویتته وه. پیموایی ژماره ی

بريندار و كوژراو خوى له حهفتا دهدا. من سه‌ره‌تا نه‌مزانى ئه‌و شه‌ره له‌گه‌ل حه‌سه‌ن و مريهم بووه. دهنه خو‌ش‌م له‌سه‌ر دانابا، ده‌بوو پي‌يكه‌وم داخوا ئه‌وانيان له‌گه‌له‌ يان نا. حه‌يف دره‌نگ زانيم.

شهو درهنگانیش که ده دوازده تهرمیان هینابووه
گورستان، من فریانه که وتم. تا گه یستمی ناشتیبوونیان.

گوتھ:

ئەگەر نەشمانتوانى گۆرەكانيان ھەل دەينەو، ئەو يەك
دوو رۆژە خۇمان لە گۆرستان دەگرين و پىندەكەوين.

گھومتی:

هه‌ندى له كوژراوه‌كان هى ئيره نين و ليره‌يان
ناشتون. هى له هه‌ندى، سبهى هه‌رچى ژنى شاره
ده‌رژينه سه‌ر ئه‌و دوو گوپه، ئاخ‌ر ئه‌وان به‌ گوپى
حه‌سه‌ن و مربه‌مى تنده‌گه‌ن.

ئىمە لەو قىسانە بووين، كۆپىڭگەي خۇمان پەيدا بوو.
خۇي بە گۆرەكاندا دادا، ھەر جارەي ئامىزى لە يەكيان
و ەردەھىنا و بۆنى دەکردن و دەگريا. لە ھىكرا ھەستايەو ە
و گوتى:

حهسەن و مریەم لیڤه نین، ئەو گۆڤرانه بۆنی ئەوانیان
لای نایە. نا، لیڤه نین، ئەوان زیندوون، دەبی بیانینینەوه.

کورپیزگه مان له ئامیزگرت و دلمان دایه وه، که لکی
نه بوو، سووربوو له سهر قسه ی خوی:

باوه ربکه ن، حه سهن و مریه م لیتره نین.

پرسیم:

به چی ده زانی؟

گوته:

دلم وا ده لی، ده ئیوه بۆنیان بکه ن، بۆنی حه سهن
ناناسنه وه؟! من ده پۆم، کاریک هیه ده بی بیکه م، دوایی
ده چمه وه لای حه سهن و مریه م، وا له سهر گرده که ن.

وهک په لیک ده ره پیری.

به دوایدا چووین، له سه ره کۆلانی له سهر کۆسپی
راوه ستا، به دهنگی بهرز:

خه لکینه، وه رنه ده ری، حه سهن و مریه متان بۆ
ده گێر مه وه.

زۆری نه برد ژن و منداڵ له ده وری خربوونه وه،
ده ستیی کرد:

حه سهن و مریه م، دوو ئه وینداره که ی به سستی
ههنگوین، دوو قاره مانه که ی گرده که ی ئه و به ری گوندی
ئه شقییا...

به كورتى و به پوختى ئهوين و نه به ردىي ئهوانى
 گىراوه، رۆيشت. ئىمه له دواى نه بووينه وه، له سه ره
 كۆلانىكى دى راوه ستا و ديسان ژن و مندالى له خوى
 خر كرده وه، داستانه كهى بۆ گىرانه وه. له وىشه وه بۆ
 گه ره كيك و سه ره كۆلانىكى دى و گىرانه وه يه كيدى. له
 گىرانه وه شدا به ستى ههنگوين و گردى خوينى چهند پاته
 ده كرده وه. وا بزانم له شه شه م كه رتهى گىرانه وه پۆليس
 پىيانزانى، هاتن و راوياننا. به دهم هه لاتنه وه، يهك به
 دهنگى خوى:

حه سه ن نه مردووه، ده گه رپيته وه بۆ گياننان.

من و بارامى ههنگه وان شه و له گه ره كى جوان له
 مالى دۆستىكمان مايه وه، مووشىي ناو بوو. نه خشهى
 گۆر هه لدانه وه مان ده كيشا، كچه پارچه لهى ماله كه
 گىرايه وه:

دواى هينانه وهى تهرم و برينداره كان، به چاوى خۆم
 دىتم، ئه سپىك وا تىبگه م زهر د بوو، له دهورى سه را وهك
 فر فۆكه ده سوورايه وه. هيند تىژ ده سوورايه وه و ده ست
 و پىت نه ده دى. نازانم سوارى له سه ر بوو يان نا، ناوه
 ناوه ده هاته سه ر پاشوو و ده يحيلاند، حيلاندنى له رزى
 خستبووه دلى پۆليه كان و ده سه ته وه ستان مابوون.
 خوى كرد به ژۆرىدا، ژۆرى پىنه چوو هاته ده رى. دوو

كهسى له سهر پشت بوو. روخساريانم نه دى، به لام به
حه سهن و مريهم ده چوون. ئه سپ وهك ئه وهى بالى لى
روابى، وندابوو.

دايكي گوتى:

منيش گويم له حيله ي ئه سپيک بوو، هه بى نه بى ئه و
ژن و پياوه حه سهن و مريهم بوونه.

بابى گوتى:

واز له و وړيتانه بهينن.

کچه گوتى:

وړينه ي چى، به و دوو چاوه ي خوم ديم، ئه سپ دوو
كهسى هه لگرت و وهك ئه وهى بفرى، وا بوو.

گوتمه كچه:

تو پيشتر حه سهن و مريهمت ديپوو؟

کچه سهيرى داک و بابى کرد و هيچى نه گوت، دايكى
گوتى:

ئا، ئه وان له و شهوانه يهك دوو شهو له مالى مه
مانه وه.

باب رووى له من کرد:

ئەو رۆژە كە پېتىمگوت نەمدىون. لە بەر سوۋىندەكە
بوو، چوونكى حەسەن بە تەورات سوۋىندى دابووم لاي
ھىچ كەسى، ئەو كەسە چاۋىشم بى، نەلىم ئەوان لىرەن.
كچە دەستى لە بەركى كەۋىكەى راكرد، نەيتۈكىكى
دەرھىنا:

ئەو نەيتۈكى حەسەنە، لىنى بەجىما. ھا، بىدەو
حەسەن.

لىم ۋەرگرت، لىنى وردبوومەو، رەنگبى ھەو بى.
خۇدىكىكى لەو شىۋەم بە دەستى حەسەنەو دىتەو،
ھەو بوو، ديارى مريەم بوو. چەند جارى گويم لىنى بوو
دەيگۇ:

لە ھەر كۆى بم، روو لە رۆژى رايگرم،

مريەمى تىدا دەبرىسكىتەو.

خۇدىكى حەسەنەم تا ئىستا پاراستوۋە. منىش ھەر
كاتى روو لە رۆژى رايەگرم، مريەم و حەسەنى تىدا
دەبىنم. ھەر ھىندەش نا، لەو خۇدىكەو سەربردەى
ئەوانم جوانتر و روونتر ۋەبىردىتەو.

شەو درەنگ بە دوو خاكەناسەو، بە پىدزە و
پاريزەو، بەرەو گورستان چووين. حەسەس ۋەك

چاويه شه دهگه پښ، تفهنگ له شان و دڼكى به دهسته وه،
بواريان نه دا بگهينه گورستان.

هه لدانه وهى گورمان بو شهوى دوايى هه لگرت.

تۆش گىترانه وهى پىرى گىترانه وه بۇ شه ويكى دى
 هه لده گريت.. ئىستا ده چيت سه رى له هه ندئ شوين
 ده ده يته وه، شوينى داستانه كه.

ئوه سه راكه ي سه د سال له مه وبه ر، له سه ر ته رزى
 جارانى نو يكراره ته وه. ئىريه يش شوينى خه سته خانه كه يه.
 ده چيه خه يالىكى قووله وه. كوژراو و بريندارانى ده ستى
 حه سه ن و مريه م ده بينيت. حيله ي ئه سپه شى دئ، چه ند
 كه ره تى به ده ورى سه رادا ده سووپي ته وه و بالده گرى.

هه سته ده كه يت پىرى گىترانه وه له و كو لانه وه به ره و
 گوپستان رو يشتو وه، تۆش بىره دا ده چيت. سه رى له
 سى گوپه كو نه كه ده ده يت. هه و بن و هه و نه بن، تو به
 گوپى حه سه ن و مريه م و پىرى گىترانه وه يان ده زانيت.
 له ويوه له جاده كه ده په ريه وه. له و گه ره كه كو نه كه به
 خستى ديواره دارزا وه كانى دياره ته مه نى داستانه كه يان
 هه يه و هه نديكيان زور له و يش به ته مه نترن، لىره وه ك

بَلّی گویت له دهنگی کورپژگه‌ی ناو داستانه‌که‌یه و
حه‌سەن و مریه‌م ده‌گیریتەوه.

سوار ده‌بیت و ده‌پۆیت. له بن گردی خوین داده‌به‌زیت
و به پنیان سه‌رده‌که‌ویت. گردیکی رووت، بڼه داریکی
پتوه نیه. ئەوه‌ی ماوه‌که‌له‌که به‌رده‌که‌یه و ئیستاش هەر
ناوی حه‌سەن و مریه‌مه. له به‌رده‌کانه‌وه وینه‌یی ده‌بینیت،
هه‌ستده‌که‌یت حه‌سەن و مریه‌من. باوه‌شیان پیکداکردوه
و خوینیان لیوه ده‌چۆپۆی. کورپژگه‌یه‌کیش له
ته‌نیشتیانه‌وه به‌چاوی پر فرمیتسکه‌وه لیان ده‌پوانی.
لیره‌ش حیه‌ی ئەسه‌په‌که‌ دی. سه‌ر هه‌لدە‌پریت په‌له
هه‌ورئ که شیوه‌ی ئەسه‌پی گرتوه، با رووه و به‌ستی
هه‌نگوین ده‌یه‌اژوا.

له گردی خوین دینته‌ خوارئ. سوارده‌بیت و به
ته‌نیشته‌ گوندی ئەشقی، ریی په‌له‌ هه‌وره‌که‌ ده‌گریت.
ده‌که‌یتەوه هه‌نگه‌وان، له‌ویوه‌ بۆ سه‌ر تاته‌به‌ردی دیدار.
بیری هه‌لۆ زه‌رده‌که‌ ده‌که‌یت، بیری وینه‌کانی حه‌سەن و
مریه‌می ناو ئەشکه‌فتی ئەوین ده‌که‌یت.

له سه‌ر تاته‌به‌رد داده‌نیشیت و چاو له‌ گۆماوه‌که
ده‌پریت. ره‌شاییه‌که‌ ده‌رده‌که‌ویتەوه. سه‌ر به‌رز
ده‌که‌یتەوه و چاوه‌پریت له‌ ئەشکه‌وتی ئەوین و هیلانه‌ی
هه‌لۆوه، هه‌لۆ زه‌رده‌که‌ ده‌رکه‌ویتەوه، ده‌رنه‌که‌وت.

جاریکی دی تا بیستت ژماردهوه، رهشایی ناو گۆم
نه‌بۆوه هه‌لۆکه‌ی دونده‌که. سه‌یره!

شوانه‌که په‌یدا‌بۆوه، گو‌تی:

+ دیسان بۆ دیتنی ئه‌شکه‌فته‌که نه‌هاتی!

- با.

+ چیدی ناییبینه‌وه. دوینی ئه‌و ده‌مانه، ده‌سته‌یی لاوی
ریشداری به‌ر سمیل هه‌لقاچراو، نازانم تیئیتی بوو چ
بوو، له‌ ناویان دانایه‌وه و ته‌قاندیان‌وه. زرمه‌یه‌کی
لێوه‌هات، سه‌رانسه‌ری ئه‌و به‌سته‌ی له‌رزاند. له‌ هه‌موو
به‌رزاییه‌کانه‌وه خۆل و به‌رد هاتنه‌وه خواره‌وه. ئه‌شکه‌فت
شوینه‌واریشی نه‌ما. ئه‌ها ته‌ماشاکه، خۆ لێره‌وه‌ش دیاره
چی به‌ سه‌ر هاتووه.

+ تۆ به‌ راسته‌؟

- ئا، ئه‌وانه‌ گو‌تبوویان ئه‌و ئه‌شکه‌فته په‌رستگای گا‌ورانه
و شه‌یتان تییدا داده‌نیشی، نابێ بمینی.

وا دیاره ئێره‌شیان به‌ ده‌ردی په‌یکه‌ره‌کانی کێوی بامیان
بردووه.

به باسكه كه دا سه ركه وتیت و به چاوی خۆت دیت،
ئه شكه فتی ئه وین، هیلانه ی هه لۆ، هه ر پارچه به ردیکیان
كه وتۆته سه ر باسك و ناو دۆلێ.

ده بینیت هه لۆ زه رده كه، له سه ر دونده كه ی ئه ولاتر
ده سوو پریته وه. ویده چی به دوا ی شوینیکدا بگه پێ تا
هیلانه ی لێ چیبکات. به لام له و ناوه کوا شوینیکی وا
شایه سته ی ئه و بێ.

به نه مانی ئه شكه فتی ئه وین و هیلانه ی هه لۆ زۆر
نیگه ران و دلته نگ بوویت، بۆ تاوی وات هه سته کرد
داستانی به سته ی هه نگوینت له ده سته چووه. له ناو ئه و
كه رته که شاخه وردوخاش بووانه هیتسکو پرووسی
حه سه ن و مریه مت دی، مه رگی ئه وینت دی.

ئیدی هه زی گه پانت به شوینی روودانی داستانه که
نه ما. ده گه پریته وه و دوا لاپه په کانی پیری گێرانه وه
ده خوینیته وه و ...

لەووتەى ئۆسمانى بارگە و بنەى تىگناوہ و ئىنگىلەز لە
شەوینى ھەلداوہ، رووداوى لەم شەوہ لەم شارە
رووینەداوہ. لە رۆژیکدا و لە شەپکدا ھىندە برىندار و
کوژراوہى لە پۆلىس و سەرباز بۆ بىتەوہ، بە دەستى
کەش؟ دوو ئەشقىا. شار پىتوابوو دواى نەمانى ئۆسمانى
و ھاتنى ئىنگىلەز ئەشقىا نەماوہ، مابىتەش بە کىو و
دەشتەوہن، ھىندە لە شار نزیکنابنەوہ.

سەرى زار و بنى زار ھەسەن و مریەمە، ئەویندارى
و قارەمانىتى ھەسەن و مریەمە. باس ھەر باسى بەستى
ھەنگوین و ئەشکەفتى ئەوین و ھەلۆى زەرد و ئەسپەشى
و گەردى خویتە. لەمەپ بزرپوونى ھەسەن و مریەمەوہ
ھەر کەسە و شتى دەلى:

- بە قارەمانىتى مردن.

- مردنى وا بەدەستى کى دەکەوئ، خۆزگەم بە
خویان.

- ھەسەن ھى ئەوہ نەبوو وا بە داوہوہ بى. ھەبى
نەبى ناپاکىی لىکراوہ.

- هه‌رچی قاره‌مان هه‌یه، کوشتنه‌که‌ی ده‌ستی ناپاک‌یکێ
له‌ پشت بووه.

- مریه‌م مریه‌م، ده‌لێن شه‌پ‌یکێ کردووه، له‌ میژووی
هیچ میلیه‌تیک وینه‌ی ژنی وا نه‌بووه. تا دوا هه‌ناسه
په‌نجه‌ی به‌ سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی تفه‌نگه‌وه بووه.

- به‌ راستی ئه‌وه له‌ په‌رجوو ده‌چێ، که‌ که‌چه‌ تفه‌نگێ
شه‌پ‌ی سه‌د تفه‌نگ بکات و نیوه‌یان پتر...

- من باوه‌رناکه‌م هه‌سه‌ن و مریه‌م مردبن. هه‌یه
دیویه‌تی ئه‌سه‌پ‌یک هاتووه، له‌ ناو سه‌ه‌راوه‌ ئه‌وانی
هه‌لگرتووه.

- منیش ده‌لێم نه‌مردوون، بیستم گه‌یش‌توونه‌ته‌وه
به‌ستی هه‌نگوین.

- ئه‌دی ئه‌و دوو گۆڤه‌ تازه‌یه‌ی گۆڤ‌ستان کێن؟ وا
ژن ده‌چنه‌ سه‌ری و شینی هه‌سه‌ن و مریه‌م ده‌که‌ن.

- کێ ده‌لێ گۆڤ‌ی ئه‌وانن؟ کێ به‌ چاوی خۆی دیتی،
ته‌رمی ئه‌وان شوڤ‌که‌نه‌وه‌ ناویان و...

- نازانم، رازیک له‌وه‌دا هه‌یه.

تۆ ب‌روانه‌ ئاسمان، له‌ لووله‌ی مناره‌وه‌ کۆتره‌شینکه‌ له
شیۆه‌ی دووکه‌ل به‌ری ئاسمانیان گرتووه. به‌ سه‌ر

قەلاتى قەتارەيان بەستۈۋە. لەۋىۋە بۇ سەر گۆرستان، بە دەم فېرېنەۋە گمەگمى دەكەن، لە شىن و گريان دەچى. لەۋى لە شىۋە چەند پەلە ھەۋرىكى تەنكى دەم با، دەمى ئاۋىزانى يەكتەر دەبن، دەمى كەمى لىكىدى دووردەكەۋنەۋە.

لەگەل بارامى ھەنگەۋان بەرەو گۆرستان بوۋىنەۋە. ۋاى، دەلىى ھەرچى رەشۋلەى ئاسمانە لىرە نىشتۈۋنەتەۋە. گۆرستان لە ژن رەشەچىتەۋە. ژنى شار بە موسلمان و جوو و فەلە و ئىزىدى و يارسانەۋە بە دەۋرى دوو گۆرەكە كە ئەگەر ھى ئەۋان بن، سى كەسى تىدا نىژراۋە، بازەى شىنيان بەستۈۋە. ژنى سەردۈۋلەكە دەلى، دەنگ و ئاۋازىكى ھەيە، ھەبى نەبى لە شىمالەكەى كۈشتەى مريەمى خواستۈۋە. گۆرستانى ژن بە جۆرى سىنگ دەكۈتن، سۈيىدبۇخۋى لىت ناكەۋى، سىنەكۈتان نىە و دەفلىدانە. ژنانى سىنە دەف، بە ئاۋازى دەفانە، سەربەندەكەى بۇ دەگىرنەۋە. كۆترەكانىش گمەگمىيان دەگۆرى. ۋەك بلىى لاسايى ژنان بكنەۋە، بالىشيان لە سەر ئاۋازەى سىنەكۈتانى ژنان لىكەدا:

بەستى ھەنگىنم بە داروبارە

جىى سوارچاكان و جىى ئەۋىندازە

لەھىكەۋە دەنگىك زۆر لە دەنگى مريەم دەچۈۋ:

هیتی ژنییه، سەر به شینییه، ئەو شینه راگرن. ئەگەر
هەزتان لە شینه، شینی خۆتان بگێرن، نەک هی هەسەن
و مریەم. ئەوان زیندین، ئیستا گەیشتونەتەو بەستی
هەنگین. من بەو دوو چاوهی خۆم دیم، لە سەر پشستی
ئەسپێکی زەردبوون. ئەسپ بالیگرت، لە بژ و کلکیەو
چەند دڵۆپە خۆنێکی داباراند. هەسەن و مریەم
نەمردوون، بریندارن، برینیشیان سووکە.

ناو گۆرستان بە وینە ی بن گۆرستان، کپ بوو.
کۆترەکانیش لە گەمگەم کەوتن. ئیمە زۆر چاومان گێرا،
ژنەکانمان نەدیت. نەمانزانی لە کوێو قسە دەکات. زۆری
نەبرد، سەردوولکە و سینه کوتان دەستپیکردەو.

هیتی، پەنجا سال بە سەر دیمەنی شینی کۆتری شینی
ئاسمان و ژنانی رەشپۆشی سەر گۆرستان تێدەپەرئ،
ئیستاش گەمی ئاسمان و سەربەندی سەردوولکە ی
ژانام لە گویدا دەزینگیتهو.

سەردوولکە درێژ بوو، درێژتر لە قەتارە ی کۆتران.
لێ حەیف، تەنها سەربەندم لە بیرماو. نەدەبوو ئەو
سەردوولکە یە لەبیرچیتەو. شاری لە گوندی زووتر
شتیان لەبیردەچیتەو.

سەردوولكە جەرگىر بوو. بەردى دەتواندەو، چاۋى
مىرغەزەبىشى پېر رۆندك دەکرد. ھەستىمىر، كوكوختى
و كۆترەكانىش لەگەل ژنان بە زمانى خۇيان دەيلىنەو.

لە گەرمەى سەردوولكە و سىنەكوتانەو، ژنىك بە
دەنگىك كە زۆر لە دەنگى دايكى ھەسەن دەچوو:

تەخت و تاراجتان وەرگەپى. خۇدا ھەلىناگرى، سى
كەستان لە دوو گۆر ناستوو.

ھەنگەوان بە سەرسوپمانەو:

سى كەس و دوو گۆر!

گوتى:

نەتبىستوو، مەرىم دووگىيان بوو؟

تېر گىيان و گەپاينەو، ھەنگەوان گوتى:

رەنگى ئەو ھەموو فرمىسك و رۆپۆيە لىزە بەلاش
بىرەت و قسەى كوپىژگە كە راست بى و ھەسەن و
مەرىم لىزە نەبن.

گوتى:

ئەوشو خۇشمان لەسەر دانابى، پىدەكەوين.

شهو له سى باری نیوه شهوئ خاکه ناسمان له بن
 ساقو شاردهوه و هاتین. نهگه یشتبووینه سهر کهندی
 لای پردهکه، سى چوار تهقه کرا. زوری نهبرد له ئاسمانی
 گولله به گولله دهکهوت. به پرتاو گه پاینهوه. تا که له باب
 و مه لای به یانیش بانگیاندا، ناوه ناوه گویمان له تهقهیی
 دهبوو. تا روژ بووه، ئیمه له سهر ئاو و ئاگر بووین،
 داخوا چی قهوماپی.

کچی مالّه که گوتی:

نه مگوت حه سهن و مریه م زیندوون. دلنیام ئه وان
 بوون به سهر شاریان داداوه.

بابی له سه رخۆ له بن گویم گوتی:

گوئیشانی کچم له سه رخۆی نیه. له و روژه وهی
 مریه می دیوه، هۆشی له ده سنداوه. روژێ چه ند جارێ
 ده چیته کنیست و ده که ویته نزا و پارانه وه: خودایه،
 خودای گه و ره، من رهنگی خۆم ناوئ، بیگوپه، رهش
 رهشی بکه، له رهنگی گۆنا جوانه کانی مریه م. خودایه،
 ویتنه ی مریه م جوان و شیرینم بکه.

زۆر خه می کچه که مه، ده چی رووی له رهشکاو
 هه لدینئ، ته نی لئ ده دات و ده چیته بهر ئاویتنه. ده بینئ
 رهنگی مریه می نه گرتووه، ده ست له تیتکی خۆی ده نی و
 هاوار ده کات:

به من بلیّن چون رهنگی مریه‌م لى دهنیشی؟
نازانم چى له و کچه‌م بکه‌م، زۆر خه‌مى لى ده‌خۆم.
گوتم:

خه‌مى ناوئى، چا ده‌بى. ئه‌وه ته‌نها ده‌ردى کچه‌که‌ى تۆ
نيه. هه‌ر کچى بۆ يه‌که‌م جار مریه‌م ده‌بينى، تووشى ئه‌و
ده‌رده ده‌بى. ئه‌و هه‌زه‌ى له دل چه‌که‌ره ده‌کات. دوايى
به‌ره به‌ره له‌بیرده‌کات و ئاسايى ده‌بيته‌وه. خه‌مى لى
مه‌خۆ.

له‌ کۆلانی‌ش ژن ده‌يانگوت:

هه‌و بوون، هه‌سه‌ن و مریه‌م بوون.

دره‌نگ له‌ زارى پۆليسی‌که‌وه که‌ ئه‌و شه‌وه يه‌کێک
بووه له‌ نۆبه‌تدارانى سه‌را، هه‌واله‌که‌ که‌وته سه‌ر زاران و
زار له‌ زارى ده‌گي‌رايه‌وه:

ئه‌سپسوارى له‌ تاريکيه‌وه هات. ته‌قه‌ى کرد، ته‌قه‌مان
لي‌کرد. هه‌فت که‌سى له‌ ئيمه‌ خه‌لتانى خوين کرد و له
تاريکى بزر بوو.

ئيدى سه‌رباز و هه‌يته رژانه شار و شه‌و و روژ له
سه‌ره کۆلانا‌ن ده‌ست به‌ تفه‌نگ راده‌وه‌ستان. شه‌و که‌س
بۆى نه‌بوو ماله و مال بکات. رى گۆرستانيشيان

داخست. پینه که وتین داخوا دوو گۆره که حه سه ن و
مریه من یان نا. که وتنه گرتن و ده سته سه ردا گرتنی
ئه سپ و ماین.

هه نگه وان گوتی:

میرزا، بیستوومه کوشتی لیره برینه که ی سووک
بووه و گه یشتوته وه مالی، من ده پۆم. حه سه ن و مریه م
نه بینمه وه، یان من ده بم یان ئه و. خۆم له سه ر دانا بێ،
نابی خوینی ئه وان بزربێ.

ویستم بیوه ستینم، نه وه ستا و رویشته.

منیش سه ر له ئیواره مالاواییم له خانه خوی کرد.
کچه که ی که روخساری به ته نی سواخ دابوو، گوتی:

توخدا ئه گه ر مریه مت دیته وه، که می له رهنگی ویم بۆ
بهینه.

گوتم:

باشه، به لام تۆ له مریه میش جوانتری.

گوتی:

یه ک که س هه یه له مریه م جوانتر.

گوتم:

وايه، ئەوئيش تۆي.

گوتى:

نا، خودا.

خۆدىكەكەم بۆي راگرت و گوتم:

با جارى ھەر لاي تۆبى.

وهرينه گرت و گوتى:

نا، بىدەو ھەسەن، تۆ زووتر دەيانىيىنەو.

خۆم گەياندە خانەكە و سوار ماين بووم، ھەرچۆنى
بوو لە شار دەرچووم.

گەيشتمەو ھەردى خوين. تۆ پروانە بەرد نى، بنە دار
نى، گوللە نەيسمىيى، نەيقرنجاندى، پەلەي خوينى پىو
نەبى. لە سەنگەرەكەي ھەسەن و مريەم بەژنى بەرد
كەلەكە كراو. ھەندى لە بەردەكانىش خوينيان پىو. ئەو
بەردەشم دىتەو ھەردى كۆپىژگەي گۆرىن خۆي دابوو
پەناي و لەو پىو دىمەنى شەپەكەي لە بينايى خۆي
پاراستبوو. پەپىمەو ھەردى ئەشقىا و سەردانى مالى
كۆپىژگەكەم كرد. دايكى سىنگى خۆي دەكوتا و بە كول
دەگريا. بابى پرسى:

+ ئەو ئەسپسوارەى شەو لە شار حەفت جەندرمەى
کوشت، زانیت کى بوو؟

- نا.

+ حەسەن بوو، بەر لە هاتنى تۆ بەرەو بەستى
هەنگوین ئاوزىنگى لىدا و گوتى: نابى ولات بى ئەشقىا
بى.

- حەسەن! مریەمیشى لەگەل بوو؟

+ نا، بە تەنى بوو.

- بە تەنى!

+ تەنى تەنگ و ئەسپ و هەوریەكەى وی لەگەل بوو.
سوارەكە حەسەنى مریەم نا، حەسەنى من بوو.
كوپەكەمان ئەوپۆ ناوی لە خۆى نا حەسەن و روو و
بەستى هەنگوین مینا تیر دەرچوو.

—

هەولیز

خاکەلیوہى ۲۰۲۱ - رەشەمنى ۲۰۲۲

سو پاس بڙ:

قهره نى جه ميل

كه زال جه مه

گولنى سه ليم

سهر كه وت وهلى

هر يه كه يان به رهنگى رهنگيان به سهر كتيبه كه وهيه.

وشەدان

ئاۋگەلە: ئاۋەلى لە مىگەل دابراۋ.

بالۆرە: ئاۋازىكى كچانەيە، بە لىدان و لىخشانى پىشتى بەنجە
بە ھەۋكدا، لە زارەۋە دەردەچى.

باميان: دۆلىكە لە ئاۋچەي ھەزارستانى ئەفغانىستان، پەيكەرى
بۇداي لىنوۋ، تالىبان تەقاندییەۋە.

پوۋشى كورتان: پوۋشە نەرمە، پوۋشى لاسك بارىكى درىژە،
كورتانى لى چىدەكرى.

پىتاۋ: كەسىك كە ھەۋالى دوو دىدار بە يەكتر دەگەيەنى.

داۋيار: رسق، رۆزى، بژىو

داۋەتەنە: جالجالۇكە

دولدول: ئەسپەكەي ئىمامى ەلى

دىدقان: گەۋاھىدەر، شاھىد

تىتلەكناچە: نەۋرەس

خەنەتيلە: قەۋزە

ساپىتە: بنمىچ

ساۋىر: ۋەھم

سى بارى نىۋە شەۋى: درەنگانى شەۋ

شەودىڭ: ئەسپەكەي خوسرەوى پەروىز

زىوا: زەنبەق، گۈلنىكى سېي و جوان و بۆن خوشە

گراوى: يار

گرىنى: گرېمى، خەنجەرى گىچكۆكە

گىزگىزە: پووشوپەلاش

گىزگىزەك: بەفرخۇركە، تەزرەي زۆر ورد

گۈلەجوتيارە: گۈلە جوتىرە، گۈلنكە پايزان لە سەروبەندى
جووتكردن سەر دەرەدەھىنى.

رەفئىشان: مەيتەر، ئەو كەسەي خزمەتى بەرزە(ماين و
ئەسپ...)دەكات

رەخش: ئەسپەكەي رۆستەمى زال

رەمەند: شوورەين كە بە بەرد ھەلنرابى.

لازۆكە: لاوژۆكە، تەنىكى كچەكەيە، لە ناو زەنگولەيە، بە
لەرىنەوھى دەنگى دى.

نويژيان: دەمى نويژى بەيانيان

نيسكە: لەنجەولارى ئەسپ و ماين

ھەدبان: ئەسپەكەي دەرۈيشى عەقدى

HESEN UMRYEM

Kerîm kake

شكەفتى ئەمىن تا بىمىنى، وئەنە وئەنە، وئەنە ھەسەن و مەريەم دەپارزى و ھەمىشە ئەمىن دەپزىنى. لەوئود جاۋى بە بەستى ھەنگوينا بگىرە. لە سەر باسكى كارامازى دەبىنى. شتىكى بە مەلۇمە، ئەود تىلەن لە لەمەندى مەريەم و پزىنى ھەسەنە.

لە رۇخى بەستى ھەنگوین بۇ تائى گۆپادىرن، قرووسكى سەگى دەبىستى. ئەود زەردىيە گە پىناۋى بۇ ھەسەن و مەريەم دەکرد.

چاۋ بە ھەر لايەككا بگىرى، تارمايى ئەسپىك دەبىنى. ئەسپەكەي مالى ھەسەنە، ئەسپى راژە، ئەسپى فرياد و نيازە. لە سەر گردى خوينەود، گوپت لە حيلەي دەبى. لە بەر دەركى سەراي شارەود دەبىنى يالەدەگى.

ھەوگەش ھەموو سالى لە دوادىيى رەشەمى دەم نا دەمى كۆترەشپەكە لە بەرى مەزەود ھەتارد دەبەستى. بە سەر سەرا و ھەلاتا دەگەنە گۆرستانى گەورە. لەوئى كەپرۇكە دەگەن. گۆرستان دەخەنە بىن سىبەرىكى تەنك. كۆترەكان شىنى ھەسەن و مەريەم دەگەن. چاۋدەمى لە شىۋى سىنگوتانى ژنان بال لىكەدەم. گوپدەنى، گەگەيان چەند لە سەردولكە دەجى.

ئاۋەندى رۇشنىيىرى مەم و زىن

Mem u zin cultural center

memuzin20@gmail

Mem u zin